

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2To/12/2020
Identifikačné číslo spisu: 9519100252
Dátum vydania rozhodnutia: 15.06.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:9519100252.4

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M. a JUDr. Dany Wänkeovej, v trestnej veci obžalovaných Ing. S. X. a spol., pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona a § 140 písm. a) Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí konanom 15. júna 2021 v Bratislave, o odvolaní prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, obžalovaného Ing. S. X. a poškodených U. O., U. O. a N. O. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 3. septembra 2020, sp. zn. PK-2T/32/2019, takto

rozhodol:

I.) Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d), e), ods. 3 Trestného poriadku rozsudok Špecializovaného trestného súdu z 3. septembra 2020, sp. zn. PK-2T/32/2019, sa zrušuje

- vo výroku o treste obžalovaného P. O. pre skutok pod bodom 1),
- vo výroku o vine obžalovaného Ing. S. X. pre skutok pod bodom 2),
- v celom výroku o treste obžalovaného Ing. S. X. a vo výroku o ochrannom dohľade obžalovaného Ing. S. X.,
- vo výroku o náhrade škody vo vzťahu k poškodenej X. P. a
- vo výroku v oslobodzujúcej časti a v naň nadväzujúcom výroku o náhrade škody.

II.) Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovaný

Ing. S. X. narodený XX. U. XXXX v O., trvale bytom M. XXXX/XX, toho času v Ústave na výkon väzby Žilina

sa uznáva za vinného, že

2) obžalovaný Ing. S. X. po vzájomnej dohode a za vzájomnej súčinnosti s obžalovaným P. P., ktorý na základe vyhlásenia o vine bol rozsudkom Špecializovaného trestného súdu sp. zn. PK-2T/5/2020 zo dňa 6. apríla 2020 uznaný vinným zo spáchania tohto skutku uvedeného v bode 5 obžaloby, po tom, ako v presne nezistenej dobe v polovici roka 2016 v O. získali informáciu, že súkromný podnikateľ F. P., nar. X. X. XXXX má v svojom rodinnom dome na ulici P. číslo XX v O., okres O. ukrytú sumu 70 000,00 eur dohodli sa na odcudzení týchto peňazí a predpokladajúc, že objekt domu je chránený zabezpečovacím systémom rozhodli sa, že do domu vniknú v čase, kedy sa v ňom bude nachádzať majiteľ domu F. P. a aby zabránili následkom spojeným z opoznania obžalovaného Ing. X., s ktorým mal

poškodený F. P. kamarátsky vzťah, vykonali kroky smerujúce k usmrteniu poškodeného P., a to najprv obžalovaný Ing. X. prostredníctvom internetu zabezpečil na čín tmavé športové oblečenie a koncom mesiaca október 2016 v dome na ulici M. v O., okres O. bez nákupného povolenia kúpil za cenu 400,00 eur strelbyschopnú samonabíjaciu pištoľ nemeckej výroby značky Luger P08, kalibru 9 mm Luger, výrobné číslo XXXX so zásobníkom, ktorú odovzdal obžalovanému P., ten z plastovej fľaše a peny na pištoľ vyrobil tmič a strelbyschopnosť zbrane opakovane overovali na mieste za železným mostom v O. tak, že do tejto zbrane použili strelivo kalibru 9 mm Luger, ktoré mal vo svojej držbe obžalovaný P., pritom sa jednalo o zbraň kategórie B, ktorá podľa § 5 ods. 2 zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v znení platnom v čase spáchania činu účinného do 16. januára 2020 podliehala povoľovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti a ku ktorej podľa § 11 ods. 1 tohto zákona možno nadobudnúť vlastníctvo s výnimkou dedenia len za podmienok ustanovených týmto zákonom na základe nákupného povolenia;

po tom, ako obžalovaný Ing. X. ukázal obžalovanému P. dom na ulici P. č. XX v O. a okolie domu spoločne obhliadli, dňa 15. decembra 2016 okolo 22.00 hod. obžalovaný P. telefonicky upovedomil obžalovaného Ing. X. o prítomnosti poškodeného F. P. v O., ktorého krátko predtým videl ísť na vozidle smerom k jeho domu; následne si prítomnosť poškodeného P. v jeho dome spoločne overili príchodom na toto miesto, na ktoré sa po oblečení odevu pripraveného na čín vrátili tak, že po príchode na parkovisko pri športovej hale na ulici Školská v Kolárove z vozidla vystúpili, peši prešli cez neuzamknutú bránu opusteného domu na ulici L. O. č. XXXX/X k oploteniu domu poškodeného F. P., ktoré obžalovaný P. prestrihol kliešťami a cez vytvorenú dieru v plote v presne nezistenej dobe dňa 16. decembra 2016 v čase okolo 01:00 hodiny obaja vstúpili na pozemok pri rodinnom dome poškodeného F. P. na ulici P. č. XX v O. odkiaľ najmenej 45 minút pozorovali poškodeného a zisťovali, či sa poškodený nachádza v dome sám; následne obžalovaný P. s pažbou pištole rozbil okno na uzamknutých vchodových dverách a kľúčmi nachádzajúcimi sa zvnútra v zámku vchodové dvere otvoril, potom týmto vchodom spolu s obžalovaným Ing. X. vstúpili do domu a keď uvideli poškodeného F. P. ako pred nimi zbehol do spálne, obžalovaný P. naňho z chodby domu zakričal, aby si ľahol na zem a keď si poškodený ľahol v spálni na brucho a na výzvu obžalovaného P., či je niekto v dome odpovedal : „Nie“, obžalovaný P. v postavení rozkročmo nad jeho telom pištoľou značky Luger P08, kalibru 9 mm Luger, výrobné číslo XXXX, dvakrát strelil do oblasti hlavy poškodeného F. P., čím mu spôsobil centrálnu (mozgovú) smrť v dôsledku devastačného poranenia mozgu pri strelnom poranení hlavy, pričom smrť poškodeného nastala bezprostredne po vzniku a účinku druhého strelného poranenia dňa 16. decembra 2016 o 02:00 hodine; následne obžalovaný Ing. X. a obžalovaný P. prehládali dom poškodeného, pritom našli sumu vo výške najmenej 1 000,- € v rôznych menách, obžalovaný Ing. X. vzal z domu doklady poškodeného, ktoré následne spolu so svojim oblečením pripraveným a použitým pri čine spálili na brehu rieky Malý Dunaj za Kolárovom smerom na Dedinu Mládeže a obžalovaný Ing. X. na tomto mieste odhodil do rieky použitú pištoľ a nábojnice, ktoré spoločne pozbierali na mieste činu, pričom pištoľ so zásobníkom a omotanou časťou hlavne bola na tomto mieste políciou nájdená.

teda

obžalovaný Ing. S. X. v bode 2) rozsudku

- spoločným konaním iného úmyselne usmrtil s vopred uváženou pohnútkou a taký čin spáchal z osobitného motívu - v úmysle zakryť alebo uľahčiť iný trestný čin a v úmysle získať majetkový prospech,
- spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlia iného a spáchal čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania - vlámaním,
- spoločným konaním pre seba alebo pre iného zadovážil strelnú zbraň bez povolenia,

čím spáchal

v bode 2) rozsudku

- obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. e), písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona,

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona,
- zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Pri nezmenenom skutkovom a právnom stave v bodoch 3), 4), 5) napadnutého rozsudku

sa za to odsudzuje:

Podľa § 144 ods. 2 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 36 písm. j), § 38 ods. 8 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 25 (dvadsaťpäť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa mu ukladá trest prepadnutia vecí v jeho vlastníctve, a to
- váhy (stopa č. 8),
- mobilného telefónu zn. Nokia C2-01, IMEI: XXXXXXX/XX/XXXXXX/X s batériou (stopa č. 67),
- samonabíjacej pištole nemeckej výroby značky Luger P08, kalibru 9 mm Luger, výrobného čísla XXXX so zásobníkom v skorodovanom stave, t. č. v zbierke zbraní na KEÚ PZ Bratislava,
- vozidla zn. Peugeot 206 1.9d, ev. č. O. XXXBE, bielej farby, t. č. v úschove v MV SR, v areáli Rišňovce, Hlohovecká 195,
ktoré boli použité na spáchanie trestného činu.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí v jeho vlastníctve, a to
- 2 ks nábojov 7,62x39, 1 ks 9/19mm, 11 ks 9x18 mm (stopa č. 89), t. č. v úschove na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Komárne,
ktoré získal trestným činom,
- finančnej hotovosti v sume 2 950,00 eur (stopa č. 42), ktorá je uložená na depozitnom účte Špecializovaného trestného súdu pod VS: 9500599520, položka registra 29,
ktorá bola získaná ako odmena za trestný čin.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát Slovenská republika.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona sa mu ukladá ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanému Ing.S. X., nar. XX. U. XXXX v O., miesto bydliska O., M. XXXX/XX, sa ukladá povinnosť nahradiť škodu :
- poškodenej X. P., nar. XX. P. XXXX v O., bydlisko O., M. XXX/XX, okres O. majetkovú škodu v sume 1 943,46 eur a nemajetkovú ujmu v sume 40 000,00 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodená X. P. sa so zvyškom nároku na náhradu škody voči obžalovanému Ing. S. X. odkazuje na civilný proces.

III.) Podľa § 322 ods. 2 Trestného poriadku Špecializovanému trestnému súdu sa prikazuje, aby rozhodol o chýbajúcom výroku o nároku na náhradu škody poškodenej N. O. vo vzťahu k obžalovanému Ing. S. X..

IV.) Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku sa vec obžalovaných Y. N. a P. O. v časti, v ktorej ich prvostupňový súd oslobodil spod obžaloby a v časti výroku o treste obžalovaného P. O. (skutok č. 1) vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V.) Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie poškodených U. O. a U. O. sa zamieta.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred súdom I. stupňa

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 3. septembra 2020, sp. zn. PK-2T/32/2019, boli obžalovaní P. O. a Ing. S. X. uznaní za vinných, a to obžalovaný P. O. v bode 1) rozsudku z prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona a obžalovaný Ing. S. X. v bode 2) rozsudku z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. e), písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona a zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, v bode 3) rozsudku z prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona, v bode 4) rozsudku z prečinu nedovoleného ozbrojovania podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona a v bode 5) rozsudku z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1) obžalovaný P. O. si v presne nezistenej dobe, na doposiaľ nezistenom mieste a nezisteným spôsobom zaobstaral 60 ks nábojov kalibru 7,62x39 s dnovým označením kódom českého výrobcu Zbrojovka Vlašim, pričom tieto náboje bez príslušného povolenia prechovával v rodinnom dome v meste W., ul. I. XXXX/XX, ktorého vlastníčkou je bývalá manželka Mgr. P. O. O., rod. P., nar. XX. P. XXXX, až do dňa 16. októbra 2018, kedy bola v predmetnom dome vykonaná domová prehliadka na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu pracovisko Banská Bystrica, pod sp. zn. BB-ŠTS-V-823-1/18-Ntt-715, pri ktorej boli tieto náboje zaistené,

2) obžalovaný Ing. S. X. po vzájomnej dohode a za vzájomnej súčinnosti s obžalovaným P. P., ktorý na základe vyhlásenia o vine bol rozsudkom Špecializovaného trestného súdu sp. zn. PK-2T/5/2020-1007 zo dňa 6. apríla 2020 uznaný vinným zo spáchania tohto skutku uvedeného v bode 5 obžaloby, po tom, ako v presne nezistenej dobe v polovici roka 2016 v Kolárove získali informáciu, že súkromný podnikateľ F. P., nar. X. X. XXXX má v svojom rodinnom dome na ulici P. Č. XX v O.H., okres O. ukrytú sumu 70 000,00 eur dohodli sa na odcudzení týchto peňazí a predpokladajúc, že objekt domu je chránený zabezpečovacím systémom rozhodli sa, že do domu vniknú v čase, kedy sa v ňom bude nachádzať majiteľ domu F. P. a aby zabránili následkom spojeným z opoznania obžalovaného Ing. X., s ktorým mal poškodený F. P. kamarátsky vzťah, vykonali kroky smerujúce k usmrteniu poškodeného P., a to najprv obžalovaný Ing. X. prostredníctvom internetu zabezpečil na čín tmavé športové oblečenie a koncom mesiaca október 2016 v dome na ulici M. v O., okres O. bez nákupného povolenia kúpil za cenu 400,00 eur strelbyschopnú samonabíjaciu pištoľ nemeckej výroby značky Luger P08, kalibru 9 mm Luger, výrobné číslo XXXX so zásobníkom, ktorú odovzdal obžalovanému P., ten z plastovej fľaše a peny na pištoľ vyrobil tlmič a strelbyschopnosť zbrane opakovane overovali na mieste za železným mostom v O. tak, že do tejto zbrane použili strelivo kalibru 9 mm Luger, ktoré mal vo svojej držbe obžalovaný P.Č., pritom sa jednalo o zbraň kategórie B, ktorá podľa § 5 ods. 2 zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v znení platnom v čase spáchania činu účinného do 16. januára 2020 podliehala povolovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti a ku ktorej podľa § 11 ods. 1 tohto zákona možno nadobudnúť vlastníctvo s výnimkou dedenia len za podmienok ustanovených týmto zákonom na základe nákupného povolenia;

po tom, ako obžalovaný Ing. X. ukázal obžalovanému P. dom na ulici P. č. XX v O.Á. a okolie domu spoločne obhliadli, dňa 15. decembra 2016 okolo 22.00 hod. obžalovaný P. telefonicky upovedomil obžalovaného Ing. X. o prítomnosti poškodeného F. P.Á. v O., ktorého krátko predtým videl ísť na

vozidle smerom k jeho domu; následne si prítomnosť poškodeného P. v jeho dome spoločne overili príchodom na toto miesto, na ktoré sa po oblečení odevu pripraveného na čin vrátili tak, že po príchode na parkovisko pri športovej hale na ulici Školská v Kolárove z vozidla vystúpili, peši prešli cez neuzamknutú bránu opusteného domu na ulici L. O. č. XXXX/X k oploteniu domu poškodeného F. P., ktoré obžalovaný P. prestrihol kliešťami a cez vytvorenú dieru v plote v presne nezistenej dobe dňa 16. decembra 2020 v čase okolo 01:00 hodiny obaja vstúpili na pozemok pri rodinnom dome poškodeného F. P. na ulici P. č. XX v O. odkiaľ najmenej 45 minút pozorovali poškodeného a zisťovali, či sa poškodený nachádza v dome sám; následne obžalovaný P. s pažbou pištole rozbil okno na uzamknutých vchodových dverách a kľúčmi nachádzajúcimi sa zvnútra v zámku vchodové dvere otvoril, potom týmto vchodom spolu s obžalovaným Ing. X. vstúpili do domu a keď uvideli poškodeného F. P. ako pred nimi zbehol do spálne, obžalovaný P. naňho z chodby domu zakričal, aby si ľahol na zem a keď si poškodený ľahol v spálni na brucho a na výzvu obžalovaného P., či je niekto v dome odpovedal : „Nie“, obžalovaný P. v postavení rozkročmo nad jeho telom pištoľou značky Luger P08, kalibru 9 mm Luger, výrobné číslo XXXX, dvakrát strelil do oblasti hlavy poškodeného F. P., čím mu spôsobil centrálnu (mozgovú) smrť v dôsledku devastačného poranenia mozgu pri strelnom poranení hlavy, pričom smrť poškodeného nastala bezprostredne po vzniku a účinku druhého strelného poranenia dňa 16. decembra 2018 o 02:00 hodine; následne obžalovaný Ing. X. a obžalovaný P. prehládali dom poškodeného, pritom našli sumu vo výške najmenej 1 000,- € v rôznych menách, obžalovaný Ing. X. vzal z domu doklady poškodeného, ktoré následne spolu so svojim oblečením pripraveným a použitým pri čine spálili na brehu rieky Malý Dunaj za Kolárovom smerom na Dedinu Mládeže a obžalovaný Ing. X. na tomto mieste odhodil do rieky použitú pištoľ a nábojnice, ktoré spoločne pozbierali na mieste činu, pričom pištoľ so zásobníkom a omotanou časťou hlavne bola na tomto mieste políciou nájdená,

3) obžalovaný Ing. S. X. v dobe od roku 2015 do 27. septembra 2018 v mieste svojho bydliska v garáži pri rodinnom dome a v skrinke v izbe rodinného domu na ulici M. XXXX/XX v O., okres O. prechovával strelbyschopné 2 kusy nábojov streliva kalibru 7,62x39 (vzor 43) s dnovým označením kódu československého výrobcu Zbrojovka Vlašim, roky výroby 1976 a 1977, 1 kus náboja kalibru 9 mm Luger (9x19) s dnovým označením českého výrobcu Sellier&Bellot, rok výroby 2015, 11 kusov nábojov kalibru 9 mm Makarov (vzor 82) s dnovým označením maďarského výrobcu Mátravidéki Fémmüvek, Sirok, rok výroby 2008 a 9 kusov nábojov kalibru 9 mm Vzor 82 s dnovým označením maďarského výrobcu Mátravidéki Fémmüvek, Sirok, rok výroby 2006, ktoré nadobudol nezisteným spôsobom a ktoré boli ako stopa č. 16 a stopa č. 89 zaistené pri domovej prehliadke vykonanej v tomto rodinnom dome dňa 27. septembra 2018, i keď v zmysle § 2 písm. g) a § 4 ods. 3 zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v znení platnom v čase spáchania činu účinného do 16. januára 2020 sa jednalo o zakázané strelivo, na nadobudnutie ktorého v zmysle § 12 ods. 1 citovaného zákona nemal oprávnenie,

4) obžalovaný Ing. S. X. po vzájomnej dohode a za vzájomnej súčinnosti s obžalovaným P. P., ktorý na základe vyhlásenia o vine rozsudkom Špecializovaného trestného súdu sp. zn. PK-2T/5/2020-1007 zo dňa 6. apríla 2020 bol uznaný vinným zo spáchania tohto skutku uvedeného v bode 6) obžaloby, v presne nezistenej dobe najneskôr v mesiaci október 2017 v meste Q. v Maďarsku bez nákupného povolenia kúpili za cenu najviac 950,00 eur samonabíjaciu pištoľ maďarskej výroby zn. FÉG, model P9R, kalibru 9 mm Luger (9x19 Para) s odstraňovaným výrobným číslom hlavne s jedným kusom zásobníka, v ktorom bol najmenej jeden náboj k tejto zbraňi, pritom sa jednalo o zbraň kategórie B, ktorá podľa § 5 ods. 2 zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v znení platnom v čase spáchania činu účinného do 16. januára 2020 podliehala povolovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti a ku ktorej podľa § 11 ods. 1 tohto zákona možno nadobudnúť vlastníctvo s výnimkou dedenia len za podmienok ustanovených týmto zákonom na základe nákupného povolenia; následne v dobe od mesiaca október 2017 do novembra 2017 v priestoroch rodinného domu číslo XXXX na ul. L. O. v O., okres O. na ich žiadosť im P. X., právoplatne odsúdený za tento skutok trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 1T/104/2019-193 z 2. januára 2020, vyrobil na túto pištoľ dva kusy hlavne, následne obe vyrobené hlavne, originálnu hlaveň, ktorá mu obžalovaným P. bola predložená ako predloha, a vyrobený tlmič odovzdal obžalovaným Ing. X. a P., pritom tlmič hluku výstrelu je v zmysle § 4 ods. 4 písm. a) citovaného zákona zakázaným doplnkom zbrane; obžalovaní Ing. X. a P. po tom, ako v mesiaci

november 2017 skúšobnou strelbou vyskúšali vyrobené komponenty k zbrani, priniesli vyrobené hlavne naspäť odsúdenému P. X., ktorý vykonal korektúry na oboch hlavniach podľa požiadavky menovaných a tieto im opätovne odovzdal; pritom za účelom zabezpečenia funkčnosti tlmenia hluku výstrelu obžalovaný P. kliešťami a s pomocou váhy upravoval náboje kalibru 9 mm Luger, výrobcu Sellier&Bellot, ktoré si zadovážil nezisteným spôsobom tak, aby znížil hmotnosť pušného prachu v nábojoch a tým znížil rýchlosť strely; následne obžalovaný P. samonabíjaciu pištoľ maďarskej výroby zn. FÉG, model P9R kalibru 9 mm Luger (9x19 Para), hlavne, tlmič a náboje do zbrane prechovával v mieste svojho bydliska v dome č. XXXX/XX na ulici D. A. v O. do dňa 21. februára 2018, kedy s použitím tejto pištole, jej súčasti a nábojov usmrtil poškodených U. O. a P. O.; po tomto čine sa obžalovaní uvedených vecí zbavili tak, že ich odhodili do rieky Váh pri meste O., pričom hlavne so skorodovaným povrchom bola na tomto mieste políciou nájdená,

5) v presne nezistený deň v mesiaci december 2017 v Kolárove, okres Komárno N. Y., ktorý bol za tento čin v konaní o dohode o vine a treste právoplatne odsúdený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu sp. zn. PK-1T/31/2019 zo dňa 30. decembra 2019, oslovil obžalovaného Ing. S. X. s ponukou, aby za odmenu 40 000,00 eur zobral objednávku na zavraždenie novinára U. O.; v nasledujúcej dobe obžalovaný Ing. S. X. a obžalovaný P. P., ktorý na základe vyhlásenia o vine rozsudkom Špecializovaného trestného súdu sp. zn. PK-2T/5/2020-1007 zo dňa 6. apríla 2020 bol uznaný vinným zo spáchania tohto skutku uvedeného v bode 1 obžaloby, pri osobných stretnutiach s odsúdeným N. Y. v pizzerii Y. v O. navzájom komunikovali o predmete a podmienkach útoku na U. O. a po vzájomnej dohode na spáchaní činu v presne nezistenej dobe od konca mesiaca január 2018 do 4. februára 2018 v obci I. okres O. odsúdený N. Y. dal obžalovanému Ing. S. X. a obžalovanému P. k dispozícii svoj mobilný telefón, na ktorom si obžalovaní pozreli údaje o osobe U. O., ktoré odsúdený Y. získal nezisteným spôsobom, a to evidenčné číslo vozidla, ktoré U. O. používal, adresu miesta jeho bydliska: Q. P. XXX, fotografie zobrazujúce túto osobu a miesta jeho pohybu, pričom obžalovaný Ing. X. si z tohto telefónu na papier opísal údaje zo sledovania U. O.; následne v dňoch 5. februára 2018, 7. februára 2018, 10. februára 2018, 15. februára 2018, 16. februára 2018 a 19. februára 2018 v rôznych časoch obžalovaný Ing. X. a obžalovaný P. vykonali obhliadky okolia domu U. O. č. XXX v obci Q. P., okres L. tak, že do obce prišli na vozidle obžalovaného Ing. X.Ó. zn. Peugeot 206 1.9d, ev. č. O. XXXW., bielej farby, pričom obžalovaný P. obhliadky vykonal prejdením peši z cestnej komunikácie k domu U. O., dňa 7. februára 2018 v popoludňajších hodinách obhliadku vykonal spoločne s odsúdeným Y. na jeho vozidle, pričom odsúdený Y. im následne za účelom komunikácie pri čine odovzdal 2 kusy tlačidlových mobilných telefónov zn. Alcatel 1054 X, IMEI XXXXXXXXXXXXXXX a zn. Nokia C2-01, IMEI XXXXXXXXXXXXXXX a 2 kusy SIM kariet O2 s telefónnymi číslami XXXXXX XXX XXX a XXXXXX XXX XXX; po vykonaní uvedených príprav obžalovaný Ing. S. X. a obžalovaný P. P. dňa 21. februára 2018 okolo 18.28 h prišli na vozidle zn. Citroën Berlingo 1.61 , ev. č. O. XXXW., ktoré viedol obžalovaný Ing. X. do obce Q. P., okres L., pritom si obžalovaný Ing. X. aktivoval telefón zn. Nokia C2-01 s telefónnym číslom XXXXXXXXXXXXXXX a obžalovaný P. si aktivoval telefón zn. Alcatel 1054 X s telefónnym číslom XXXXXXXXXXXXXXX, kde obžalovaný P. vybavený nabitou samonabíjacou pištoľou maďarskej výroby zn. FÉG, model P9R, kalibru 9 mm Luger (9x19 Para) s hlavňou a tlmičom z vozidla vystúpil, prišiel do letnej kuchyne nachádzajúcej sa vo dvore pri rodinnom dome číslo XXX, odkiaľ pozoroval užívateľov domu - novinára U. O., nar. XX. P. XXXX a P. O., nar. X. Y. XXXX, a keď stratil P. O. z dohľadu v čase okolo 20:20 h zaklopal na vchodové dvere a vzápätí po tom, ako U. O. dvere otvoril stojac pred ním prinesenou pištoľou zn. FÉG s namontovaným tlmičom hluku výstrelu dvakrát vystrelil na poškodeného U. O., pričom ho zasiahol do oblasti ľavej strany hrudníka, čím mu dvoma projektilmi vystrelenými zo zbrane spôsobil smrteľný úrazovo-krvácavý šok v dôsledku masívneho zakrvácania do hrudnej dutiny pri strelnom poranení hrudníka s priestrelom srdca charakteru zástrelu, čo bolo bezprostrednou príčinou smrti U. O.; obžalovaný P. potom uvidel P. O., ktorej v kuchyni rodinného domu strelil jedenkrát do oblasti hlavy, s miestom vstrelu na chrbte nosa, ktorá na následky tohto zranenia zomrela, pričom bezprostrednou príčinou jej smrti bolo zlyhanie riadiacej a regulačnej činnosti centrálného nervového systému - mozgu v dôsledku devastačného poranenia mozgového kmeňa a mozočka pri strelnom poranení hlavy charakteru zástrelu; následne obžalovaný P. z rodinného domu č. XXX vo Q. P. odišiel a okolo 20:24 h dal obžalovaný Ing. X. telefonické znamenie, aby pre neho s vozidlom prišiel do obce Q. P.; potom, ako obžalovaný P. nasadol do vozidla, ktoré

viedol obžalovaný Ing. X., spoločne odišli za N. Y. do miesta jeho bydliska v obci I., okres O., ktorému oznámili, že zjednané usmrtenie novinára vykonali, pričom došlo k usmrteniu dvoch osôb; následne dňa 23. februára 2018 v O. odsúdený Y. vyplatil obžalovanému Ing. S. X. dohodnutú odmenu v sume 40 000,00 eur, pričom z týchto peňazí obžalovaný P. dostal od Ing. X. sumu najmenej 22 500,00 eur a po medializácii vraždy U. O. a P. O. dňa 26. februára 2018 na základe požiadavky obžalovaných Ing. S. X. a P. P. im v presne nezistenej dobe v O. odsúdený Y. odovzdal ďalšiu sumu najmenej 10 000,00 eur pozostávajúcu z bankoviek rôznej hodnoty, z ktorej obžalovaný Ing. X. vyplatil obžalovanému P. sumu najmenej 4 000,00 eur.

Za to Špecializovaný trestný súd uložil obžalovanému P. O. podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 56 ods. 2, § 57 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona peňažný trest vo výške 5 000,00 eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd stanovil obžalovanému P. O. náhradný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona mu Špecializovaný trestný súd uložil trest prepadnutia vecí v jeho vlastníctve, a to 60 ks nábojov kalibru 7,62x39 s dnovým označením kódom českého výrobcu Zbrojovka Vlašim (stopa č. 33), ktoré sú uložené na Okresnom riaditeľstve PZ v Bratislave III, oddelenie dokladov Bratislava III pod č. 20/2019-27/2019, ktoré získal trestným činom.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát Slovenská republika.

Obžalovanému Ing. S. X.E. Špecializovaný trestný súd podľa § 144 ods. 2 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona Špecializovaný trestný súd obžalovanému Ing. S. X. uložil trest prepadnutia vecí v jeho vlastníctve, a to

- váhy (stopa č. 8),
- mobilného telefónu zn. Nokia C2-01, IMEI: XXXXXX/XX/XXXXXX/X s batériou (stopa č. 67),
- samonabíjacej pištole nemeckej výroby značky Luger P08, kalibru 9 mm Luger, výrobného čísla XXXX so zásobníkom v skorodovanom stave, t. č. v zbierke zbraní na KEÚ PZ Bratislava,
- vozidla zn. Peugeot 206 1.9d, ev. č. O. XXXBE, bielej farby, t. č. v úschove v MV SR, v areáli Rišňovce, Hlohovecká 195, ktoré boli použité na spáchanie trestného činu.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona mu Špecializovaný trestný súd uložil trest prepadnutia vecí v jeho vlastníctve, a to

- 2 ks nábojov 7,62x39, 1 ks 9/19mm, 11 ks 9x18 mm (stopa č. 89), t. č. v úschove na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Komárne, ktoré získal trestným činom,
- finančnej hotovosti v sume 2 950,00 eur (stopa č. 42), ktorá je uložená na depozitnom účte Špecializovaného trestného súdu pod VS: 9500599520, položka registra 29, ktorá bola získaná ako odmena za trestný čin.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát Slovenská republika.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona mu Špecializovaný trestný súd uložil ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

Podľa § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona Špecializovaný trestný súd uložil aj zhabanie vecí, a to vozidla Citroën Berlingo 1.61 L. Q. ev. č. O. XXXW., striebornej farby, t. č. v úschove na MV SR, v

areáli Rišňovce, Hlohovecká 195, pretože to vyžaduje verejný záujem.

Podľa § 83 ods. 2 Trestného zákona vlastníkom zhabanej veci sa stáva štát Slovenská republika.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku Špecializovaný trestný súd uložil obžalovanému Ing. S. X., nar. XX. U. XXXX v O., miesto bydliska O., M. XXXX/XX povinnosť nahradiť škodu :

- poškodenému U. O., nar. X. P. XXXX v Š., Š. - Q. XXXX, okres W., majetkovú škodu v sume 1 490,10 eur a nemajetkovú ujmu v sume 70 000,00 eur,
- poškodenej U. O., nar. X. Y. XXXX v F. W., Š. - Q. XXXX, okres W., nemajetkovú ujmu v sume 70 000,00 eur,
- poškodenej X. P., nar. XX. P. XXXX v O., bydlisko O., M. XXX/XX, okres O. majetkovú škodu v sume 1 943,46 eur a nemajetkovú ujmu v sume 40 000,00 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodených U. O., U. O. a X. P. so zvyškom nároku na náhradu škody voči obžalovanému Ing. S. X. odkázal na civilný proces.

Naproti tomu Špecializovaný trestný súd podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodil obžalovaných P. O. a Y. N. spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/2 Gv 69/18/1000 - 1350 zo dňa 21. októbra 2019 pre skutok uvedený v bode 1) obžalobou právne posúdený u obžalovaného P. O. ako obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona spáchaný formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a u obžalovanej Y. N. ako obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c), e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona a § 140 písm. a) Trestného zákona, ktorý mali spáchať tým, že

presnejšie nezisteného dňa v období konca roka 2017 a začiatku roka 2018 si obvinený Mgr. P. O. objednal u obvinenej Y. N. vykonanie vraždy U. O., nar. XX. P. XXXX, trvale bytom Q.Á. P. č. XXX, ktorý ako novinár poukazoval na rozsiahlu ekonomickú trestnú činnosť Mgr. P. O. s tým, že treba U. O. uniesť a potom ho zavraždiť, za vykonanie tejto vraždy sľúbil vyplatiť po skutku doposiaľ nezistenú finančnú odmenu, pričom v priebehu zadania objednávky na vraždu U. O. obvinený Mgr. P. O. poskytol obvinenej Y. N. informácie o obeti v podobe identifikačných údajov obete a záznamov zo sledovania tejto osoby v elektronickej podobe, ktoré spočívali v textovom popise činností U. O. s uvedením času, dátumu a miesta ako aj fotografií a videí z tohto sledovania, ktoré si obvinený Mgr. P. O. za finančnú odplatu na jeseň roku 2017 zabezpečil prostredníctvom osoby Mgr. F. S., realizáciu tejto vraždy následne zadala obvinená Y. N. N. Y., pričom za jej vykonanie mu sľúbila urovanie jeho dlhu v sume 20.000,- eur voči nej a finančnú odmenu v sume 50.000,- eur, následne mu na ním prinesený mobilný telefón od fotila osobné údaje U. O., jeho podobizeň a adresu jeho pobytu vo Q. P.;

na základe tejto objednávky N. Y. oslovil obvineného Ing. S. X., ktorému na ďalšom osobnom stretnutí za prítomnosti obvineného P. P. odovzdal mobilný telefón obsahujúci fotografie s údajmi o U. O., následne v dňoch 5. februára 2018, 7. februára 2018, 10. februára 2018, 15. februára 2018, 16. februára 2018 a 19. februára 2018 v rozličných denných a večerných hodinách vykonali obvinení Ing. S. X. spoločne s obvineným P. P. a N. Y. opakovane obhliadku v okolí miesta bydliska U. O. vo Q.L. P., pričom pre účely vzájomnej komunikácie medzi obvinenými Ing. S. X. a P. P. v čase vraždy týmto N. Y. dňa 17. februára 2018 zakúpil a odovzdal dva kusy tlačidlových mobilných telefónov a to Alcatel 1054 IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX a Nokia C201 IMEI: XXXXX XXXXXXXXXXXX a 2 ks SIM kariet O2 s telefónnymi číslami XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX;

po vykonaní uvedených priprav dňa 21. februára 2018 v čase okolo 16.40 h. sa obvinený Ing. S. X. a obvinený P. P. stretli v O., spoločne išli motorovým vozidlom Citroën Berlingo EČV

O. XXX W. smerom k obci Q. P., pričom cestou si spoločne obaja aktivovali pracovné mobilné telefóny s číslami XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX, následne okolo 18.28 h vodič obvinený Ing. S. X. vyložil z vozidla obvineného P. P. v obci Q. P. pri miestnom ihrisku, pričom obvinený Ing. S. X. si nechal pracovný mobilný telefón s číslom XXXX XXX XXX a obvinený P. P. mal so sebou

pracovný mobilný telefón s číslom XXXX XXX XXX a pištoľ zn. FEG model P9R kalibru 9 mm Luger v. č. XXXXX, ktorú mal vybavenú s podomácky vyrobeným tlmičom hluku výstrelu a takto pripravený išiel v čase o 18.31 h smerom k rodinnému domu poškodeného U. O., kde v objekte dvora v letnej kuchynke vedľa rodinného domu čakal do 20.21 h na vhodný moment, následne bez použitia násilia vošiel do rodinného domu cez vchodové dvere a s predmetnou pištoľou s namontovaným tlmičom hluku výstrelu dvakrát vystrelil na poškodeného U.Á. O. nar. XX. P. XXXX, ktorého zasiahol do oblasti ľavej strany hrudníka a tohto usmrtil, pričom bezprostrednou príčinou smrti U. O. bol krvácajúci šok pri zakrvácaní do dutiny hrudnej pri strelnom poranení hrudníka s priestrelom srdca, potom uvidel poškodenú P. O., nar. X. Y. XXXX, ktorej v kuchyni rodinného domu strelil jedenkrát do oblasti hlavy, s miestom vstrelu na chrbte nosa, ktorá na následky tohto zranenia zomrela, pričom bezprostrednou príčinou jej smrti bolo zlyhanie riadiacej a regulačnej činnosti centrálného nervového systému - mozgu v dôsledku devastujúceho poranenia mozgového kmeňa a mozočka pri strelnom poranení hlavy charakteru zástrelu, po čom obvinený P. P. z rodinného domu č. XXX vo Q. P. odišiel cez vstupnú bránu pešo smerom k miestnemu ihrisku, odkiaľ dal znamenie z pracovného mobilného telefónu obvinenému Ing. S. X., aby tento prišiel s vozidlom pre neho do obce Q. P., následne sa spoločne presunuli do obce I. za N. Y., ktorému oznámili, že je to vybavené, N. Y. oznámil túto skutočnosť obvinenej Y. N. dňa 22. februára 2018 v O., po čom obvinená nezisteným spôsobom kontaktovala obvineného Mgr. P. O., s ktorým sa toho istého dňa stretla v Bratislave na nezistenom mieste za účelom prevzatia finančnej hotovosti v sume 50.000,- eur, ktoré táto odovzdala v nasledujúcich dňoch N. Y., ktorý peniaze rozdelil medzi obvinených Ing. S. X. a P. P. po 20.000,- eur pre každého a sumu 10.000,- eur si nechal pre seba; následne dňa 26. februára 2018 po medializácii vraždy U. O. a P. O. na základe požiadavky obvinených Ing. S. X. a P. P. kontaktoval N. Y. obvinenú Y. N. a požiadal ju o zabezpečenie ďalšej finančnej hotovosti od obvineného Mgr. P. O. s odôvodnením, že je z toho veľký cirkus, po čom obvinená Y. N. kontaktovala obvineného Mgr. P. O. a po ich vzájomnom stretnutí v areáli L. v W. obvinená Y. N. odovzdala ďalšiu doposiaľ nezistenú finančnú hotovosť v 500 eurových bankovkách N. Y., ktorý tieto peniaze odovzdal obv. Ing. S. X.,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaný P. O. a obžalovaná Y. N..

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku Špecializovaný trestný súd odkázal poškodeného U. O., nar. X. P. XXXX v Š., Š. - Q. XXXX, okres W.Č., poškodenú U. O., nar. X. Y. XXXX v F. W., Š. - Q. XXXX, okres W. a poškodenú N. O., nar. XX. T. XXXX v F., bydlisko L. XXX, okres F.Š. s ich nárokom na náhradu škody voči obžalovanému P. O. a voči obžalovanej Y. N. na civilný proces.

V odôvodnení predmetného rozsudku Špecializovaný trestný súd vo vzťahu ku skutku pod bodom 1) rozsudku (nedovolené ozbrojovanie) poukázal na prijaté vyhlásenie obžalovaného P. O. o vine k tomuto bodu a pri určení druhu trestu a jeho výmery dospel k záveru, že pomerom obžalovaného, jeho osobe a možnostiam nápravy je primeraný peňažný trest vo výške 5 000 eur, so stanovením náhradného trestu odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov v prípade úmyselného zmarenia výkonu tohto trestu a trest prepadnutia vecí, ktoré sú predmetom skutku.

Vo vzťahu k skutku pod bodom 2) rozsudku (poškodený P.) Špecializovaný trestný súd v podstate uviedol, že účasť obžalovaného Ing. S. X. na spáchaní tohto skutku je dokázaná sústavou v rozsudku popísaných priamych i nepriamych dôkazov, pričom ho usvedčuje v prvom rade obžalovaný P. P., ktorého výpoveď Špecializovaný trestný súd vyhodnotil ako vierohodnú a potvrdenú i svedeckou výpoveďou N. Y..

Pri odôvodnení skutku pod bodom 3) rozsudku Špecializovaný trestný súd poukázal na výpoveď obžalovaného Ing. S. X., ktorý na svoju obhajobu uviedol, že náboje, ktoré sa uňho našli pri domovej prehliadke, sa uňho nachádzali od roku 2015, kedy skončil svoju činnosť na polícii, pričom ich zabudol odovzdať. Závažnosť tohto prečinu, ktorý sa obžalovanému Ing. S. X. kladie za vinu, vyhodnotil Špecializovaný trestný súd ako vyššiu než len nepatrnú.

Za významné dôkazy pre posúdenie spáchania skutku pod bodom 4) rozsudku obžalovaným Ing. S. X.

Špecializovaný trestný súd považoval výpovede svedkov P. X., D. O. a N. Y., ktorí potvrdili, že obžalovaný nadobudol kúpou do spoluvlastníctva s obžalovaným P. P. pištoľ, ktorú potom odovzdal do držby obžalovanému P. P., hoci na to nemal zákonom predpísané oprávnenie, pretože nebol držiteľom zbrojného preukazu ani zbrojnej licencie na takúto zbraň.

Napokon, vo vzťahu ku skutku pod bodom 5) (poškodený U. O.) Špecializovaný trestný súd uviedol, že obžalovaného Ing. S. X. zo spáchania tohto skutku usvedčujú priame dôkazy - výpovede ďalších dvoch členov tohto spolčenia, a to obžalovaného P. P. a svedka N. Y. Pri posudzovaní vierohodnosti výpovede svedka Y. vo vzťahu ku skutku vraždy U. O. mal Špecializovaný trestný súd na zreteli, že i dôkaz výsluchom „kajúcnika“ podlieha voľnému hodnoteniu dôkazov. Špecializovaný trestný súd k tomu doplnil, že na základe výpovede takéhoto svedka môže byť vina uznaná v zásade len vtedy, ak je ohľadom určitej okolnosti táto výpoveď potvrdená inými výpoveďami alebo dôkazmi, pričom je prípustné, že výpoveď takého svedka môže byť potenciálne ovplyvnená snahou dosiahnuť výhodu. V danom prípade sa však svedkom uvádzané okolnosti vo vzťahu k obvineniu obžalovaného Ing. S. X. neukazujú ako fiktívne z dôvodu, že sú overené a podporené výpoveďou obžalovaného P. P., množstvom ďalších výpovedí svedkov, listinnými dôkazmi i znaleckými posudkami.

Výrok o treste obžalovaného Ing. S. X. Špecializovaný trestný súd odôvodnil predovšetkým tým, že nie sú splnené podmienky na uloženie trestu odňatia slobody na doživotie, najmä s poukazom na osobu obžalovaného. Pri vyvážení princípu zákonnosti trestu a princípu individualizácie trestu považoval Špecializovaný trestný súd za primeraný trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov, ktorý má zodpovedať zmyslu trestného konania, vrátane spravodlivého potrestania páchatel'a, spĺňa účel individuálnej i generálnej prevencie, pri naplnení represívnej a výchovnej funkcie trestu. Spolu s trestom odňatia slobody Špecializovaný trestný súd obžalovanému obligatórne uložil aj ochranný dohľad. Taktiež mu uložil trest prepadnutia vecí, ktoré sú v jeho vlastníctve a ktoré použil na spáchanie trestného činu, ktoré získal trestným činom a vecí, ktorá bola získaná ako odmena za trestný čin. Zároveň súd rozhodol aj o zhabaní vecí, a to motorového vozidla Citroën Berlingo, ktoré bolo vo vlastníctve nebohého otca obžalovaného L. X. a bolo použité na prepravu vykonávateľa vraždy U. O. na miesto činu a na jeho odvoz z tohto miesta po vykonaní činu. Z tohto dôvodu je podľa Špecializovaného trestného súdu princípom humánnosti odôvodnený verejný záujem na tom, aby toto vozidlo naďalej nebolo dané do cestnej premávky.

Výrok o náhrade škody, na ktorú bol zaviazaný obžalovaný Ing. S. X., odôvodnil Špecializovaný trestný súd vo vzťahu k výške nemajetkovej ujmy poškodeným manželom U. a U. O. tým, že išlo o smrť ich prvorodeného dieťaťa v produktívnom veku, pričom zohľadnil spôsob jeho usmrtenia, ako aj súdržnosť rodiny, ich citový vzťah, zohľadňujúc pritom i emocionálne útrapy poškodených. Vo vzťahu k výške nemajetkovej ujmy poškodenej X. P. poukázal Špecializovaný trestný súd na produktívny vek F. P., spôsob spáchania činu, na to, že išlo o jediného súrodenca poškodenej X. P., s ktorým pracovala v spoločnej firme, ako aj na ich súdržnosť a citovú naviazanosť. Pri finančnom zadost'učinení zohľadnil aj traumy, ktorú poškodená utrpela pri nájdení bratovho tela po vražde a následnú nutnosť jej účasti na procesných úkonoch spojených s identifikáciou obete.

Oslobodzujúci výrok rozsudku odôvodnil Špecializovaný trestný súd tým, že v konaní nebolo s istotou spoľahlivo a jednoznačne preukázané, že čin spáchali, resp. zúčastnili sa na jeho spáchaní, obžalovaní P. O. a Y. N.. Vo vzťahu k svedeckej výpovedi N. Y., ktorou obžaloba odôvodňuje vinu obžalovaného P. O., Špecializovaný trestný súd uviedol, že všetky informácie, ktoré mal svedok o obžalovanom P. O. a jeho konaní, ktoré malo súvisieť s týmto skutkom, získal prostredníctvom inej osoby. Špecializovaný trestný súd k tomu doplnil, že mu bolo umožnené pozorovať svedka počas jeho opakovaného výsluchu na hlavnom pojednávaní a priamym pozorovaním svedka si vytvoril vlastný názor na jeho spoľahlivosť a vierohodnosť vo vzťahu k obžalovaným P. O. a Y. N.. Navyše, v konaní o dohode o vine a treste svedok získal benefit spočívajúci v miernejšom trestnom postihu nielen za priznanie sa k tejto trestnej činnosti, ale aj za výpoveď o trestnej činnosti iných osôb. Z dôvodu existencie pochybností o pravdivosti tvrdení svedka, ktoré nebolo možné vyvrátiť iným dostupným dôkazom, nebolo podľa Špecializovaného trestného súdu možné uznať dôkaz výsluchom svedka Y. za rozhodujúci pre uznanie

viny a odsúdenie P. O..

K výpovedi svedka F. S., ktorý sa sám iniciatívne prihlásil ako svedok v predmetnej trestnej veci, Špecializovaný trestný súd uviedol, že tak konal skôr v obave z postihu za ním vykonávanú trestnú činnosť, ako v snahe napomôcť jej objasneniu. Podľa názoru Špecializovaného trestného súdu vystupoval ako kajúcnik uvedomujúci si, že sa v čase pred tým dopúšťal konania, ktorým dochádzalo k porušovaniu základných ľudských práv. Z tohto dôvodu podľa názoru Špecializovaného trestného súdu svedčil v neprospech obžalovaného P. O. a obžalovanej Y. N. i s pohnútkou vyhnúť sa spravodlivému postihu za svoje činy, čo malo podstatný dosah na pravdivosť a spoľahlivosť jeho svedeckej výpovede a v podstatnej miere znižovalo vierohodnosť tohto dôkazu.

Vo vzťahu ku komunikácii obžalovaných v rámci aplikácie Threema, vykonanej na hlavnom pojednávaní, Špecializovaný trestný súd uviedol, že pri časti viet tejto komunikácie je prípustný rôzny výklad jej obsahového zamerania, pričom vylúčený nie je ani ten, ktorý súdu obžalovaní predostreli v rámci svojej obhajoby a podľa ich výkladu súvisel i so zdravotným stavom obžalovanej alebo ich psychickým vypätím a rozpoložením. Z tohto dôvodu správy o snehu, zuboch, svrabe, emotikonoch atď., v ktorých mali byť podľa prokurátora a splnomocnencov poškodených inotaje a šifrované dorozumievania, Špecializovaný trestný súd nemohol exaktne vykladať z pohľadu viny či neviny a vyhodnotiť ich v neprospech obžalovaných. Podľa Špecializovaného trestného súdu teda nebol preukázaný vážne mienený úmysel obžalovaného P. O. niekoho usmrtiť. Rovnako tak nebolo s istotou spoľahlivo a jednoznačne preukázané, že tento čin spáchala, prípadne zúčastnila sa na jeho spáchaní, aj obžalovaná Y. N..

II.

Odvolania

a vyjadrenia k nim

Proti tomuto rozsudku podali ihneď po jeho vyhlásení odvolania prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) a poškodení U. O., U. O.Á. a N. O., následne aj obžalovaný Ing. S. X..

Prokurátor v písomnom podaní z 8. septembra 2020 uviedol, že odvolanie proti rozsudku podáva pre nesprávnosť výroku o vine obžalovaného Ing. S. X. v skutku pod bodom 5) a vo výroku o treste, pre nesprávnosť vo výroku o vine obžalovaného P. O. v skutku, pre ktorý bol oslobodený spod obžaloby, pre nesprávnosť vo výroku o vine obžalovanej Y. N. v skutku, pre ktorý bola oslobodená spod obžaloby a pre nesprávnosť vo výroku o treste obžalovaného P. O. v skutku pod bodom 1) rozsudku, a proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Písomným podaním z 23. októbra 2020 prokurátor odvolanie odôvodnil poukazom na to, že Špecializovaný trestný súd pri rozhodovaní o vine obžalovaného Ing. S. X. v bode 5) rozsudku neuznal vinu obžalovaného aj podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. e) Trestného zákona s odôvodnením, že prijatie objednávky na vraždu bolo samo osebe okolnosťou, ktorá znamená naplnenie znaku „vopred uvážená pohnútká“ ako zákonného znaku základnej skutkovej podstaty trestného činu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona. Prokurátor sa nestotožnil so závermi stanoviska trestnoprávneho kolégia č. 1/2017, na ktoré poukázal Špecializovaný trestný súd v odôvodnení rozsudku a v zmysle ktorého „Ak páchatel iného úmyselne usmrtí (o taký čin sa pokúsi alebo ho pripravuje) „na objednávku“, ide nevyhnutne o konanie s vopred uváženou pohnútkou, ktoré je potrebné kvalifikovať ako obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona. Prijatie objednávky na vraždu je totiž samo osebe okolnosťou, ktorá znamená naplnenie znaku „vopred uvážená pohnútká“ pri ďalšom konaní páchatel'a, smerujúcom k usmrteniu iného, ktorý je aplikačným rozlišovacím momentom medzi ustanoveniami § 144 a § 145 Trestného zákona a z hľadiska § 144 Trestného zákona je zákonným znakom trestného činu (znakom základnej skutkovej podstaty uvedenej v § 144 ods. 1 Trestného zákona). Neprichádza potom v dôsledku zákazu kvalifikačnej a ďalšej súvisiacej duplicity v zmysle § 38 ods. 1 Trestného zákona použiť znak spáchania činu „na objednávku“ aj ako okolnosť, ktorá podmieňuje

použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 144 ods. 2 písm. e) v spojení s § 140 písm. a) Trestného zákona. Prijatie objednávky na vraždu by tak bolo v rozpore s ustanovením § 38 ods. 1 Trestného zákona hmotnoprávne zohľadnené (použitie) dvakrát, a to bez akéhokoľvek iného, resp. ďalšieho obsahového prvku tejto okolnosti pri druhom (zdvojenom) použití podľa predchádzajúcej vety.“

Prokurátor je toho názoru, že § 144 ods. 1 Trestného zákona nepokrýva a nekonzumuje osobitný motív spáchania skutku, a to spáchanie trestného činu na objednávku. Skutočnosťou, ktorá v predmetnej veci páchateľov utvrdila v tom, aby skutok spáchali, bol prísľub finančnej odmeny od osoby, ktorá mala záujem na usmrtení U. O., pričom páchatelia, teda aj obžalovaný Ing. S. X., spáchali uvedený trestný čin s vopred uváženou pohnútkou v tom zmysle, že im bola prisľúbená za spáchanie skutku odmena. Bez prísľubu odmeny by na spáchanie skutku nemali žiadny dôvod.

Vo vzťahu k oslobodeniu obžalovaných Y. N. a P. O. prokurátor v odvolaní uviedol, že tomuto rozhodnutiu predchádzali viaceré chyby prvostupňového súdu, ktoré mali za následok to, že nebol zistený skutkový stav veci tak, aby bolo možné vo veci rozhodnúť, pričom tieto chyby rozdelil do troch základných okruhov:

1. Špecializovaný trestný súd nevykonal dôkazy navrhnuté inými procesnými stranami, ku ktorým sa prokurátor na hlavnom pojednávaní výslovne pripojil, čo malo za následok, že nebol zistený skutkový stav veci v takej miere, aby bolo možné vo veci rozhodnúť.
2. Špecializovaný trestný súd urobil chyby vo výroku o oslobodení obžalovanej Y. N. a obžalovaného P. O. spod obžaloby, nakoľko vykonal zlé skutkové závery na základe nejasných a neúplných skutkových zistení a zároveň sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.
3. Špecializovaný trestný súd postupoval v rozpore s § 2 ods. 19 Trestného poriadku, ktorý stanovuje, že súd smie prihliadať len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané.

Prokurátor v tejto súvislosti poukázal na to, že Špecializovaný trestný súd na strane 83 rozsudku konštatuje, že nezistil žiadne okolnosti a ani nemal indicie nasvedčujúce tomu, že by dôvodom objednávky na vraždu U. O. bola iná okolnosť než tá, ktorá sa spájala s jeho prácou novinára. Práve touto svojou činnosťou vstupoval do integrity mnohých osôb, a to i osôb podozrivých z protizákonnej činnosti, ktorou sa mohli obohatiť na úkor spoločnosti i štátu. V nadväznosti na toto konštatovanie potom poukázal na komunikáciu obžalovaného P. O. prostredníctvom aplikácie Viber a WhatsApp s tretími osobami, v ktorej priamo spomína U. O. v negatívnom slova zmysle bez akéhokoľvek použitia zastierania významu tejto komunikácie. Splnomocnený zástupca poškodenej N. O. podal 17. júla 2020 návrh na vykonanie dôkazov viažucich sa na túto komunikáciu, s ktorým sa stotožnil aj prokurátor v rámci hlavného pojednávania 23. júla 2020 a ktorým navrhoval zahrnúť do rozsahu dokazovania aj časti komunikácie z aplikácie WhatsApp, nachádzajúcej sa na prílohe č. 36 zo stopy označenej K1, ktorá bola zaistená na mobilnom telefóne obžalovaného P. O., medzi obžalovaným P. O. a osobou označenou ako O. P., a to zo 7. septembra 2017. Tento dôkaz Špecializovaný trestný súd odmietol vykonať s konštatovaním, že ide o dôkaz, ktorý sa týka okolnosti, ktorá nie je podstatná pre rozhodnutie, alebo takých okolností, ktoré súd zistil už inými navrhnutými a vykonanými dôkazmi.

V prípade, že by bol dôkaz vykonaný, podľa prokurátora by sa preukázalo, že obžalovaný P. O. pociťoval negatívny vzťah k poškodenému U. O., pričom sa zveril svojmu priateľovi P. O., že bude voči U. O. postupovať s použitím násilia, keď doslova napísal: „Dostane kres piču“. Súd však následne v rozsudku konštatoval, že nebolo preukázané, že by P. O. mal záujem riešiť konflikt s U. O. násilným spôsobom. Uvedený dôkaz by podľa prokurátora toto konštatovanie vyvrátil, navyše, v priebehu hlavného pojednávania nebol produkovaný iný dôkaz, ktorý by suploval vykonanie tohto dôkazu.

Podobným dôkazom je podľa prokurátora aj komunikácia z aplikácie WhatsApp (v návrhu právneho zástupcu poškodenej N. O. nesprávne označená ako komunikácia z aplikácie Threema) nachádzajúca sa v prílohe č. 36 zo stopy označenej K1, ktorá bola zaistená na mobilnom telefóne obžalovaného P. O.. Z

tohto dôkazu podľa prokurátora vyplýva, že medzi obžalovaným P. O. a osobou označenou ako X. prebehla dňa 17. januára 2018 komunikácia, v ktorej obžalovaný P. O. oznamuje svedkovi U. M.: „Inak pracujem na odjebaní čuráka...“. Správa vzhľadom na čas odoslania (17. januára 2018) zapadá do kontextu pripravovanej vraždy poškodeného U. O.. Tento dôkaz, ktorý bol Špecializovaným trestným súdom taktiež zamietnutý, dopĺňa podľa prokurátora svedeckú výpoveď svedka Mgr. U. M.Č., ktorá bola vykonaná na hlavnom pojednávaní. Nepripustením vykonania tohto dôkazu - dôkazov mohol súd podľa prokurátora ľahšie odôvodniť oslobodzujúci výrok.

Rovnako tak ako dôkaz nebola vykonaná komunikácia medzi obžalovanou Y. N. a triednou profesorkou jej dcéry 22. februára 2018 a komunikácia medzi obžalovanou a jej dcérou z toho istého dňa. Uvedené dôkazy by podľa prokurátora F., že v čase, keď malo byť obžalovanej Y. N. oznámené vykonanie vraždy N. Y., v ranných hodinách 22. februára 2018 došlo k niečomu, čo viedlo obžalovanú k zmene programu, ktorý pôvodne oznámila P. O. ohľadom riešenia situácie so zveseným billboardom v Bratislave. Bezprostredne po tom, čo jej mal N. Y. oznámiť vykonanie vraždy, zmenila program sebe aj svojej dcére. Uvedená komunikácia práve preukazuje, že v tom čase došlo u obžalovanej k zásadnej zmene situácie, čo možno označiť ako reakciu na oznámenie o vykonanej vražde.

Vo vzťahu k hodnoteniu výpovede svedka N. Y. Špecializovaným trestným súdom prokurátor uviedol, že podľa jeho názoru je minimálne pozoruhodné, ak súd na jednej strane tvrdí, že procesne použiteľná je len výpoveď tohto svedka zo septembra 2019, resp. z konania na hlavnom pojednávaní, na strane druhej však svoj záver o rozporných tvrdeniach svedka opiera práve o niektoré tvrdenia, ktoré tento uviedol vo svojich predchádzajúcich výpovediach v procesnom postavení obvineného. Senát Špecializovaného trestného súdu pritom podľa prokurátora žiadnym spôsobom nevyhodnotil, či skutočne ide o také rozpory, ktoré majú zásadný charakter pre posúdenie veci.

Pokiaľ Špecializovaný trestný súd konštatoval, že mnohé nepriame dôkazy spochybňujú či priam vyvracajú tvrdenia N. Y. o priebehu udalostí súvisiacich so skutkom vraždy U. O., prokurátor k tomu uviedol, že N. Y. vypovedal pred súdom v procesnom postavení svedka v čase výkonu trestu odňatia slobody, po zákonom poučení o trestných následkoch prípadnej krivej výpovede, resp. krivého obvinenia. V prípade jeho odsúdenia pre krivú výpoveď alebo krivé obvinenie v súvislosti s touto výpoveďou by takmer isto neprichádzalo do úvahy jeho predčasné podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a tejto skutočnosti si je svedok nepochybne vedomý. Uvedené okolnosti musia mať podľa prokurátora zásadný význam pri hodnotení vierohodnosti jeho výpovedí, predovšetkým pri komparácii týchto výpovedí s výpoveďami obžalovaných, ktorí majú úplne inú procesnú pozíciu v trestnom konaní a aj úmyselné uvádzanie nepravdivých skutočností je iba realizáciou ich procesných práv a nehrozí im za takýto postup v podstate žiadna sankcia.

Samotná skutočnosť, že svedok N. Y. získal o protiprávnom konaní obžalovaného P. O. informácie iba od inej osoby, žiadnym spôsobom neznehodnocuje obsah jeho výpovede, a to o to viac, že táto ďalšia osoba (obžalovaná Y. N.) sa svojim protiprávnym konaním sama dopustila trestnej činnosti (podľa výpovede svedka spolu s obžalovaným P. O.) a nemá tak žiadny záujem na potvrdení výpovede svedka. Naopak má priam bytostný záujem na spochybnení a vyvrátení jeho tvrdení predovšetkým kvôli sebe.

Vo vzťahu k tvrdeniu Špecializovaného trestného súdu, že svedok N. Y. pripustil, že sa mohol zmýliť, keď tvrdil, že objednávku vraždy U. O. mu sprostredkovala obžalovaná Y. N. s tým, že hlavným objednávateľom mal byť obžalovaný P. O., prokurátor uviedol, že ak by takéto vyjadrenie zaznelo, súd mal zisťovať, v čom sa mal svedok N. Y. zmýliť, či to malo byť ohľadom osoby objednávateľa vraždy alebo malo dôjsť k omylu ohľadom iných skutočností, ktoré tento svedok prezentoval na hlavnom pojednávaní ohľadom objednávky. Tiež mal zisťovať, čím bol takýto omyl podmienený a prečo zrazu svedok zmenil názor vo vzťahu k svojim predchádzajúcim výpoveďami. Súd sa však viac touto otázkou nezaoberal, len použil uvedené konštatovanie v odôvodnení oslobodzujúceho rozsudku.

Prokurátor taktiež uviedol, že Špecializovaný trestný súd oprel svoje konštatovanie o nevierohodnosti svedka N. Y. tiež o skutočnosť, že tomuto bol za účasť na vražde U. O. a P. O. samostatným

rozsudkom Špecializovaného trestného súdu uložený trest pod dolnou hranicou trestnej sadzby, v dôsledku čoho tento získal nadštandardnú výhodu a svojou výpoveďou sa snažil o získanie tejto výhody bez ohľadu na objektívnu pravdu. Prokurátor v tejto súvislosti konštatoval, že samotná okolnosť, že svedok pri vlastnej trestnej činnosti získa benefit spočívajúci v miernejšom trestnom postihu za priznanie a za výpoveď o trestnej činnosti iných osôb nemôže mať bez ďalšieho zásadný vplyv na hodnotenie vierohodnosti jeho výpovede. Súd v tejto súvislosti urobil iba mechanické konštatovanie, bez hlbšieho poznania okolností trestnej veci svedka, teda bez poznania, či na výmeru trestu svedka mala väčší vplyv skutočnosť jeho priznania alebo skutočnosť, že vypovedal o trestnej činnosti iných osôb, resp. či niektorá z uvedených skutočností vôbec nejaký vplyv na výmeru trestu mala. Súd tiež podľa prokurátora úplne ignoroval okolnosť, že svedok N. Y. vypovedal v trestnej veci proti obžalovanému P. O. a spol. pred súdom prvého stupňa až potom, ako bola jeho trestná vec právoplatne ukončená. Súdom uvádzaný „benefit“ za výpoveď o trestnej činnosti iných osôb získal ešte pred tým, ako vypovedal pred súdom prvého stupňa o trestnej činnosti obžalovaného P. O. a obžalovanej Y. N., pričom z jeho vyjadrení je tiež zrejmé, že on sám rozsudok voči svojej osobe nepovažuje za spravodlivý, považuje ho za neprimerane prísny, ale napriek tejto skutočnosti na svojich usvedčujúcich výpovediach zotrval. Táto skutočnosť podľa prokurátora ešte viac zvierohodňuje jeho výpoveď.

Vo vzťahu k výčitke Špecializovaného trestného súdu, že N. Y. tvrdil, že vražda U. O. a P. O. prebehla inak než sa napokon preukázalo, keď tvrdil, že do domu mal vstúpiť aj obžalovaný Ing. S. X. a že pri vražde bol použitý aj nôž, prokurátor uviedol, že N. Y. mal len také informácie o spôsobe vykonania vraždy U. O. a P. O., aké mu povedal obžalovaný Ing. S. X.. V prípade, že obžalovaný Ing. S. X. pred N. Y. zveličoval svoj podiel na dokonaní vraždy oboch poškodených, N. Y. si nemal ako túto skutočnosť overiť.

Špecializovaný trestný súd poukázal na údajný rozpor medzi výpoveďami obžalovanej Y. N. a svedka F. S. a výpoveďou N. Y., keď tento tvrdil, že obžalovaná sa so svedkom F. S. stretla, pričom to nemala byť pravda. K tomu prokurátor poznamenal, že N. Y. svedka F. S. osobne nepoznal, a preto pokiaľ videl obžalovanú s nejakým mužom, mohlo dôjsť k zámene osôb alebo obaja účastníci stretnutia toto stretnutie popierajú, každý z iných dôvodov.

K poukazu Špecializovaného trestného súdu na to, že svedok N. Y. tvrdil, že ráno po vražde 22. februára 2018 prišiel za obžalovanou Y. N. a ona mu sľúbila priniesť peniaze za vraždu s tým, že pôjde pre tieto peniaze za P. O. do obce Báč, pričom podľa lustrácií BTS a podľa iných dôkazov sa však obžalovaný P. O. s obžalovanou Y. N. v W. v ten deň nestretli, prokurátor uviedol, že predmetné tvrdenie svedka N. Y. vyplynulo iba z vyjadrenia obžalovanej Y. N. o tom, kam pôjde pre peniaze, pričom N. Y. nemal možnosť a ani záujem si overovať, či mu obžalovaná povedala pravdu. Pokiaľ mu ona povedala, že pre peniaze pôjde do W., on nemal dôvod jej neveriť. Táto skutočnosť znova potvrdzuje fakt, že medzi obžalovanou Y. N. a svedkom N. Y. vládla dôvera a nemali dôvod si následne preverovať svoje vzájomné tvrdenia.

Vo vzťahu k prevzatíu a odovzdávaniu peňazí prokurátor poukázal aj na to, že svedok N. Y. vypovedal, že peniaze po ich prevzatí od obžalovanej Y. N. následne toho istého dňa poobede odovzdal obžalovanému Ing. S. X. v O., pričom prípadný pohyb svedka do O. je možné vysledovať prostredníctvom záznamov z BTS buniek, ktoré sú súdu k dispozícii. S výpoveďou N. Y. v tejto časti korešponduje aj výpoveď P. P., ktorý vypovedal, že peniaze dostal 23. februára 2018. Takáto skutočnosť je podľa názoru prokurátora opätovne aj v súlade so záznamami o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke, resp. lokalizačnými údajmi dotknutých osôb.

Prokurátor ďalej poukázal aj na to, že Špecializovaný trestný súd videl problém aj v tom, že N. Y. opísal fotky, ktoré údajne videl v notebooku obžalovanej Y. N., lenže ešte predtým v inom procesnom postavení mal možnosť tieto fotografie vidieť a aj mu boli reálne predložené. Špecializovaný trestný súd pritom vyjadril názor, že z jeho strany nešlo o spontánny opis podľa uchovaných spomienok. Prokurátor k tomu uviedol, že v čase, keď boli fotografie predkladané N. Y. po prvýkrát, nikto nemohol vedieť akým spôsobom a v akom procesnom postavení mu bude potrebné tieto fotografie predkladať znova.

Dôležitou je pritom podľa prokurátora skutočnosť, že N. Y. vždy a v každom procesnom postavení, v každom štádiu trestného konania, potvrdil autenticitu predložených fotografií a nikdy netvrdil, že by malo ísť o iné fotografie než o tie, ktoré mu obžalovaná N. reálne ukázala.

Prokurátor ďalej poukázal na to, že podaním z 26. mája 2020 navrhol splnomocnený zástupca poškodenej N. O. v mene svojej klientky okrem iného do rozsahu dokazovania na hlavnom pojednávaní zahrnúť a následne postupom v zmysle ustanovení § 270 Trestného poriadku, ako vecný dôkaz na technickom zariadení vykonať, časť zo stopy č. 35, zaistenej pri domovej prehliadke 16. októbra 2018, na adrese W., I. XX, v trezore, a to oboznámením rozmnoženiny dát USB kľúča Datatraveler 100G3 č. S., kapacity 16 GB, označený ako USB 1, konkrétne oboznámením identickej dátovej kópie, ktorá sa nachádza na prílohe č. 4 ku znaleckému posudku KEÚ PZ, sp. zn. ČVS: PPZ-KEÚBA-EXP-2018/14154, v priečinku analýza/183/usb1/súbory, čo tvorí prílohu č. 22 k vyšetrovaciemu spisu, časť B. X O., ako aj niektoré ďalšie dôkazy. K tomuto návrhu sa vo svojom vyjadrení pripojil aj prokurátor, ktorý vykonanie tohto dôkazu menovite nenavrhol iba preto, aby sa vyhol zdvojeniu rovnakého návrhu podaného splnomocneným zástupcom poškodenej. Špecializovaný trestný súd však odmietol vykonať tento dôkaz, pričom podľa jeho rozhodnutia zo dňa 29. júna 2020 ide o dôkaz, ktorý sa týka okolnosti, ktorá nie je podstatná pre rozhodnutie, alebo takých okolností, ktoré súd zistil už inými navrhnutými a vykonanými dôkazmi. Obsah navrhnutého vecného dôkazu pritom podľa prokurátora jednoznačne preukazuje pravdivosť výpovedí svedka F. S., svedka N. Y. a obžalovaného P. P.. Uvedený dôkaz podľa prokurátora preukazuje totožnosť informácií získaných o pohybe U. O. osobami, ktoré vykonali jeho sledovanie, s informáciami o U. O., ktoré boli poskytnuté vykonávateľom jeho vraždy. Podľa prokurátora ide nepochybne o dôkaz v neprospech obžalovaného P. O.A. a obžalovanej Y. N. a zároveň ide o jediný dôkaz zabezpečený v prípravnom konaní, ktorý objektívne objasnil orgánom činným v trestnom konaní (a mohol aj súdu), aké informácie boli získané sledovaním U. O., resp. svojím obsahom preukazuje, že zdrojom informácií, ktoré dostali vykonávatelia vraždy, boli osoby z prostredia svedka F. S.. Tento dôkaz podľa prokurátora mal a má význam pre rozhodnutie v trestnej veci a určite ho nemôže suplovať akýkoľvek iný z vykonaných dôkazov.

Podľa názoru prokurátora neobstojí konštatovanie súdu, že N. Y. mal čas sa pripraviť na zadržanie a na prvý výsluch, pretože mal mať určité informácie o priebehu vyšetrovania a mal údajne vedieť o tom, že je podozrivý. Svedok sám takúto skutočnosť nevedel, hoci priznal prístup k informáciám o priebehu vyšetrovania cez obžalovanú Y. N.. Ak by bolo pravdou tvrdenie obžalovaného Ing. S. X., že svedok vedel vopred o svojom zadržaní, podľa prokurátora je isté, že by obžalovaného o tejto skutočnosti informoval a obžalovaný, ako bývalý vyšetrovateľ PZ SR, spolu s vykonávateľom vražd P. P., by urobili opatrenia smerujúce ku zničeniu vecných dôkazov nachádzajúcich sa u nich doma.

Nezmyselným je podľa prokurátora i predpoklad, že by niekto našiel dobrovoľníka z Maďarska alebo z inej krajiny, ktorý by vraždu U. O. a P. O. „vzal na seba.“ Podľa prokurátora ide zrejme o nepochopenie alebo o nesprávne interpretovanie informácie, ktorú N. Y. od niekoho sprostredkované získal. Je podľa neho nemysliteľné, aby sa našiel normálny reálne uvažujúci človek, ktorý by bol ochotný priznať sa k dvojnásobnej vražde s vedomím, že mu hrozí trest odňatia slobody na 25 rokov alebo na doživotie. Podobne úvahy o falošnej verzii, podľa ktorej mal byť príčinou vraždy zásadový postoj P. O. v konaní Pamiatkového úradu v inej veci N. Y. prezentoval len ako alternatívu, ktorú mu údajne hovoril T. O.. Táto alternatíva však podľa prokurátora nemá absolútne žiadne opodstatnenie a ani reálny základ vo vyšetrovaní a nemožno sa na ňu odvolávať ani v odôvodnení rozsudku. Svedok N. Y. stále a nepochybne tvrdil, že objednávku od P. O. sprostredkovala Y. N. a v tomto smere nepripustil žiadnu pochybnosť. V tejto súvislosti prokurátor označil ako nepochopiteľné tvrdenie súdu, že N. Y. spochybnil, že by objednávateľkou vraždy U. O. bola Y. N..

Za neprijateľné považuje prokurátor i závery Špecializovaného trestného súdu spočívajúce v tom, že dôveryhodnosť výpovede svedka N. Y. je znížená aj tým, že pri svojom výsluchu použil svoje vlastné písomné poznámky. Možnosť použitia písomných poznámok pri výsluchu je výslovne umožnená v príslušných ustanoveniach Trestného poriadku. Ak teda svedok využije svoje zákonom predpokladané právo, nemožno z toho vyvodzovať, že jeho výpoveď má nižšiu dôkaznú hodnotu ako keby poznámky

nepoužil. Podľa prokurátora je zároveň pozoruhodné, že súd rovnaké stanovisko k dôveryhodnosti výpovede nepoužil aj vo vzťahu k výpovediam obžalovanej Y. N. a obžalovaného P. O., keďže obžalovaná Y. N. na hlavnom pojednávaní svoje tvrdenia až na výnimky prednášala výhradne z rozsiahlych, vopred pripravených, písomných poznámok a vo viacerých prípadoch tak urobil aj obžalovaný P. O..

Z výpovede svedka N. Y. vyplynula podľa prokurátora potreba vypočuť ako svedka T. O. ku skutočnostiam, ktoré uviedol N. Y. a prípadne ako svedka opätovne vypočuť aj Ing. A. W.. Na verifikovanie výpovede N. Y. považuje prokurátor za potrebné vypočuť aj svedka G. K., ktorý v trestnom konaní vedenom pre prípravu vražd prokurátorov Mgr. F. Š. a JUDr. P. Ž. potvrdil skutočnosti, ktoré vo svojej výpovedi odprezentoval N. Y.. Požiadavka o vykonanie výsluchov týchto svedkov je podľa prokurátora zásadná, pretože výsluchy poskytnú komplexnejší obraz o osobe N. Y. a o skutočnostiach, ktoré v rámci svedeckých výpovedí v tejto veci predniesol. Jednoznačne majú slúžiť na overenie hodnovernosti tohto svedka.

V nadväznosti na osobu svedka N. Y. prokurátor poukázal na spôsob obhajoby obžalovanej Y. N., ktorú v rámci trestného konania prispôbovala svojej dôkaznej situácii a to najmä s poukazom na relevantné okolnosti, ktoré majú byť získané jej výpoveďou v porovnaní s inými zabezpečenými dôkazmi. Obžalovaná takýmto spôsobom v celom trestnom konaní upravovala svoje výpovede tak, aby vždy vyvrátila dokázané skutočnosti z iných dôkazných prostriedkov. Obžalovaná Y. N. od začiatku konania vypovedala a vyjadrovala sa selektívne k okolnostiam jej obvinenia, ako aj k vykonaným dôkazom. Medzi najpodstatnejšie skutočnosti, ku ktorým sa vyjadrovala vo svojich výpovediach a ktoré majú význam pre zistenie skutkového stavu, patria skutočnosti týkajúce sa tvrdenia obžalovanej o tom, že N. Y. mal voči nej dlh vo forme pôžičky, čo je v rozpore s tvrdením N. Y., ktorý tvrdil, že mal voči nej dlh vo výške 20 000,- € za poskytnutie zálohy na vykonanie vraždy prokurátora JUDr. P.Š. Ž.. V rámci výpovedí obžalovanej je podľa prokurátora evidentné, že nevypovedá o týchto skutočnostiach konzistentne, počas celého konania tieto okolnosti upravuje a mení, tak aby sa prispôbila aktuálnej dôkaznej situácii, pričom svojimi tvrdeniami sa snaží vyvrátiť dôkaznú verziu svedčiacu proti nej.

Vo vzťahu k svedkovi F. S. Špecializovaný trestný súd uviedol, že ide o tzv. kajúcnika a „svedčil v neprospech O. a N. i s pohnútkou vyhnúť sa spravodlivému postihu za svoje činy. Tieto zistené skutočnosti mali podstatný dosah na pravdivosť a spoľahlivosť jeho svedeckej výpovede a vierohodnosť tohto dôkazu v podstatnej miere znižovali.“ S uvedeným tvrdením Špecializovaného trestného súdu sa prokurátor nestotožnil, pričom uviedol, že pokiaľ by sa rovnakým spôsobom pristupovalo k výpovediam osoby, ktorá popisuje trestnú činnosť iných osôb, je zrejme že by sa prakticky všetky takéto výpovede považovali za nepravdivé či nevierohodné. Úlohou súdu pritom nesmie byť skúmanie dôvodov, pre ktoré sa tá-ktorá osoba rozhodla vypovedať, ale to, či jej tvrdenia sú pravdivé, najmä či sú v súlade s inými vykonanými dôkazmi. Výpoveď svedka F. S. preto Špecializovaný trestný súd vyhodnotil podľa názoru prokurátora nesprávne, pričom z odôvodnenia rozsudku možno usudzovať, že k tomuto svedkovi senát nepristupoval objektívne, ale s vopred ustáleným predsudkom s ohľadom na jeho predchádzajúce pôsobenie v tajnej službe. Špecializovaný trestný súd pritom ponechal úplne bez povšimnutia okolnosť, že svedok je bývalý vedúci funkcionár Slovenskej informačnej služby, takže je úplne opodstatnené očakávať u neho schopnosť analytického a objektívneho hodnotenia udalostí, resp. informácií (v trestnej veci obžalovaných P. O.A. a spol. o to viac, že bol priamym svedkom niektorých udalostí). Špecializovaným trestným súdom pritom nebol produkovaný jediný dôkaz, ktorý by zásadným spôsobom spochybňoval vierohodnosť jeho výpovede. Všetky pochybnosti, ktoré boli voči jeho výpovedi vznesené, vyplynuli iba z výpovede a z vyjadrení obžalovaného P. O. a obžalovanej Y. N., pričom podľa prokurátora je prirodzené, že takýmto spôsobom najmä obžalovaný P. O. reagoval na tohto svedka, pretože mal k nemu v minulosti plnú dôveru a pochopiteľne svedeckú výpoveď F. S. a aktivity, ktoré jej predchádzali, považoval za zradu. Svedok F. S. pritom podľa prokurátora dostatočne dôveryhodne a presvedčivo vysvetlil, čo bolo dôvodom na začatie sledovania novinárov a akým spôsobom došlo aj k sledovaniu U. O..

V odôvodnení napadnutého rozsudku Špecializovaný trestný súd poukázal aj na SMS komunikáciu

medzi obžalovaným P. O. a svedkom v súvislosti s osobou U. O., pričom uvedená komunikácia podľa prokurátora potvrdzuje nielen záujem obžalovaného P. O. na tom, aby sa sledovacie komando venovalo U. O., ale aj skutočnosť, že činnosť tejto sledovacej skupiny riadil v prvom rade obžalovaný P. O.. V rámci prípravného konania a ani v rámci súdneho konania okrem obžalovaného P. O. nikto nespochybnil, že činnosť tohto sledovacieho komanda podnikli svojim rozhodnutím práve obžalovaný a tento ho aj financoval.

Objednávku sledovania podľa prokurátora nepriamo potvrdzuje komunikácia z Threemy zo dňa 3. októbra 2017, kedy obžalovaný P. O. žiadal príjemcu (Ing. A. W.), aby mu dal vylustrovať dve konkrétne osoby. Obžalovaný P. O. túto komunikáciu poprel, tak ako poprel aj niektoré ďalšie správy, ktoré mu podľa jeho názoru prirážovali a usvedčovali ho z aktivít, ktoré popieral. Špecializovaný trestný súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že popieranie autenticity niektorých správ z komunikácie Threema zo strany obžalovaného P. O. sa nejaví byť až tak nelogické, pretože priznaním sa k účasti na neoprávnenom sledovaní a listrovaní tretích osôb by si obžalovaný mohol privodiť ďalšie trestné stíhanie.

Svedok F. S. pritom podľa prokurátora podrobne a presvedčivo popísal, akým spôsobom sa dostal k veciam, ktoré predložil vyšetrovateľovi a prečo sa tak rozhodol urobiť. Popísal aj spôsob financovania činnosti sledovacieho komanda. Jeho výpoveď ohľadom vzniku sledovacieho komanda a financovania jeho činnosti možno podľa prokurátora považovať za pravdivú, pretože nebol produkovaný žiadny dôkaz a ani sám obžalovaný neponúkol žiadnu alternatívu, ktorá by opodstatňovala úvahy o tom, že sledovacie komando si vytvoril a financoval svedok F. S. sám. Práve SMS správy z 21. februára 2018 o 01:18:16 hod. a o 07:49:07 hod., ktorými obžalovaný dočasne pozastavil „činnosť tímu“ k 28. februáru 2018 a dal pokyn, aby mu členovia sledovacieho komanda pripravili komplexné vyúčtovanie nákladov a všetko, čo bolo doteraz urobené a odovzdané na čiastkových nosičoch treba natiahnuť na jeden USB (alebo viac) a odovzdať to dvojmo, svedčia o tom, že činnosť sledovacieho komanda financoval obžalovaný P. O. buď sám alebo v spolupráci s Ing. A. W., že výsledky sledovania mu boli priebežne odovzdávané na čiastkových nosičoch a že tieto výsledky boli na jeho pokyn následne natiahnuté na USB kľúče a dvojmo odovzdané iba jemu, pričom boli následne nájdené pri domovej prehliadke 16. októbra 2018 u neho doma.

V tejto súvislosti Špecializovaný trestný súd podľa prokurátora prehliadol skutočnosť, že F. S. neodovzdal P. O. len USB so súhrnnými záznamami zo sledovania, ktoré mu odovzdal v mesiaci február 2018, čomu zodpovedá aj správa z 9. februára 2018, na ktorú poukázal vo svojom odôvodnení. V skutočnosti mu F. S. odovzdával aj priebežné záznamy zo sledovania jednotlivých osôb, podľa toho ako bolo sledovanie vykonávané. Teda ak reálne bolo sledovanie U. O. vykonané v mesiaci október 2017, tak následne záznamy zo sledovania odovzdal svedok F. S. P. O. v presne nezistenom období roku 2017. Logicky ich tak podľa prokurátora mohli mať priami vykonávatelia vraždy U. O. k dispozícii ešte pred vykonaním vraždy.

Prokurátor taktiež poukázal na to, že svedok F. S. potvrdil, že výsledky sledovania boli obžalovanému P. O. priebežne odovzdávané na 20 až 30-tich USB kľúčoch. Svedok síce uviedol, že obžalovaný pred ním nejavil o informácie obsiahnuté na USB kľúčoch žiadny mimoriadny záujem, avšak s odstupom času nie je možné zistiť, do akej miery si obžalovaný P. O. tieto výsledky následne prezeral a v akom rozsahu sa im venoval. V každom prípade však s poukazom na výpoveď svedka F. S. a aj samotného obžalovaného P. O., že ním založenú stránku Prancier spravovala a prístup k nej mala obžalovaná Y. N., je podľa prokurátora nesporné, že všetky USB kľúče s čiastkovými informáciami dostala k dispozícii práve ona na to, aby z nich mohla vyťahovať a na uvedenú internetovú stránku umiestňovať tie výsledky zo sledovania, ktoré boli podľa jej názoru spôsobilé kompromitovať sledované osoby. Reťazec postupnosti odovzdávania výsledkov sledovania novinárov a výsledkov sledovania U. O. je podľa prokurátora nespochybniteľný a zrejmý od pôvodcu vzniku týchto fotografií (JUDr. P. O., Š. P., PaedDr. U. Š.) cez ich spracovateľa (F. S.), adresáta (obžalovaný P. O.A.) a sprostredkovateľku (obžalovaná Y. N.) až po ich prezentáciu vykonávateľom vraždy (N. Y., Ing. S. X., P. P.). Žiadna iná osoba k týmto materiálom prístup nemala. Vzhľadom na to, že U. O. bol sledovacím komandom vyhodnotený ako bezúhonná

osoba, na ktorú nie je možné získať žiadne kompromitujúce materiály, nebol podľa prokurátora dôvod, aby niekto z uvedeného reťazca fotografie zo sledovania U. O. poskytol iným osobám tak, ako sa to snažila prezentovať obhajoba a ako si túto argumentáciu osvojil súd.

Podľa názoru prokurátora vyznieva nelogicky a bez akejkoľvek opory vo vykonaných dôkazoch záver Špecializovaného trestného súdu o tom, že „nemal zákonný podklad na presvedčivý záver o tom, že práve tieto fotografické snímky mali páchatelia činu k dispozícii, ani presvedčivý záver o tom, akým spôsobom sa fotografické snímky U. O. a údaje o jeho osobe dostali do dispozície týchto páchatel'ov.“ Pokiaľ Špecializovaný trestný súd poukázal na skutočnosť, že tak F. S., JUDr. P. O. a spol., ako aj N. Y. spolu s P. P. opakovane „opoznali“ fotografie zo sledovania ako tie, ktoré boli získané a poskytnuté im pred vykonaním vraždy U. O., je podľa prokurátora v rozpore s elementárnou logikou tvrdiť, že nie sú zákonné podklady na vyvodenie záveru, že tieto fotografie mali k dispozícii. Vo vzťahu k tomu doplnil, že splnomocnenec poškodenej N. O.H. navrhol na hlavnom pojednávaní 26. mája 2020 a 17. júla 2020 vykonať viacero dôkazov, vrátane znaleckého posudku na č. l. 4003 až 4082 k predmetu č. 183, v ktorom sú okrem iných vecí znalecky vyhodnotené aj 2 USB kľúče zaistené pri domovej prehliadke u obžalovaného P. O. dňa 16. októbra 2018. Ide o USB kľúče zn. Data Traveler 16GB Kingston. Obsah je vyhodnotený v úradnom zázname na č. l. 12 431 - 12 445 a ide o fotografie a 3 videosekvencie zo sledovania U. O., ktoré vyhotovilo sledovacie komando riadené svedkom F. S.. Predmetné fotografie neboli na hlavnom pojednávaní prezentované ako dôkaz, a to aj napriek tomu, že k návrhu splnomocnenca poškodenej N. O. na ich zahrnutie do rozsahu dokazovania sa 20. júla 2020 pripojil aj prokurátor. Ide pritom podľa prokurátora o dôkaz, ktorý je potrebné zahrnúť do rozsahu dokazovania na hlavnom pojednávaní, vykonať ho a následne predložiť svedkom Š. P., JUDr. P. O., F. S., N. Y. a P. P. na vyjadrenie.

Prokurátor taktiež poukázal na nepravdivú a zavádzajúcu okolnosť uvedenú Špecializovaným trestným súdom o vydaní troch veľkých USB kľúčov zn. Kingston a DataTraveler 100QR 16GB svedkom vyšetrovateľovi, keďže je zrejmé, že Špecializovaný trestný súd v rámci dokazovania nerozlišoval existenciu rozdielných vecných dôkazov, resp. priebeh ich odovzdávania medzi svedkami a obžalovaným P. O. v rokoch 2017 a 2018. Svedok F. S. vydal vyšetrovateľovi vecný dôkaz - USB kľúč, obsahujúci iba fotografie U. O. zo sledovania, bez popisných informácií zo sledovania. Pri domovej prehliadke u obžalovaného P. O. boli zaistené úplne iné vecné dôkazy, a to USB kľúče, ktoré podľa výpovede svedka F. S. mal obžalovaný P. O. u seba ako sumár z vykonaných sledovaní. Jeden z týchto USB kľúčov obsahoval fotografie zo sledovania U. O., popisné informácie z tohto sledovania a tiež obrazovo-zvukové záznamy súvisiace so sledovaním. Nerozlišovanie rozdielných vecných dôkazov súdom vnieslo podľa prokurátora do dokazovania chaos, ktorý súd využil v prospech obžalovaných. Pritom práve USB kľúč zaistený pri domovej prehliadke je vecným dôkazom, ktorým sa dá preukázať, že informácie použité vykonávateľmi vraždy U. O. a P. O. pochádzajú od osôb, ktoré na ich získanie najal svedok F. S..

Špecializovaný trestný súd taktiež nevyhovел návrhu zahrnúť do rozsahu dokazovania na hlavnom pojednávaní a podľa § 270 Trestného poriadku vykonať dokazovanie zvukovým záznamom na technickom zariadení, a to oboznámením časti záznamu telefonického rozhovoru medzi obžalovaným P. O. a osobou, ktorá s ním telefonicky komunikovala z telefónneho čísla XXXX XXX XXX (F. S.) dňa 27. septembra, 28. septembra, 29. septembra, 30. septembra 2018. Vykonaním tohto dôkazu by súd podľa názoru prokurátora získal prehľad o komunikácii obžalovaného P. O. so svedkom po vzatí obžalovaného do väzby v inej trestnej veci a o rozsahu požiadaviek obžalovaného na uvedeného svedka vrátane požiadavky o vytvorenie kontaktu svedka s obžalovanou Y. N.. Potvrdilo by to tiež vierohodnosť výpovedí tohto svedka.

Prokurátor taktiež poukázal na to, že obžalovaný P. O. sa na hlavnom pojednávaní snažil zľahčovať publikačnú činnosť U. O. tvrdiac, že jeho články mu nemohli poškodiť. Uvedené podľa prokurátora nie je pravdou, pretože v SMS komunikácii obžalovaný sám priznal, že je to pre neho problém. V tejto

súvislosti prokurátor poukázal na úzku súvislosť medzi článkom U. O. publikovaným 9. februára 2018 o 00:00 hod. na webovej stránke www.aktuality.sk; Domáce správy pod titulom: Ďalšie zvláštne prevody okolo P. O.. Súd chce zmazať firmu s dlhom 10 miliónov a reakciou obžalovaného P. O.. Na článok reagovali obžalovaní P. O. a Y. N. 9. februára 2018 hneď ráno, keď o 05:01:56 hod. napísal obžalovaný P. O. obžalovanej Y. N., že sa škrabe, hoci predtým v ich vzájomnej korešpondencii nikdy žiadne svoje kožné problémy nespomínal. Následne dodal, že nad plánom B. O 05:10:16 hod. sa obžalovaná Y. N. spýtala, či ide o plán B na stranu, čím myslela politickú stranu, ktorú chcel obžalovaný založiť. On jej odpovedal že plán B má dávno, a následne dodal „Na SVRAB“ (05:11:39 hod.). Obžalovaná mu odpovedala že to bude mať, na čo on odpovedal o 05:12:39 hod. správou: „SkurveneVělkýRozjebanýAkneovitýBolák“ a hneď v následnej správe dodal: SVRAB“. O 05:21:26 hod. obžalovaná Y. N. poslala obžalovanému správou: „Jaj teraz vidím ten SVRAB“ a následne dodala: „Ty si jaaaakyy kreatívny“ a doložila emotikon usmiatej tváre. Z tejto korešpondencie je podľa prokurátora nepochybné, že obžalovaná až vtedy objavila na internete článok U. O. a domyslela si čo, resp. koho obžalovaný myslí pod pojmom svrab. Prokurátor v tejto súvislosti dodal, že kožné ochorenia svrab a akné nemajú nič spoločné, takže pojem akneovitý sa vzťahuje na osobu, ktorá sa z fotiek alebo aj z bežného pohľadu javila, že má tento kožný problém, čo mohol byť aj prípad U. O.. O uvedenom svedčí podľa prokurátora aj to, že obaja obžalovaní v rámci svojej komunikácie bežne používali dvojsmyselné vyjadrenia, zjavne nenazývali veci pravými menami, ale svoje vyjadrenia sa snažili rozličnými spôsobmi šifrovať tak, aby im rozumeli iba oni dvaja a aby sa ich komunikácia javila pre nezainteresovaných ako normálna nič nehovoriaca konverzácia o bežných veciach. Uvedené je v zjavnom rozpore s tvrdením súdu, že ich komunikácia vyjadrovala presne to, čo chceli povedať a nie je možné v nej hľadať inotaje a skryté odkazy.

Ďalšie správy obsahujúce inotaje sú jednoznačne správy o snežení, pretože sneh prekážal obžalovanej Y. N. viac dní, ale iba do 21. februára 2018. Uvedeného dňa o 20:15:45 hod. ešte napísala obžalovaná Y. N. obžalovanému P. O. správou „A zase sneží“ a pokračuje nadávkou a konverzáciou, že padá ako divé, čo by však nebolo také zlé, ale bude aj mrznúť. Obžalovaný P. O. odpovedal, že o týždeň ide na Maldivy. Nie je teda pravdou tvrdenie obžalovanej na hlavnom pojednávaní, že obžalovaný mal ísť lyžovať a preto mu zrazu 22. februára 2018 o 19:06:11 hod. poslala správou „Ale len nech sneží aspoň bude všetko biele.“ Názor na sneženie zmenila bezprostredne po vražde a preto je podľa prokurátora logická úvaha, že negatívny postoj k sneženiu zaujímala preto, lebo nebolo možné vykonať vraždu U. O. bez obáv, že po útočníkovi zostanú v snehu stopy, pričom po vykonaní tejto vraždy bolo sneženie naopak vítané, pretože stopy zahladilo.

Rovnako je podľa prokurátora pozoruhodná komunikácia z 23. februára 2018 so začiatkom o 19:46:43 hod., kedy obžalovaný P. O. oznámil obžalovanej N., že práve došiel domov, urobil si celodenný prehľad tlače, ale v novinách sú iba politické „pičaciny“, žvasty a „na občana všetci jebú“. Občan môže aj skapať. Následne sa obžalovaná spýtala obžalovaného, či videl, aké mrazy majú prísť, že budú prázdne ulice a všetci budú zalezení doma aspoň cez víkend. Uvedenú komunikáciu, napriek evidentnej súvislosti s tým, že nebola zistená vražda U. O. a vzhľadom na počasie cez víkend zrejme ani nebude, súd v podstate nevyhodnotil. Až 24. februára 2018 ráno o 06:39:43 hod. obžalovaný oznámil obžalovanej Y. N., že ide lyžovať. Opakovane 25. februára 2018 o 06:12:50 hod. poslal obžalovaný P. O. SMS správou obžalovanej Y. N., že ide na jednodennú lyžovačku. Išlo teda o spontánne rozhodnutia obžalovaného, ktoré urobil, aby vyplnil víkend. Obžalovaná túto skutočnosť použila ako argument, keď vysvetľovala komunikáciu o snežení. Uvedená komunikácia vyplýva podľa prokurátora zo zaistenej SMS komunikácie z telefónu obžalovaného P. O. a nebola vykonaná na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na argumentáciu obžalovanej je však potrebné túto vykonať na hlavnom pojednávaní ako dôkaz. Rovnako komunikáciu ohľadom sumy 50Soon s emotikonom lebky a následnej s emotikonom záchodovej misy súd vysvetľoval, že sa týkala peňazí použitých na zber hlasov na založenie politickej strany. Vzhľadom na to, že 27. februára 2018 už obžalovaný vedel ako skončila jeho snaha o zber podpisov a videl reakcie tlače a verejnosti na zverejnenú vraždu U. O. sa javí, že druhý emotikon s emblémom záchodovej misy vyjadroval jeho rezignáciu, že peniaze na vraždu boli vyhodnené zbytočne, pretože vražda novinára a jeho partnerky vyvolala ďalšie negatívne reakcie verejnosti a médií voči jeho osobe.

Prokurátor ďalej uviedol, že v súhrne s ostatnými okolnosťami usvedčujúcimi obžalovaného z trestnej činnosti konštatovanie Špecializovaného trestného súdu, že „obžalovaný O.A. zjavne vedený pomstychtivosťou, riešil tento stav pranierom novinára a jeho rodiny“, nemá žiadnu oporu vo vykonaných dôkazoch. Z vykonaných dôkazov vyplýva podľa prokurátora negatívny vzťah obžalovaného P. O. k zavraždenému pred jeho smrťou (priamo potvrdené výpoveďami svedkov N. Y., F. S., nepriamo výpoveďami obžalovaného Ing. S. X. a P. P., resp. obsahom telefonického rozhovoru obžalovaného P. O.A. s poškodeným U. O.). Špecializovaným trestným súdom uvádzané údajné pranierovanie novinára a jeho rodiny nevyplýva zo žiadnych z vykonaných dôkazov, iba ak z obhajobných účelových prednesov obžalovaného P. O., ktoré sa ale nepotvrdili (o zavraždenom neboli zhromaždené žiadne kompromitujúce materiály a jeho sledovanie bolo zastavené, pričom o jeho rodine nikto žiadne kompromitujúce materiály ani nezabezpečoval). Je zrejmé, že súd namiesto riadneho vyhodnotenia výpovede obžalovaného P. O. ako celku, z jeho prednesov vyberal iba fragmenty, ktorými zľahčoval inak preukázaný negatívny, ba až agresívny vzťah obžalovaného k zavraždenému U. O., pretože pomenovanie riešenia problému obžalovaného s novinárom „pranierom novinára a jeho rodiny“ je podľa prokurátora neadekvátne.

Špecializovaný trestný súd napadnutý rozsudok ďalej odôvodnil konštatovaním, že vyhodnotením SMS komunikácie obžalovaného P. O. a obžalovanej Y. N. nezistil žiadnu utajenú výmenu informácií. V období pred vraždou a po nej sa podľa názoru súdu obaja obžalovaní v SMS komunikácii spolu bavili o ďalších krokoch, ktoré treba podniknúť, aby sa dal napraviť nedostatok, ktorý spôsobil, že strana Cieľ obžalovaného P. O. nebola zaregistrovaná, lebo jej chýbalo 307 podpisov sympatizantov do celkového množstva 10.000 podpisov potrebných na zaregistrovanie politickej strany ministerstvom vnútra. Z tejto korešpondencie, ako aj z mnohej ďalšej je podľa názoru prokurátora nepochybné, že obžalovaný na získavanie podpisov využil situáciu, keď zafinancoval nákup potravín pre odkázané osoby a osoby v hmotnej núdzi, pričom vydávanie balíčkov s potravinami u adresátov bolo podmienené ich podpisom na podpisových hárkoch. Podľa korešpondencie s obžalovaným časť podpisov sfaľovala buď priamo obžalovaná alebo na jej pokyn ďalšie neznáme osoby, s ktorými v tom čase spolupracovala. Uvedené podľa prokurátora opätovne podáva obraz o tom, že obžalovaná bola pre obžalovaného P. O. schopná spáchať akýkoľvek podvod, akýkoľvek trestný čin, pričom sa tiež natíska otázka, v akom rozsahu bola nakúpená potravinová pomoc distribuovaná adresátom, keď časť podpisov bola sfaľovaná.

Osobitnú pozornosť je podľa prokurátora potrebné venovať konaniu a pohybu obžalovaných a svedka N. Y. 22. februára 2018, teda v prvý deň po vražde, pričom v tejto súvislosti zdôraznil, že po záverečných rečiach, krátko pred vyhlásením rozsudku, dňa 31. augusta 2020 predložil súdu návrh na doplnenie dokazovania postupom podľa § 276 Trestného poriadku, avšak Špecializovaný trestný súd na tento návrh nereagoval a vyhlásil rozsudok. Obsahom predloženého návrhu formou odborného vyjadrenia s následným výsluchom jeho spracovateľa bolo podľa prokurátora vyhodnotenie pohybu a komunikácie obžalovaných a svedka N. Y. 22. februára 2018 a biometrických funkcií obžalovanej Y. N., ktoré boli získané a analyzované z jej mobilu, ktorý zaznamenával jej kroky a rytmus srdca aj v daný deň. Na hlavnom pojednávaní v priebehu súdneho konania bola prečítaná korešpondencia obžalovaných aj z uvedeného dňa, ale len v skrátenej podobe, pričom novozískané údaje podľa prokurátora odôvodňujú potrebu ich prezentácie na hlavnom pojednávaní a ich následné vyhodnotenie pred vydaním meritorneho rozhodnutia.

Zo zachytenej komunikácie v aplikácii Threema z telefónov oboch obžalovaných je zrejmé, že dňa 22. februára 2018 ráno o 07:26:05 hod. si obžalovaní vymieňali správy o roztopení snehu a vypadnutí zubu, pričom obžalovaná Y. N. sa snažila na hlavnom pojednávaní vysvetliť, že informovala obžalovaného, že jej vypadol zub, pričom to bolo myslené ako žart. O vypadnutých zuboch sa obaja obžalovaní totiž bavili v SMS komunikácii dňa 21. februára 2018, keď obžalovaná Y. N. písala obžalovanému P. O., že sa jej snívalo, že jej vypadli zuby a že tento sen znamená smrť niekoho známeho. Špecializovaný trestný súd v rozsudku vyjadril názor, že nebolo preverené, či v tom čase nebola obžalovaná u zubára a či nemala problémy so zubami. Prokurátor pritom nepovažoval za potrebné túto skutočnosť preverovať a dokazovať, pretože z vyjadrení obžalovaných a z ich komunikácie v dňoch 21. februára a 22. februára 2018 takáto potreba nevyplývala.

Pred uvedenou komunikáciou mala obžalovaná komunikáciu cez aplikáciu Threema s nezistenou osobou v čase od 5:09 hod. do 7:01 hod. a následne od 7:01 hod. do 7:26 hod., pričom až po tejto komunikácii oznámila obžalovanému P. O. že jeden už vypadol. Medzi 7:34 hod. až 7:37 hod. sa uskutočnila ďalšia komunikácia cez aplikáciu Threema, pričom o 07:35:21 hod. mal dátový prenos N. Y.. Bezprostredne po tomto dátovom prenose stúpil pulz obžalovanej na 161 úderov za minútu. Takúto hodnotu nedosiahla nikdy predtým a ani potom. Prokurátor uviedol, že tento údaj je čerpaný z odborného vyjadrenia, ktoré bolo 31. augusta 2020 predložené súdu s návrhom na doplnenie dokazovania a ku ktorému sa súd nevyjadril. Už táto skutočnosť, ako aj ďalšie informácie z odborného vyjadrenia podľa prokurátora dostatočne evokujú potrebu vykonania tohto dôkazu na súde s následným výsluchom spracovateľa odborného vyjadrenia.

Prokurátor v tejto súvislosti poukázal aj na ďalšie dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní viažuce sa na 22. február 2018, ktoré súd nezobral do úvahy, a to na SMS komunikáciu medzi obžalovanou a jej dcérou. Obžalovaná si najskôr dohodla stretnutie s obžalovaným P. O. v Bratislave, pričom ako dôvod cesty do Bratislavy uviedla, že ide pre plachtu čo zvesili z billboardu. Následne o 08:11:04 hod., a nie o 07:11:04 hod., ako to v záverečnej reči tvrdila obžalovaná Y. N., píše SMS dcére, aby ju niekto zobral domov, lebo ona musí odísť. Dcéra jej o 08:14:21 hod. odpovedala, že dotyčný ju zoberie, avšak o 08:27:49 hod. oznámila dcére, že ju zoberie po tretej hodine, lebo ju potrebuje a nie je jej dobre. Následne o 08:29:38 hod. poslala obžalovaná triednej profesorky svojej dcéry správu s požiadavkou o uvoľnenie dcéry z vyučovania po tretej hodine, čo odôvodnila rodinnými dôvodmi s tým, že musia súrne odísť. Triedna profesorka požiadavke vyhovel. O 08:31:15 hod poslala obžalovaná správu neznámej osobe s požiadavkou o zaslanie adresy, kam má byť plachta poslaná, pričom o 08:52:00 hod. dostáva adresu A. Y. s.r.o s adresou do X. a túto adresu posla SMS správou o 08:57:45 hod. prijímateľovi, spoločnosti W. W.. K tomuto návrhu na vykonanie dôkazu prokurátor uviedol, že bol rozhodnutím Špecializovaného trestného súdu takisto odmietnutý, bez bližšieho preskúmateľného dôvodu. Uvedené dôkazy by podľa prokurátora potvrdili, že v čase, keď malo byť obžalovanej Y. N. oznámené vykonanie vraždy N. Y., v ranných hodinách 22. februára 2018 došlo k niečomu, čo viedlo obžalovanú k zmene programu, ktorý pôvodne oznámila P. O. ohľadom riešenia zveseného billboardu v Bratislave. Bezprostredne po tom, čo jej mal N. Y. oznámiť vykonanie vraždy, zmenila program sebe aj svojej dcére. Uvedená komunikácia podľa prokurátora preukazuje, že v tom čase došlo u obžalovanej k zásadnej zmene situácie, čo možno označiť ako reakciu na oznámenie o vykonanej vražde. Zároveň ide o dôkaz, ktorý by zásadne menil vierohodnosť obžalovanej Y. N., ktorá vo svojej záverečnej reči poukazovala na komunikáciu medzi ňou a jej dcérou tvrdiac, že táto prebehla o 07:11 hod. a je nelogické, aby menila svoj program skôr ako sa dozvedela o vražde, o ktorej ju mal N.Á. Y. informovať až v čase okolo 08:00 hod. (lokalizácia aktívnej platenej telekomunikačnej služby N. Y. v O. bola o 08:02 hod., a v čase o 07.35 hod. bola táto lokalizácia na jeho domovskej BTS - X. F.).

V dôsledku tohto účelového vysvetlenia zo strany obžalovanej Y. N. došlo k tomu, že Špecializovaný trestný súd vyhodnocoval ostatné dôkazy v súvislosti s týmto jej nepravdivým tvrdením. Aj na tomto prípade je podľa prokurátora možné pozorovať porušovanie zásady voľného hodnotenia dôkazov Špecializovaným trestným súdom, nakoľko tento dôkaz, ktorý síce nebol vykonaný, ale bol prezentovaný súdu vo forme vyjadrenia obžalovanej v záverečnej reči 31. júla 2020 na strane 54 zápisnice z hlavného pojednávania, teda bol zaznamenaný na súdnom pojednávaní, bez možnosti vyjadrenia sa k nemu, do značnej miery mohol ovplyvniť úsudok súdu pri rozhodovaní vo veci a nemožnosťou vyjadrenia sa k nemu zo strany prokurátora, resp. poškodených došlo k porušeniu zásady rovnosti strán.

Z rannej komunikácie obžalovanej z 22. februára 2018 podľa názoru prokurátora taktiež vyplýva, že klamala, keď na hlavnom pojednávaní tvrdila, že svoju dcéru v ten deň zobrala do Bratislavy, aby jej naposledy ukázala billboard, ktorý bol zavesený v Bratislave pri Prístavnom moste. Dňa 22. februára 2018 bol billboard už dávno zvesený a pripravený na odoslanie z Bratislavy do Košíc. Obžalovaná ráno ani nemala úmysel dcéru do Bratislavy brať a tento zmenila až po komunikácii so N. Y. a po rozhodnutí, že ide na stretnutie s obžalovaným P. O. riešiť situáciu po vražde U. O.. Podľa názoru prokurátora o

tom svedčí aj skutočnosť, že dcéra šla ráno riadne do školy a zmenu denného rozvrhu s ňou obžalovaná riešila v čase, keď už táto bola v škole. Z uvedeného teda podľa prokurátora vyplýva, že obžalovaná Y. N. zrejme 22. februára 2018 ráno skutočne chcela ísť pre plachtu z billboardu s fotografiou svojej dcéry do Bratislavy, ale potom niečo náhle jej plány zmenilo a rozhodla sa ísť do Bratislavy v sprievode svojej dcéry. Odoslanie plachty z billboardu si zariadila tak, aby toto vybavil niekto iný bez jej fyzickej prítomnosti a zásahu. Následne v priebehu dopoludnia opakovane komunikovala so N. Y. prostredníctvom SMS správ a s ďalšími osobami. O 09:49:14 hod. poslala adresátovi W. W. telefónne číslo na P. Y. a o 09:49:48 hod. dostala správu, že v pondelok jej to pošlú kuriérom.

Prokurátor ďalej poukázal na to, že na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie prečítaním správ obžalovaných, ktoré si vymenili o 13:23:33 hod., resp. o 13:23:47 hod., kedy konštatovali: „Som tu.“ „Ja tiež.“ Obaja obžalovaní popierajú, že sa v danom čase stretli, ale všetky dôkazy podľa prokurátora potvrdzujú, že k stretnutiu došlo. Ak by sa stretnutie neuskutočnilo, odrazilo by sa to v ich následnej komunikácii, ktorá by bola aj zaznamenaná, tak ako aj všetky ostatné správy, ktoré si obžalovaní medzi sebou toho dňa vymenili. Nič také však zistené nebolo. Následná komunikácia bola až večer, keď obžalovaný P. O. písal o 18:58:10 hod. obžalovanej Y. N., že mu neoznámila, či dorazili domov v poriadku. Nakoľko bola otázka v množnom čísle, potvrdzuje to predpoklad, že dcéra obžalovanej bola v Bratislave s ňou. Večerná komunikácia medzi obžalovanými obsahuje tiež konštatovanie len nech sneží, aspoň bude všetko pekné biele.

Prokurátor v tejto súvislosti uviedol, že tieto skutočnosti boli čiastočne vykonané ako dôkazy na hlavnom pojednávaní, ale komplexne sú zachytené v odbornom vyjadrení z 28. augusta 2020, ktoré Špecializovanému trestnému súdu predložil s návrhom na zaradenie do rozsahu dokazovania dňa 31. augusta 2020. Špecializovaný trestný súd o tomto návrhu nerozhodol, čím podľa prokurátora neumožnil vykonanie dôležitého dôkazu o podstatných skutočnostiach dôležitých pre rozhodnutie vo veci samej. Zaradenie tohto dôkazu do rozsahu dokazovania pritom prokurátor považuje za mimoriadne dôležité. Odborné vyjadrenie tiež obsahuje ďalšie skutočnosti, ktoré poskytnú iný obraz o pohybe a konaní obžalovaných a svedka N. Y. než sa to snažili prezentovať obžalovaní na hlavnom pojednávaní a ako si to osvojil súd vo svojom rozhodnutí. Oneskorené predloženie tohto dôkazu bolo podľa prokurátora podmienené skutočnosťou, že do vykonania záverečných rečí obhajcov a obžalovaných nepovažoval vykonanie takéhoto dôkazu za potrebné.

Aj ďalšie dôkazy podľa prokurátora preukazujú, že obžalovaná Y. N. v procesnom postavení obvinenej prispôbovala svoje výpovede aj vo vzťahu k preukázaniu jej pohybu a stretnutí dňa 22. februára 2018. Ešte pred vznesením obvinenia P. O. vo svojej výpovedi vypovedala o takomto stretnutí, pričom uvádzala, že tieto stretnutia sa týkali požiadavky na zapožičanie jej vozidla svedkovi N. Y. a odovzdaním podpísaných hárkov obžalovanému P. O.. Neskôr, v priebehu dokazovania po vznesení obvinenia P. O., takéto stretnutie poprela a priniesla rozporné tvrdenia.

Podľa prokurátora je logické, že sa nepodarilo zachytiť priame odovzdanie peňazí medzi obžalovanými, ktoré boli následne vyplatené ako odmena vykonávateľom vraždy a že sa nepodarilo ani zaistiť záznam, z ktorého by bolo zreteľne viditeľné, ako si obžalovaný P. O.Č. vyberá peniaze z bezpečnostnej schránky v pobočke S., a.s. na L. ul. v Bratislave. Nebolo zisťované, ako sú umiestnené kamery v miestnosti kde sú umiestnené bezpečnostné schránky zákazníkov a či tieto nie sú umiestnené tak, že v rámci zachovania bankového tajomstva nezachytávajú priestor, kde si zákazník položí otvorenú schránku a nezaznamenávajú ani manipuláciu s predmetmi, resp. peniazmi, ktoré zákazník ukladá, resp. vyberá zo schránky. Nie je preto možné priamym dôkazom preukázať, že peniaze v sume 50.000,- € si obžalovaný P. O. zo svojej schránky skutočne 22. februára 2018 pri prvej návšteve v S. skutočne vybral. Jeho tvrdenie o vyťahnutí znaleckého posudku, jeho prefotení a následnom uložení v inej schránke je však podľa prokurátora nelogické z viacerých dôvodov. Ak by mal takýto doklad uložený v jednej schránke a potreboval by ho prefotiť, je podľa prokurátora nelogické, aby takýto úkon robil v zhone, nakoľko medzi jednotlivými vstupmi do schránok uplynul veľmi krátky čas. Podľa správy S., a.s. bol o 13:48 hod. prvý vstup a o 14:23 hod. druhý vstup. Ďalej je nelogické tvrdenie, že v čase keď sa o predmetných dokladoch konalo súdne konanie, nemal jeho advokát predmetný posudok k dispozícii a je nelogické aj

tvrdenie, že si situácia zrazu vyžadovala, aby bol predmetný znalecký posudok uložený v inej schránke než tak tomu bolo dovtedy. Vo vyšetrovacom spise je však založený doklad o tom, aké sumy peňazí obžalovaný vyberal a tiež jeho záznamy o nakladaní s peňažnými prostriedkami. Tieto dôkazy neboli vykonané na hlavnom pojednávaní a podľa prokurátora môžu priniesť informáciu o tom, či si obžalovaný P. O.Č. ukladal peniaze v hotovosti, prípadne aj do schránok, a v akých sumách.

Pri obžalovanom P. O. Špecializovaný trestný súd podľa názoru prokurátora dostatočne neaplikoval § 2 ods. 12 Trestného poriadku a ponechal úplne bez povšimnutia viacero významných okolností. Napriek faktu, že obžalovaný nemá povinnosť vypovedať pravdu, resp. má právo odoprieť vypovedať, v prípade jeho rozhodnutia vypovedať zákon považuje jeho výpoveď za dôkaz v zmysle zákonných ustanovení § 119 ods. 2, § 121 ods. 1, resp. § 258 Trestného poriadku. Výpovede obžalovaného a jeho vyjadrenia aj s ich protirečeniami bol podľa prokurátora súd povinný práve s poukazom na § 2 ods. 12 Trestného poriadku brať do úvahy pri svojom rozhodovaní ako riadne vykonaný dôkaz, a preto sa následne aj mal s týmto vysporiadať. Neobstojí iba konštatovanie, že obžalovaný nie je povinný vypovedať pravdu a prípadne zároveň použiť z jeho tvrdení iba tie časti, ktoré sa javia súdu prospešné pre odôvodnenie oslobodzujúceho rozhodnutia. Pri starostlivom zvážení a vyhodnotení obsahu výpovede obžalovaného P. O. by podľa názoru prokurátora súd jednoznačne zistil, že jeho výpoveď je v rozhodujúcich častiach účelová, nevierohodná a ako celok neposkytuje súdu dôveryhodné vysvetlenie udalostí obsiahnutých v obžalobe zo strany obžalovaného (a to aj napriek existencii práva obžalovaného nevypovedať). Pri obžalovanom P. O. Špecializovaný trestný súd ponechal podľa názoru prokurátora úplne bez povšimnutia okolnosť, že Trestný poriadok v § 258 ods. 1 určuje, že výsluch obžalovaného sa na hlavnom pojednávaní vykoná ako prvý dôkaz, pričom obžalovaný ku skutku 1) obžaloby odmietol v čase určenom zákonom vypovedať. Je pravdou, že obžalovaný takto iba realizoval svoje procesné práva, no pokiaľ neskôr, po zistení obsahu nasledujúcich vykonaných dôkazov, pristúpil ku svojim výpovediam, bol Špecializovaný trestný súd povinný prihliadnuť k tomuto jeho postupu pri hodnotení jeho neskorších výpovedí, čo však neurobil, keďže z napadnutého rozsudku nevyplýva žiadne hodnotenie výsluchu obžalovaného ako dôkazu. Tak ako pri dôkazoch preukazujúcich spáchanie trestnej činnosti obžalovaným, aj pri zistenom motíve u obžalovaného P. O., postupoval súd tak, že o jednotlivých okolnostiach uvažoval izolovane, ignorujúc ich skutkovú a personálnu previazanosť s obžalovanými, teda určite nie starostlivo.

V ďalšej časti odôvodnenia odvolania poukázal prokurátor na to, že dôvodmi, pre ktoré Špecializovaný trestný súd dospel k záveru o potrebe oslobodiť obžalovanú Y. N. spod obžaloby, sa zaoberal iba okrajovo. Pokiaľ by dôsledne aplikoval zákonnú povinnosť uvedenú v § 2 ods. 12 Trestného poriadku a starostlivo by zvažoval všetky okolnosti prípadu aj v ich súhrne, nemal by pochybnosti o vine obžalovanej Y. N.. Namiesto toho však otázku viny obžalovanej odvodil iba od skutočností, pre ktoré sa rozhodol oslobodiť obžalovaného P. O. spod časti obžaloby. Podľa názoru prokurátora nie je otáznou, na základe čoho konali svedok N. Y., P. P. a obžalovaný Ing. S. X., pretože impulz pre ich konanie dostatočne a vierohodne opísal svedok N. Y. a následne v rámci rozsahu svojich poznatkov aj P. P. a obžalovaný Ing. S. X.. Teoretická otázka prepisovania skutkovej vety, nad ktorou sa zamýšľala Špecializovaný trestný súd ohľadom nemožnosti úpravy skutku s tým, že objednávateľom bola iba obžalovaná Y. N., je iba hypotetická. Súd môže na základe skutkových zistení v rozsudku upraviť skutkovú vetu ohľadom každej zmenenej okolnosti v súlade s týmito zisteniami. Musí si dať iba pozor, aby po úprave bola zachovaná jednota konania a následku. V prípade, ak by súd mal za preukázanú iba účasť obžalovanej Y. N. na objednávke vraždy U. O. a nemal by preukázanú účasť obžalovaného P. O., mohol príslušnú zmenu v skutku urobiť bez akýchkoľvek problémov, pretože jednota konania a následku konania obžalovanej spočívajúca v objednaní vraždy U. O. u N. Y. a zaplatení za túto vraždu zostáva zachovaná bez ohľadu na totožnosť osoby, ktorá si vraždu u obžalovanej objednala a zaplatila. Úpravy skutkov na základe výsledkov dokazovania na súde robia sudy v rozsudkoch bežne a nikto im nikdy takéto zmeny nevytýkal a nie ešte, aby takéto rozsudky iba z tohto dôvodu rušil.

S poukazom na vykonané dôkazy neobstojí podľa prokurátora tvrdenie Špecializovaného trestného súdu, že voči obžalovanej Y. N. existuje jediný priamy svedok, a to N. Y. a okrem výpovede tohto svedka niet iného dôkazu, ktorý by ju usvedčoval. V prípade starostlivého zvažovania všetkých okolností aj v ich

súhrne by Špecializovaný trestný súd zistil, že ním uvedený priamy dôkaz nie je jediným dôkazom preukazujúcim vinu obžalovanej, pričom je zrejmé, že nepristúpil ani len k vyhodnoteniu celej výpovede obžalovanej Y. N. ako dôkazu. Ak by tak bol urobil, musel by sa vysporiadať so všetkými tvrdeniami obžalovanej, obsahom jej jednotlivých vyjadrení a výpovedí, tieto vyhodnotiť nielen jednotlivo, ale aj v ich súhrne a v súhrne s vykonanými dôkazmi, vykonať ďalšie navrhnuté dôkazy a až potom vo veci vydať definitívne stanovisko vo forme rozsudku.

Prokurátor taktiež zdôraznil, že je pravdou, že počas prípravného konania a taktiež počas súdneho konania venovali médiá celému prípadu mimoriadnu pozornosť, predkladali verejnosti svoje zistenia, úvahy a teórie. Vyvolávali tak rozličné nálady a pocity, od pocitu, že všetci obžalovaní sú vinní, až po pocit, že celé to mediálne šialenstvo slúži iba na diskreditáciu nevinných a jeho cieľom je prekryť niečo, čo by sa orgány činné v trestnom konaní a verejnosť nemali nikdy dozvedieť. Prokurátor verejne a opakovane upozorňoval na škodlivosť takýchto mediálnych výstupov, ale jeho názor nebol médiami akceptovaný. Na druhej strane nie je známa existencia akéhokolvek iného vonkajšieho tlaku na súd pri jeho rozhodovaní, alebo „volanie“ po rýchlom odsúdení a potrestaní osôb, ktoré sú v médiách prezentované ako páchatelia. Ani poškodení na súd nevytvárali žiadny tlak a nežiadali o rýchle potrestanie obžalovaných, hoci súd nie vždy rešpektoval ich všetky procesné práva. Podľa prokurátora je dôvodné konštatovať, že Špecializovaný trestný súd venoval až príliš významnú pozornosť mediálnym informáciám o priebehu konania pred súdom, resp. zverejňovaným informáciám o obžalovaných. Toto následne vyvoláva podozrenie, že súd rozhodol o nevine obžalovaných P. O. a Y. N. iba preto, aby mohol prezentovať, že nepodľahol tlaku médií. Tomuto konštatovaniu napomáha podľa prokurátora aj vyjadrenie obžalovanej Y. N. v záverečnej reči, keď v podstate uviedla, že vie už teraz, že bude odsúdená, pretože si to médiá a verejnosť tak želajú.

Prokurátor taktiež upozornil na to, že Špecializovaný trestný súd v rozpore s § 274 ods. 4 Trestného poriadku prerušil záverečnú reč splnomocnenca poškodenej a neumožnil splnomocnencovi poškodenej plynulo predniesť celú záverečnú reč s tvrdením, že náš právny poriadok nepozná súkromnú žalobu. K prerušeniu záverečnej reči došlo v časti týkajúcej sa hodnotenia vierohodnosti výpovede svedka N. Y. a obžalovanej Y. N., pričom aj postrehy splnomocneného zástupcu poškodenej N. O., ktorá má po riadnom uplatnení si nároku na náhradu škody v adhéznom konaní procesné postavenie, ktoré jej umožňuje procesne presadzovať svoj dôvodný právny záujem na preukázaní protiprávneho konania a na preukázaní jeho páchatel'ov, mohli súdu poskytnúť nový pohľad na vykonané dôkazy a na potrebu vykonania ďalších navrhnutých dôkazov.

Rovnako tak Špecializovaný trestný súd v rozpore s § 271 ods. 1 Trestného poriadku neumožnil splnomocnencovi poškodenej plynulo sa vyjadriť k vykonaným dôkazom, konkrétne k niektorým z oboznámených správ v aplikácii Threema, po ich vykonaní, konkrétne 19. mája 2020 celkovo 3x a 17. júna 2020 1x porušil toto právo poškodenej s odôvodnením, že nemá hodnotiť dôkaz, resp. že sa má vyjadrovať v kontexte ostatných dôkazov a nepredostierať súdu vyhodnocovania a svoje dohady. V dôsledku takéhoto nezákonného postupu došlo podľa prokurátora k predčasnému hodnoteniu vykonaných dôkazov súdom, a tak aj k zvýhodneniu niektorých obžalovaných pri tvorbe ich obhajoby, pretože predovšetkým obžalovaní P. O. a Y. N. pochopili, aký bude prístup súdu k vyhodnocovaniu obsahu správ v aplikácii Threema.

Na základe uvedeného možno podľa prokurátora konštatovať, že Špecializovaný trestný súd týmto postupom porušil svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu mu zo základných zásad trestného konania, neumožnil poškodenému plné uplatnenie jeho práv a nezachoval tak rovnosť strán v konaní.

Prokurátor taktiež poukázal aj na neobvyklý postup senátu v tom, že po prednese záverečnej reči prokurátora mali obžalovaní a ich obhajcovia viac ako týždeň času na prípravu svojich záverečných rečí, v ktorých sa v podstate rozličnými pseudoúvahami snažili spochybnit' každý jeden dôkaz. Obžalovaní nepriznali ani to, čo bolo na hlavnom pojednávaní preukázané, keď každý usvedčujúci dôkaz označili za klamstvo alebo zmanipulovanie. Senát Špecializovaného trestného súdu okrem toho v rámci hlavného pojednávania odmietol vykonať časť dôkazov, ktorých vykonanie navrhovali zástupcovia poškodenej a

s vykonaním ktorých sa prokurátor v celom rozsahu stotožňoval.

Prokurátor je toho názoru, že Špecializovaný trestný súd oprel svoje tvrdenia o skutkové zistenia, ktoré nevyplývajú z vykonaného dokazovania, dokonca ide o neexistujúce a nepravdivé zistenia, ktoré súd postupne používal pri odôvodňovaní svojho oslobodzujúceho rozhodnutia. V odôvodnení rozsudku totiž uviedol, že svedok N. Y. mal následne pripustiť, že sa mohol zmýliť, pričom súd urobil takéto tvrdenie po konštatovaní tvrdenia svedka, že objednávku vraždy poškodeného U. O. mu sprostredkovala obžalovaná Y. N. s tým, že hlavným objednávateľom mal byť obžalovaný P. O.. Špecializovaný trestný súd taktiež uviedol, že svedok F. S. mal odovzdať polícii USB kľúč so všetkými informáciami zo sledovania U. O., teda obsahujúci okrem fotografií aj popisné informácie zo sledovania a obrazovo zvukové záznamy zo sledovania, hoci z vyšetrovacieho spisu jednoznačne vyplýva, že takýto USB kľúč bol zaistený iba pri domovej prehliadke v domácnosti obžalovaného P. O.. Napriek návrhu poškodenej, ktorý bol podporený stanoviskom prokurátora, však odmietol vykonať dôkaz oboznámením jeho obsahu.

Bez vykonania akéhokoľvek dôkazu si taktiež osvojil tvrdenie obžalovanej Y. N. a v rozsudku konštatoval, že „v niektorých správach (medzi obžalovanou N. a obžalovaným O.) sú spomínané aktivity súvisiace so zbieraním podpisov pre založenie strany CIEĽ a s tým spojené náklady. O tom, že nešlo len o komunikačnú kamufláž, svedčí realnosť týchto aktivít potvrdená z Ministerstva vnútra SR. Nález tzv. petičných hárkov v aute zn. Kia Rio preukazuje, že tieto aktivity pokračovali aj po odmietnutí registrácie vo februári 2018.“ V nadväznosti na toto tvrdenie súdu prokurátor poukázal na to, že na súde nebol vykonaný dôkaz, ktorý by potvrdil konštatovanie, že existovali podpisové hárky potvrdzujúce, že hlasy na registráciu strany Cieľ sa zberali aj po 8. februári 2018, čiže po dátume, kedy už obžalovaný P. O.A. vedel, že jeho strana zaregistrovaná nebude pre nedostatok platných hlasov na podpisových hárkoch a že proti tomuto rozhodnutiu neexistuje opravný prostriedok. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky nemohlo potvrdiť a ani nepotvrdilo, že by sa zber podpisov vykonával po 8. februári 2018, pretože takúto skutočnosť pre svoje rozhodnutie nepotrebovalo a ani nemalo ako mať k dispozícii. Na hlavnom pojednávaní neboli ani ako vecný a ani ako listinný dôkaz vykonané tzv. petičné hárky nájdené v aute zn. Kia Rio, takže nemožno tvrdiť, že je súdu známy ich obsah a že tento je známy stranám konania. Nemožno preto ani tvrdiť, že je preukázané, že komunikácia o tzv. petičných hárkoch medzi obžalovanými po 8. februári 2018 sa týkala zberu podpisov.

Uvedené skutočnosti podľa názoru prokurátora odôvodňujú obavu, že ani po zrušení rozsudku napadnutého týmto odvolaním Špecializovaný trestný súd nevykoná všetky stranami navrhnuté dôkazy. Existuje tiež dôvodná obava, že vyhodnotí vykonané dôkazy znova iba jednotlivo a nie v ich súhrne, že nebude akceptovať rovnosť strán v konaní a že pri rozhodovaní nebude prihliadať iba na dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu Pezinok z 3. septembra 2020, sp. zn. PK-2T/32/2019, a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec Špecializovanému trestnému súdu, aby ju tento v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol. Zároveň navrhol, aby postupom podľa § 325 veta prvá Trestného poriadku nariadil, aby bola vec prejednaná a rozhodnutá v inom zložení senátu.

Podané odvolanie prokurátor doplnil písomným podaním z 25. novembra 2020, v ktorom uviedol, že za účelom získania čo najpresnejšieho obrazu o komunikácii a pohybe obžalovaných P. O. a Y. N. v dňoch pred vraždou poškodeného U. O. a bezprostredne po tejto vražde bol formou odborného vyjadrenia vyžiadaný rozbor aktivít obžalovaných v období od 9. februára 2018 do 27. februára 2018 vyhodnotením zaistených údajov nachádzajúcich sa na elektronickej prílohe č. 36 k trestnému spisu Špecializovaného trestného súdu Pezinok, sp. zn. PK-2T/32/2019. Z odborného vyjadrenia vyplýva, že dňa 9. februára 2018 krátko po 03.00 hod. obžalovaný P. O. zistil, že poškodený U. O. publikoval na portáli Aktuality.sk článok o jeho obchodných aktivitách, z ktorých vyplývalo podozrenie z trestnej činnosti. Na túto skutočnosť reagoval SMS správou, ktorú zaslal obžalovanej Y. N.. Z odborného

vyjadrenia je tiež zrejmé, aké internetové stránky obaja obžalovaní navštívili v dňoch 9. februára 2018, ale aj 21. februára 2018 a v nasledujúcich dňoch, keď napr. hľadali vysvetlenia na sen obžalovanej Y. N. o vypadnutých zuboch a podobne. Z odborného vyjadrenia ďalej vyplýva, že obžalovaný P. O. navštívil webové spravodajské portály 22. februára 2018 takmer dvojnásobne častejšie než v predchádzajúcich dňoch. Maximálnu návštevnosť mal 26. februára 2018, keď bola objavená vražda poškodeného a jeho partnerky.

Odborné vyjadrenie z 20. októbra 2020 prezentuje grafické znázornenie pohybu obžalovaných podľa údajov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke z 22. februára 2018, obsahuje časovú os ich pohybu uvedeného dňa a obsahuje ďalšie údaje. Toto odborné vyjadrenie podľa prokurátora potvrdzuje, že argumenty, ktoré predniesli na svoju obhajobu obžalovaný P. O. a obžalovaná Y. N. o ich pohybe 22. februára 2018 sú nepravdivé. Podrobnejšiu analýzu týchto dôkazov v aktuálnom čase konania nepovažuje za vhodnú vzhľadom na to, že neboli vykonané na hlavnom pojednávaní. Prokurátor však navrhol, aby odvolací súd vzal pri svojom rozhodovaní o odvolaní prokurátora do úvahy aj existenciu predložených odborných vyjadrení a zaviazal Špecializovaný trestný súd, aby tieto zahrnul do rozsahu dokazovania a vykonal ich na hlavnom pojednávaní. Ako prílohu doplnenia odvolania prokurátor predložil žiadosť o odborné vyjadrenie zo 14. októbra 2020, odborné vyjadrenie z 20. októbra 2020, CD nosiče - príloha č. 5, žiadosť o odborné vyjadrenie zo 16. novembra 2020, žiadosť o odborné vyjadrenie z 23. novembra 2020 a odborné vyjadrenie z 24. novembra 2020.

Prokurátor odvolanie doplnil aj písomným podaním z 1. júna 2021, v prílohe ktorého predložil uznesenie vyšetrovateľa Úradu inšpekčnej služby, útvaru inšpekcie, odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite, podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku, ČVS: UIS-15/BKOK-2019 zo 14. augusta 2019, ktorým bolo vznesené obvinenie Ing. S. X., P. P., N. Y. a Y. N. pre obzvlášť závažné zločiny úkladných vražd v štádiu prípravy (poškodení JUDr. P. Ž., JUDr. T. D. a Mgr. F. Š.), v súčasnosti je vedené na Prezídium Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúre, odbor Západ pod ČVS: PPZ-237/NKA-ZA2-2020; uznesenie vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odboru Západ pod ČVS: PPZ-237/NKA-ZA2-2020 (trestná vec prípravy úkladných vražd JUDr. P. Ž., JUDr. T. D. a Mgr. F. Š.) z 30. marca 2021, ktorým podľa § 147 ods. 2 Trestného poriadku pribral „ad hoc“ do trestného konania špecializované vedecké a odborné pracovisko - Univerzitu Komenského v Bratislave, Filozofickú fakultu, za účelom vypracovania znaleckého posudku - skúmanie komunikácie uskutočnenej prostredníctvom aplikácie Threema a znalecký posudok Univerzity Komenského v Bratislave, Filozofickej fakulty, pod por. č. 1, z 25. mája 2021 v trestnej veci ČVS: PPZ-237/NKA-ZA2-2020 (trestná vec prípravy úkladných vražd JUDr. P. Ž., JUDr. T. D. a Mgr. F. Š.).

Prokurátor pritom poukázal na to, že týmto znaleckým posudkom bol skúmaný rovnaký dôkaz - komunikácia prostredníctvom aplikácie Threema medzi účastníkmi pod ID F. (stotožnená ako obžalovaná Y. N.) a P. (stotožnený ako obžalovaný P. O.) za obdobie 26. september 2017 až 28. jún 2018, ktorý bol zabezpečený v predmetnej trestnej veci. Z prokurátorom predložených uznesení je pritom podľa jeho názoru zrejmé, že aj v trestnej veci prípravy úkladných vražd majú vznesené obvinenia totožné osoby (Ing. S. X., P. P.Č., N. Y. a Y. N.), ako tomu je, resp. bolo v trestnej veci vraždy U. O. a P. O.Š..

V predkladanom znaleckom posudku bolo okrem iného zistené, že komunikácia obsahuje pasáže, ktoré sa dajú interpretovať inak ako doslovne, jej účastníci používajú niektoré výrazy a slovné spojenia inak ako bežne zaužívaným spôsobom vytvárajúc špecifický spôsob verbálneho prenosu informácií, ktorý nemá byť bezproblémovo zrozumiteľný nezainteresovaným stranám, má však byť dostatočne zrozumiteľný im. Vykonaním analýzy komunikácie osôb prostredníctvom aplikácie Threema znalci podľa prokurátora dospeli k záveru, že tieto osoby sa usilovali zástupným používaním výrazov generovať ich viacznačnosť, význam komunikácie tým zahmlieť a zámerne šifrovať tak, aby zostal prvoplánovo nepochopený tretou osobou. V tejto komunikácii identifikovali zástupné výrazy, ktoré slúžia na jej šifrovanie. Tieto výrazy zaradili do skupiny kódov „šifry“. Ústredné podskupiny tejto

skupiny kódov tvoria výrazy zaradené do kategórií „kožné choroby“ a „zuby“. Šifry patriace do kategórií „kožné choroby“ a „zuby“ sa prepájajú s ďalšími šiframi, ktoré slúžia na utajenie skutočných významov. Šifry, ktoré účastníci používajú, sú na časovej osi rozmiestnené nerovnomerne. Zvlášť to platí pre skupiny kódov, „kožné choroby“ a „zuby“. Ich vyššia frekvencia v istých časových úsekoch (zuby najmä v týždni 15. februára - 22. februára 2018 a „kožné choroby“ najmä v týždňoch od 1. februára 2018 do 22. februára 2018) poukazuje na to, že najmä v týchto konkrétnych obdobiach daná komunikácia odkazovala na udalosti, ktoré bolo potrebné utajiť.

S poukazom na tvrdenia znalcov v predmetnom znaleckom posudku a s identifikovaním týchto výrazov, použitých ako šifier v danom časovom období, je podľa prokurátora zrejmé, že ide o komunikáciu o okolnostiach pripravovanej vraždy poškodeného U. O. a následné oznámenie vykonania tejto vraždy medzi týmito osobami. Prokurátor pritom považoval za potrebné predložiť odvolaciemu súdu predmetný znalecký posudok, hoci bol vykonaný v inom trestnom konaní, avšak vecne súvisí s predmetnou vecou.

Vo vzťahu k odôvodneniu napadnutého rozsudku týkajúceho sa komunikácie v aplikácii Threema prokurátor poukázal na to, že v rámci hlavného pojednávania bolo vykonaných viacero správ z predmetnej komunikácie, avšak súd si za účelom zdôvodnenia svojho postupu selektívne vybral iba niektoré z nich z dní 12. február, 16. február, 18. - 23. február a 26. február 2018. V kontexte vykonaných dôkazov, ako aj predloženého znaleckého posudku sa podľa prokurátora nemožno stotožniť s tvrdením Špecializovaného trestného súdu o tom, že „súd nemôže vinu odvodzovať od výkladu zachytenej komunikácie cez aplikáciu Threema, o ktorej obžaloba a strana poškodených predostiera, že bola šifrovaná a mala iný než doslovný význam. Slovný aj písomný prejav v rámci neformálnej komunikácie môže byť pri jeho hodnotení v kontexte ostatných dôkazov uplatnené pravidlo v pochybnostiach v prospech obvineného. V otázke viny či nevinu nemožno účelovo vykladať komunikáciu, ktorá nemá doslovný gramatický význam v neprospech obvineného. Preto správy o snehu, zuboch, svrabe, emotikonoch atď., v ktorých mali byť podľa prokurátora a splnomocnencov poškodených inotaje a šifrované dorozumievania súd nemohol exaktne vykladať z pohľadu viny, či nevinu a vyhodnotiť ich v neprospech obžalovaných. Súd nemal pochybnosť o zákonnosti získania tohto dôkazu.“ V tejto súvislosti dal prokurátor do pozornosti, že Špecializovaný trestný súd skúmaný dôkaz zhodnotil ako vierohodný a úplný s neporušeným obsahom prečítaných textových správ.

S poukazom na doposiaľ vykonané dôkazy a doplnený znalecký posudok má prokurátor za to, že bola vyvrátená argumentácia Špecializovaného trestného súdu, pričom predložený znalecký posudok navrhol vykonať ako listinný dôkaz v predmetnej trestnej veci.

Na verejnom zasadnutí prokurátor navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d) Trestného poriadku zrušiť napadnutý rozsudok, podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátiť Špecializovanému trestnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, podľa § 325 veta prvá Trestného poriadku vec prikázať Špecializovanému trestnému súdu, aby ju prerokoval v inom zložení senátu, zároveň so zreteľom na prečítaný register trestov obžalovaného P. O.Č. navrhol uložiť súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 rokov so zaradením do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia a uloženie peňažného trestu vo výmere 20.000 eur, resp. náhradný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok, v prípade ak by peňažný trest bol úmyselne zmarený. Odvolanie obžalovaného Ing. S. X. navrhol ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

K odvolaniu prokurátora sa písomným podaním z 19. novembra 2020 vyjadrili poškodení U. O. a U. O. prostredníctvom splnomocnenca JUDr. Daniela Lipšica. Vo svojom vyjadrení poukázali na to, že Špecializovaný trestný súd nevyhodnotil všetky doposiaľ známe okolnosti prípadu a neurobil logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia a nesprávne aplikoval dôkazné bremeno preukázania viny mimo dôvodných pochybností, keď viaceré špekulatívne pochybnosti kvalifikoval ako pochybnosti rozumné.

Vo vzťahu k obžalovanému P. O. existuje podľa poškodených reťazec nepriamych dôkazov, a to usvedčujúce výpovede N. Y., sledovanie U. O. a motív obžalovaného P. O.A..

Vo vzťahu k výpovedi svedka N. Y. poškodení poukázali na to, že Špecializovaný trestný súd v odsudzujúcej časti rozsudku uveril výpovediam tohto svedka, avšak v oslobodzujúcej časti jeho výpovedi neuveril. V napadnutom rozsudku pritom absentujú logické úvahy, prečo jeden a ten istý dôkaz postačuje na usvedčenie vykonávateľov úkladnej vraždy, ale už nie na usvedčenie objednávateľov tohto skutku.

Výpovede svedka N. Y. sú podľa poškodených potvrdzované objektívnymi dôkazmi, o existencii ktorých nemohol mať svedok a dokonca ani orgány činné v trestnom konaní v čase jeho zadržania a začiatku spolupráce žiadnu vedomosť. Týmito dôkazmi sú komunikácia obžalovaných P. O. a Y. N. v aplikácii Threema, údaje a spárovanie lokalizačných údajov mobilných telefónov z BTS staníc, návšteva bezpečnostnej schránky P. O. v Tatrabanke v čase jeho stretnutia s Y. N. a výpoveď P. P., ktorý označuje N. Y. za osobu, ktorá si ho spolu s Ing. S. X. najala na vykonanie vraždy. Určité nezrovnalosti vo výpovedi N. Y., napr. ohľadom času, kedy mu Y. N. priniesla finančné prostriedky za vykonanie vraždy naspäť do Komárna, kedy časť tejto sumy odovzdal obžalovanému X., alebo vo vzťahu k údajnému opoznaniu svedka F. S., sú podľa poškodených vo vzťahu k priebehu skutkového deja nepodstatné a irelevantné a naopak zvyšujú mieru vierohodnosti svedka a preukazujú, že svoje výpovede nemal vopred pripravené a naučené a preto vypovedal v zhode so svojou (nedokonalou) pamäťovou stopou.

Špecializovaný trestný súd neuveril výpovedi svedka N. Y. pri posudzovaní pôvodu finančných prostriedkov, ktoré 23. februára 2018 odovzdal obžalovanému Ing. S. X. s poukazom na lokalizačné údaje mobilných telefónov svedka a obžalovanej Y. N. z BTS staníc. Poškodení však poukázali na to, že výpoveď svedka N. Y. z 20. júla 2020 je v celom rozsahu potvrdzovaná najkľúčovejším objektívnym dôkazom, a to lokalizačnými údajmi mobilných telefónov z BTS staníc.

Svedok N. Y. sa podľa poškodených mohol pomýliť v čase odovzdania peňazí vykonávateľom vraždy, či zameniť si osobu svedka F. S. so svedkom P. Q.. Kľúčovou skutočnosťou však je, že ani raz počas celého trestného konania N. Y. nepripustil, že by sa zmýlil v osobe sprostredkovateľa alebo objednávateľa úkladnej vraždy.

Vo vzťahu k výpovedi svedka F. S. a k jeho posúdeniu Špecializovaným trestným súdom ako kajúcnika poškodení uviedli, že F. S. nemal v konaní postavenie spolupracujúceho obvineného, teda nepožíval akékoľvek benefity spolupracujúceho obvineného. Ako svedok bol povinný vypovedať pravdu a úlohou súdu bolo jeho tvrdenia preveriť. Špecializovaný trestný súd však namiesto toho skúmal motiváciu F. S. vypovedať, pričom sa podľa poškodených nevyhol zjavne špekulatívnym záverom, ktoré následne ovplyvnili názor súdu na vierohodnosť jeho svedeckej výpovede. Jeho výpoveď je pritom podľa poškodených potvrdzovaná nespochybniteľnými dôkazmi (komunikáciou v aplikácii Threema, záznamami zo sledovania) nachádzajúcimi sa v spisovom materiáli.

Poškodení pritom poukázali na to, že svedok F. S. bol pravdepodobne najbližším spolupracovníkom obžalovaného P. O.. Bol to práve on, komu P. O. absolútne dôveroval, komunikoval s ním z výkonu väzby, posielal mu z väzby motáky, poskytol mu prístupové kódy k jeho mobilným telefónom. F. S. nemal podľa poškodených žiadnu motiváciu uškodiť svojmu priateľovi a dôverníkovi. Svoj postoj svedok zmenil až v momente, keď na základe svojej rozumovej analýzy a poznania obžalovaného dospel k záveru, že objednávateľom vraždy U. O. je práve P. O.. Poškodení pritom nezľahčujú možné podozrenia zo spáchania trestnej činnosti aj zo strany tohto svedka, avšak nesúhlasia so špekuláciou Špecializovaného trestného súdu týkajúcou sa jeho motivácie usvedčovať P. O..

Vo vzťahu k dôveryhodnosti výpovedí svedkov N. Y. a F. S. poškodení poukázali na rozhodnutie najvyššieho súdu zo 7. septembra 2020, sp. zn. 2 TdoV 7/2017, v ktorom okrem iného posudzoval dôveryhodnosť výpovedí „korunných“ svedkov, resp. spolupracujúcich obvinených a v ktorom s poukazom na rozhodovacú činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva pripustil použiteľnosť tzv. odklonov ako zákonných inštitútov v trestnom konaní, avšak za prísneho posúdenia obsahu výpovede spolupracujúcej osoby a po dôkladnej analýze vierohodnosti týchto

výpovedí.

Výpoveď spolupracujúcej osoby ako svedka pritom podlieha voľnému hodnoteniu dôkazov podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, pričom nemá menšiu váhu ako ostatné dôkazy, ani nie je a priori vylúčená. Poškodení sú preto toho názoru, že tak výpovede N. Y., ako aj výpovede F. S., sú potvrdzované a verifikované objektívnymi dôkazmi nachádzajúcimi sa v spisovom materiáli. Zároveň uviedli, že svedok F. S. nemá sľúbené zo strany orgánov činných v trestnom konaní žiadne výhody.

V nadväznosti na uvedené poškodení poukázali na to, že Špecializovaný trestný súd vôbec nepreveroval dôveryhodnosť výpovedí obžalovaných P. O. a Y. N., hoci z § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyplýva, že pri posudzovaní vierohodnosti výpovedí obžalovaných je súd povinný verifikovať ich výpovede a preveriť, či sú ich tvrdenia pravdivé, najmä či sú v súlade s inými vykonanými dôkazmi.

Na posudzovanie vierohodnosti výpovedí obžalovaných má podľa poškodených vplyv aj ich popieranie vzájomného stretnutia dňa 22. februára 2018 v okolí Q. A. v W., hoci z výpovede svedka Ing. T. P. na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že obžalovaní boli 22. februára 2018 na rovnakom mieste - v lokalite okolo T. v W.. Ich komunikácia „Som tu“, „Aj ja“, a následne niekoľkohodinová pauza v komunikácii sa podľa poškodených nedajú rozumne interpretovať nijak inak, ako tak, že sa obžalovaní museli stretnúť.

Uvedené navyše sama obžalovaná potvrdila pri výsluchu z 12. decembra 2018, v rámci ktorého uviedla: „a keď mi koncom februára tohto roku asi 2 týždne na tento zážitok tiež takto volal, tak som sa robila, že spím a keď sa hneď ráno dorútil, že si potrebuje požičať moje auto červený Mercedes, lebo musí ísť súrne niečo vybaviť a nemôže a ani nechce ísť so svojím lebo X. ho sleduje, už som sa bála, že zas pôjde pre nejakú hovadinu a povedala som mu, že nemôžem lebo aj ja hneď musím ísť do Bratislavy za krstným teda za O. zobrať podpísané hárky a že to nemôžem zrušiť. Čo bola našťastie aj pravda, lebo on by bol schopný sa chodiť pozeráť či som doma a či mám auto pred domom a povedala som mu, že ešte neviem kedy sa vrátim. Nevie, ktorý deň to bolo, ale dá sa to zistiť podľa toho, že v ten deň mal O. nejaký súd, kde bola aj kopa novinárov, takže z toho bude veľa článkov na internete a ja som ho musela kvôli tomu čakať na parkovisku pri Y., keďže dopredu nevedel kedy skončí a bol to buď utorok alebo štvrtok lebo vtedy som mu nosila hárky.“ Tvrdenia obžalovanej Y. N. z prípravného konania podľa názoru poškodených verifikujú výpovede N. Y., keďže obžalovaná sa podľa vlastných slov nielen ráno 22. februára 2018 stretla so N. Y., ale zároveň potvrdila aj osobné stretnutie 22. februára 2018 (deň konania civilného pojednávania vo veci zmeniek) s P. O..

Vo vzťahu k obsahu komunikácie medzi obžalovanými v aplikácii Threema a jej vyhodnoteniu Špecializovaným trestným súdom poškodení uviedli, že skutočnosť, že komunikácia v aplikácii Threema obsahuje náznaky, metafory a „kódovaný jazyk“, potvrdzuje jej autenticitu. Ak by totiž ktokoľvek chcel krivo usvedčiť obžalovaných, do danej komunikácie by vložil explicitnú komunikáciu ohľadom prípravy tejto úkladnej vraždy. Špecializovaný trestný súd pritom podľa ich názoru nemal vychádzať čisto iba z gramatického výkladu komunikácie, pretože slová majú svoj význam v kontexte, pričom samotný Špecializovaný trestný súd má vlastnú skúsenosť s prípadmi organizovaných a zločineckých skupín, či korupčných trestných činov, pri ktorých bolo používanie šifrovaného a kódovaného jazyka samozrejmosťou a logický výklad tejto komunikácie napomohol k usvedčeniu páchatel'ov organizovanej alebo korupčnej trestnej činnosti.

Deň pred vraždou, t.j. 20. februára 2018, napísal obžalovaný P. O. obžalovanej Y. N.: „Hádesove moratórium, JJJ“, pričom reakcia obžalovanej bola: „ešte len utorok ráno, don't panic“. Predmetnú časť komunikácie pritom Špecializovaný trestný súd v napadnutom rozsudku odignoroval a hoci sa obžalovaný P. O. snažil presvedčiť súd, že uvedená komunikácia sa týkala prípravy vraždy F. H., poškodení poukázali na to, že ak by tomu tak bolo, prečo by nehovoril so sebe blízkou osobou o príprave tejto vraždy priamo a mal potrebu takúto informáciu kódovať. Správou, ktorá bez rozumných pochybností vyvracia vyjadrenia obžalovaného P. O., je podľa poškodených odpoveď obžalovanej Y. N.

„ešte len utorok ráno, don't panic“. Predmetná komunikácia sa pritom uskutočnila deň pred úkladnou vraždou a z repliky obžalovanej Y. N. je zrejmé, že ešte nie je streda. Práve v stredu bol zavraždený U. O. a P. O..

V deň vraždy, o 18:12 hod. P. O. napísal 50 > soon emotikon smrtky, pričom 50 tisíc bola odmena, ktorú podľa obžaloby vyplatila Y. N. za vykonanie vraždy a U. O. zavraždili približne o pol deviatej večer.

Podľa názoru poškodených je prekvapujúce, že Špecializovaný trestný súd v napadnutom rozsudku poukazuje na údajne účelovú selekciu správ „podľa toho či sú alebo nie sú vhodné na dotváranie takej verzie deja, ktorá zodpovedá želaniu osoby vykladateľa,“ pričom upriamuje (vo vzťahu k vyššie uvedenej komunikácii) pozornosť na správu z 26. februára 2018 s textom 50 > soon emotikon toalety. Poškodení v tejto súvislosti uviedli, že je pravdou, že P. O. a Y. N. vzájomne komunikovali v inotajoch, metaforách a náznakoch, no pre rozlíšenie významu emotikonu lebky a významu emotikonu toalety nie je potrebná žiadna sofistikovaná kryptoanalýza.

Odignorovaním posúdenia vierohodností výpovedí obžalovaných P. O. a Y. N. pritom Špecializovaný trestný súd podľa názoru poškodených závažným spôsobom pochybil.

Druhým reťazcom „siete“ nepriamych dôkazov, ktorá podľa poškodených vedie k objednávateľovi úkladnej vraždy, je sledovanie U. O.. Podľa ich názoru by presvedčivým záverom pre konajúce súdy mali byť záznamy zo sledovania novinárov a ďalších osôb, ktoré sa našli na USB kľúči zaistenom počas domovej prehliadky v dome obžalovaného P. O., avšak poškodeným nie je zrejmé, prečo sa Špecializovaný trestný súd v napadnutom rozsudku odvoláva na USB kľúč odovzdaný orgánom činným v trestnom konaní svedkom F. S.. Svedok N. Y. pritom vypovedal a opoznal fotografie zo sledovania U. O., ktoré mu mala Y. N. ukázať v motorovom vozidle na laptop, tieto si odfotil a fotografie následne ukázal vykonávateľom skutku. Uvedený reťazec dôkazov priamo spája P. O. s vykonávateľmi a hoci P. O. vo svojom výsluchu poprel, že mal vedomosť o sledovaní novinárov, sledovanie U. O. ho priamo spája s jeho vraždou. P. O. vo vzťahu k sledovaniu vypovedal, že nejaké finančné prostriedky (10.000 eur) na získavanie kompromitujúcich materiálov na novinárov odovzdal F. S. až v auguste 2017, hoci zdokumentované sledovanie vo vyšetrovacom spise je už najneskôr z júna 2017. Organizovanie sledovania a jeho financovanie zo strany P. O. pritom podľa poškodeného potvrdzuje nielen výpoveď F. S. a USB kľúč u neho nájdený v rámci domovej prehliadky, ale aj jednoznačná a explicitná komunikácia na aplikácii Threema, ktorá bola vykonaná na hlavnom pojednávaní.

Špecializovaný trestný súd pritom na jednej strane priznáva a cituje komunikáciu z aplikácie Threema uskutočnenú v deň vraždy U. O., v ktorej P. O. pozastavuje činnosť sledovacieho komanda, avšak na strane druhej konštatuje, že sledovací tím pokračoval v činnosti až do apríla roku 2018. Uvedené je podľa poškodených síce pravdou, avšak Špecializovaný trestný súd opomenul skutočnosť, že sledovací tím od konca februára nepokračoval v sledovaní novinárov, ale iných osôb.

Špecializovaný trestný súd v napadnutom rozsudku taktiež konštatoval, že motív na vraždu U. O. mohli mať aj iné osoby ako P. O., pričom sa odvolal na výpovede kolegov U. O.. Podľa názoru poškodených však táto skutočnosť z celkového kontextu výpovedí na hlavnom pojednávaní jednoznačne nevyplýva. Poškodení sú presvedčení, že vykonané dokazovanie preukázalo, že U. O. výrazne ohrozoval beztrestnosť P. O. a jeho luxusný životný štýl, na ktorom bol tento obžalovaný takmer chorobne závislý. V súvislosti s motívom P. O. poškodení poukázali aj na to, že svedok N. Y. vypovedal na jeseň v roku 2018 aj o pôvodnom pláne na vykonanie iných vrážd - prokurátora JUDr. P. Ž., ktorý zvrátil zastavenie trestného stíhania v kauze T., prokurátora Mgr. F. Š. a splnomocnenca poškodených. Práve v kauze T. pritom analytické podklady U. O. viedli k znovuotvoreniu trestného stíhania P. O., pričom na zvrate v tejto veci sa podieľal aj prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky JUDr. P. Ž.. N. Y. podľa názoru poškodených nemal v čase svojho zadržania odkiaľ poznať meno prokurátora JUDr. P. Ž., ktoré v tej dobe nebolo verejne známe, a teda si ho jednoznačne nemohol vymyslieť.

Vo vzťahu k tvrdeniu Špecializovaného trestného súdu uvedenému v napadnutom rozsudku o tom, že nemôže podľahnúť vonkajšiemu tlaku a volaniu po rýchlom odsúdení a potrestaní obžalovaných, poškodení uviedli, že je samozrejmosťou, že súdy nemôžu rozhodovať pod tlakom verejnej mienky, no zároveň je v demokratickom a právnom štáte neprípustné, aby súdy rozhodli v rozpore s verejnou mienkou, a to len preto, aby preukázali svoju „odvahu“ sa verejnej mienke vzoprieť. Súd musí totiž vždy rozhodovať len na základe starostlivého vyhodnotenia vykonaných dôkazov. Podľa názoru poškodených napadnuté závery Špecializovaného trestného súdu v žiadnom prípade nespĺňajú kritérium logicky odôvodnených a úplných skutkových zistení.

Na základe uvedeného sa poškodení pripojili k odôvodneniu odvolania prokurátora a navrhli, aby najvyšší súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju ten v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa vlastným písomným podaním z 1. júna 2021, doručeným najvyššiemu súdu 7. júna 2021, vyjadrila aj obžalovaná Y. N., ktorá sa vo svojom vyjadrení v plnom rozsahu odvolala na svoju záverečnú reč na hlavnom pojednávaní, v ktorej detailne vysvetlila všetky absurdné obvinenia a vyvrátila ich dôkazmi o svojej nevine. Skutočnosť, že svedok N. Y. je nedôveryhodným svedkom a klamárom, bola podľa obžalovanej preukázaná nielen jej záverečnou rečou, ale aj dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní. Jednoznačným dôkazom o tom, že svedok N. Y. klame, je jeho obvinenie obžalovanej z vraždy novinárky D. O.. Tak ako obžalovanú Y. N. ako aj obžalovaného P. O. bez jediného dôkazu obvinil zo smrti novinárky D. O., rovnako tak ju neprávom a bez jediného dôkazu obvinil aj z objednávky vraždy U. O. a P. O., či prípravy vražd prokurátora JUDr. P. Ž. a Mgr. F. Š.. Vraždy, ktoré si objednal on sám hodil podľa obžalovanej na ňu a obžalovaného P. O., len aby unikol doživotiu. Svedok N. Y. tým podľa obžalovanej v podstate priznal, že už v lete 2016 sledoval na internete veci súvisiace s obžalovaným P. O., čo potvrdzuje história vyhľadávani stránok na webe, nachádzajúca sa v pamäti jeho telefónu. Uvedené je podľa obžalovanej jasným dôkazom toho, že N. Y. si vraždu U. O., ktorý písal o kauzách P. O., neobjednal náhodou. Obžalovaná taktiež poukázala na výpoveď svedka N. Y. z 11. septembra 2019 a v tejto súvislosti uviedla, že svedok N. Y. na hlavnom pojednávaní klamal o tom, že obžalovaná bola v lete 2018 s F. S. za ním a riešili spolu objednávku vraždy prokurátora Mgr. F. Š.. Svedok F. S. pritom toto tvrdenie N. Y. v rámci svojej výpovede na hlavnom pojednávaní v celom rozsahu poprel. N. Y. týmto podľa obžalovanej de facto obvinil JUDr. Daniela Lipšica z vynášania informácií z vyšetrovacieho spisu v predmetnej veci za účelom ich zverejnenia médiami a tým aj marenia vyšetrovania a marenia spravodlivosti. Rovnako tak obvinil JUDr. Daniela Lipšica z vynášania informácií z vyšetrovacích spisov P. O. za účelom ich dodávania U. O., čím mal podľa obžalovanej ohroziť život U. O., teda svedok N. Y. ho svojou výpoveďou v podstate obvinil z toho, že je zodpovedný za smrť U. O.. V nadväznosti na uvedené položila obžalovaná otázku, prečo JUDr. Daniel Lipšic nie je na základe výpovede tohto svedka obvinený z marenia vyšetrovania a zo smrti U. O..

Obžalovaná taktiež poukázala na štvavú mediálnu kampaň vedenú proti nej, na to, že prokurátor, splnomocnenci poškodených, ako aj samotní poškodení sa o nej po celý čas vyjadrovali ako o vinnej, verejne ju odsúdili a urobili z nej masovú vrahyňu nielen pred celým Slovenskom, ale aj svetom ešte skôr, ako sa mohla brániť na súde.

Svedok N. Y. podľa obžalovanej klamal vo svojich výpovediach v 66 skutočnostiach, pričom jeho klamstvá sú dokázané rozpormi v jeho výpovediach, ako aj obsahom jeho zadržaného telefónu a ďalšími dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise.

Vo vzťahu k dôkazom navrhovaným prokurátorom v doplnení odvolania obžalovaná uviedla, že hodinky Apple Watch neboli nikdy zadržané a podrobené analýze, nenachádzajú sa medzi vecnými dôkazmi v spise a z tohto dôvodu nemôžu byť použité ako dôkaz, na ktorý sa odvoláva Ing. T. P. vo svojom odbornom vyjadrení. Tieto hodinky pritom patria dcére obžalovanej, obžalovaná ich na ruke nikdy

nemala a od ich zakúpenia ich používa len jej dcéra. Nie je podľa jej názoru možné určiť a dokázať, kto mal 22. februára 2018 tieto hodinky na ruke a koho tep či počet krokov merali, mohol ich mať na ruke ktokoľvek, nielen dcéra obžalovanej. Obžalovaná taktiež poukázala na to, že hoci hodinky boli spárované s telefónom Iphone 7 plus, zadržaným ako dôkaz č. 1Z, posielali na tento telefón údaje nestotožnenej osoby. Obžalovaná taktiež zdôraznila, že od vznesenia obvinenia poukazuje na to, že mobilný telefón Iphone 7 Plus, zadržaný ako dôkaz 1Z, nepoužívala ona, ale jej dcéra, čo potvrdila aj analýza Europolu k tomuto telefónu, ktorá je súčasťou spisu.

Vo vzťahu k prokurátorom predloženému odbornému vyjadreniu od Ing. T. P. z 20. októbra 2020 obžalovaná uviedla, že komunikácia medzi používateľmi v aplikácii Threema za obdobie od 1. januára 2018 do 28. februára 2018 obsahuje 87 chýbajúcich SMS správ, ktoré detailne uviedla v prílohe č. 2 jej vyjadrenia, čo je podľa jej názoru dôkazom toho, že komunikácia v Threeme bola upravovaná, manipulovaná, mazaná a dopĺňaná iným textom a taktiež že je neúplná, pretože okrem stoviek SMS správ neobsahuje ani stovky chýbajúcich MMS správ a volaní.

Vo vzťahu k odbornému vyjadreniu Ing. T. P. z 28. augusta 2020, ktoré prokurátor navrhuje ako dôkaz, obžalovaná uviedla, že ho považuje za rovnako manipulované podľa potreby obžaloby ako odborné vyjadrenie z 13. júla 2020, a to z dôvodu, že odborné vyjadrenie Ing. T. P. z 13. marca 2020, ktoré prezentoval ako na hlavnom pojednávaní 18. mája 2020 a 1. júna 2020, neobsahuje 76 údajov o komunikácii a BTS, ktoré však po fiasku na týchto hlavných pojednávaniach a po dvoch rokoch, na objednávku obžaloby podľa obžalovanej zázračne objavil, a to napriek tomu, že neboli obsahom spisu a doplnil ich do svojho odborného vyjadrenia z 13. júla 2020 a 28. augusta 2020.

Obžalovaná taktiež poukázala na to, že v návrhu prokurátora na vykonanie dôkazov sa uvádza, že ona a obžalovaný P. O. mali 9. februára 2018 a 21. februára 2018 vyhľadávať na internete stránky ohľadom zubov, aby si dohodli prípadnú šifrovanú komunikáciu, čo je podľa obžalovanej klamstvo, pretože žiadne takéto vyhľadávanie 9. februára 2018 v žiadnom odbornom vyjadrení uvedené nie je, len 21. a 22. februára po sne obžalovanej o vypadnutých zuboch.

Obžalovaná je toho názoru, že obžaloba neunesla dôkazné bremeno a nepredložila doposiaľ jediný dôkaz preukazujúci jej vinu a ani ničím nepreukázala, že by si obžalovaná u N. Y. objednala vraždu U. O., že by mu dala 20 000,- eur na vraždu U. O. či prokurátora JUDr. P. Ž., že by s ňou N. Y. večer 21. februára 2018 po vykonaní vraždy komunikoval a oznámil jej vykonanie skutku, že by s ňou komunikoval ráno 22. februára 2018 pred tým, ako išiel do Komárna, že by sa s ňou v ten deň osobne stretol, aby jej skutok oznámil, že by sa obžalovaná v ten deň osobne stretla s P. O. v Bratislave, že by jej tento dal 50 000,- eur za vraždu U. O. a 26. februára 2018 nejaký doplatok a ani to, že by si vraždu U. O. u nej P. O. objednal. Naopak, podľa názoru obžalovanej všetky vykonané dôkazy potvrdzujú jej nevinu, ako aj to, že svedok N.Á. Y. je kajúcnikom, ktorý takmer vo všetkom účelovo klame a je jediným dokázaným objednávateľom vraždy U. O..

Obžalovaná taktiež poukázala na návrh jej obhajcu týkajúci sa počtu zaistených mobilných telefónov pri jej domovej prehliadke, keďže podľa zápisnice z domovej prehliadky boli u nej zadržané 4 ks mobilných telefónov zn. Apple, avšak v analýze, ktorú vypracoval Europol, sa nachádza 6 ks mobilných telefónov zn. Apple, z ktorých 4 mali podľa analýzy rovnaké IMEI i telefónne číslo. Senát Špecializovaného trestného súdu však tento dôkaz odmietol vykonať. Aj uvedené podľa obžalovanej poukazuje na nedôveryhodnosť vypracovaných analýz Ing. T.Y. P., keďže tento vychádzal z údajov z neexistujúcich telefónov.

K doplneniu odvolania prokurátora sa písomným podaním z 9. júna 2021, doručeným najvyššiemu súdu 11. júna 2021, vyjadrila obžalovaná Y. N. aj prostredníctvom obhajcu JUDr. PhDr. Ing. Štefana Neszméryho, LL.M., PhD., v ktorom uviedla, že doplnenie odvolania spolu s prílohami z inej trestnej veci považuje za účelové a za zarážajúce, že prokurátor takmer rok od skončenia pojednávania dopĺňa svoje odvolanie o skutočnosti známe od roku 2019. Obžalovaná poukázala na to, že trestná vec týkajúca sa prípravy vražd prokurátorov ešte nie je ukončená, pričom doposiaľ nebol zistený skutočný

objednávateľ tohto skutku, ani sa nepotvrdila domnienka, že by ním mal byť P. O.. Z tohto dôvodu považuje skúmanie komunikácie v aplikácii Threema medzi ňou a P. O. v danej veci za nelogické, keďže daná komunikácia nesúvisí s odvolacím konaním a je z iného časového obdobia, než z ktorého malo dôjsť k spáchaniu trestného činu prípravu vražd prokurátorov.

Znalecký posudok Filozofickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave považuje taktiež za účelové konanie prokuratúry, pričom v tejto súvislosti poukázala na konflikt záujmov vo vzťahu k Úradu špeciálnej prokuratúry a špeciálneho prokurátora JUDr. Daniela Lipšica, pretože Právnická fakulta Univerzity Komenského v Bratislave ho navrhla na voľbu špeciálneho prokurátora. Obžalovaná je toho názoru, že na Slovensku pôsobí viacero vysokých škôl, ktoré majú svoje filozofické fakulty a nie sú v konflikte záujmov s Úradom špeciálnej prokuratúry a ktoré podľa § 147 ods. 2 Trestného poriadku mohli byť pribraté do konania.

Obžalovaná taktiež poukázala na str. 3 vypracovaného znaleckého posudku, v ktorom sa uvádza, že: „Cieľom je poukázať na to, že jazyk je vo svojej podstate symbolickým javom, teda doslovné chápanie je len jednou z mnohých interpretácií jazykových prejavov a akýkoľvek jazykový prejav sa musí chápať vo vzťahu ku kontextu.“ Obžalovaná je toho názoru, že ak bol znalecký posudok vypracovaný vo veci úkladných vražd prokurátorov, má sa skúmaná komunikácia chápať v kontexte k tomuto prípadu. Rovnako tak je podľa nej nevysvetliteľné konanie orgánov činných v trestnom konaní, ktoré na poslednú chvíľu nechajú vypracovať takýto znalecký posudok a navrhujú ho vykonať v rámci odvolacieho konania. Z uvedených dôvodov obžalovaná odvolaciemu súdu navrhla, aby tento návrh na vykonanie dôkazu zamietol.

V ďalšom vyjadrení k doplneniu odvolania prokurátora, doručeným najvyššiemu súdu 14. júna 2021 prostredníctvom obhajcu JUDr. PhDr. Ing. Štefana Neszméryho, LL.M., PhD., obžalovaná opätovne poukázala na nedôveryhodnosť a nepoužiteľnosť aplikácie Threema z dôvodu jej upravovania a manipulovania s ňou svedkom, ktorý je bývalým príslušníkom SIS a ktorý tak mal možnosť, technické prostriedky i zdatnosť zasahovať do obsahu komunikácie medzi ňou a obžalovaným P. O.. Na základe uvedeného má obžalovaná za to, že prokurátorom navrhovaný znalecký posudok FiF UK bol vypracovaný z neautentickej a čiastkovej komunikácie. Navyše z neho podľa jej názoru vyplýva jediné, a to že akékoľvek slovo môže znamenať akúkoľvek šifru či kód akejkoľvek trestnej činnosti.

Obžalovaná sa k odvolaniu prokurátora vyjadrila aj prostredníctvom obhajkyne JUDr. Júlie Věstenickej písomným podaním doručeným najvyššiemu súdu 14. júna 2021, v ktorom uviedla, že nesúhlasí s prokurátorom uvedenými pochybeniami Špecializovaného trestného súdu, pretože tvrdenia prokuratúry sú podľa jej názoru tendenčné a neobjektívne. Poukázala pritom na to, že v priebehu hlavného pojednávania bolo opakovane vyhovované návrhom prokurátora i splnomocnencov poškodených na doplnenie dokazovania, hoci išlo o dôkazy, ktoré s predmetnou trestnou vecou nemali nič spoločné. Rovnako tak aj samotná participácia splnomocnencov poškodených vo vzťahu k vykonaniu dokazovania presahovala rámec ich oprávnení. Obžalovaná taktiež podotkla, že nevypočutie niektorých navrhovaných svedkov sa udialo aj na strane obhajoby, nielen na strane obžaloby, pričom poukázala na nevypočutie svedkov Ing. W. L. a T.Š. O., ktorých výpovede majú podľa nej priamy súvis so svedkom N. Y. Nevypočutie P. O. pritom podľa obžalovanej nemožno označiť za pochybenie Špecializovaného trestného súdu, pretože akýkoľvek rozhovor s touto osobou nemá nič spoločné s prejednávanou vecou.

Vo vzťahu ku komunikácii v aplikácii Threema obžalovaná poukázala na vylúčenie tohto dôkazu Špecializovaným trestným súdom pri predbežnom prejednaní obžaloby 19. decembra 2019, následne na nepochopiteľné rozhodnutie o pripustení tohto dôkazu na hlavnom pojednávaní a poukázala taktiež na pôvod jeho získania, na základe ktorého ho označila za plod otráveného stromu, ktorý trpí vadou zákonnosti a následne aj všetky ostatné dôkazy od tohto dôkazu sa odvíjajúce. Predmetná komunikácia navyše podľa jej názoru nie je komplexná, existuje niekoľko jej verzií a niet pochyb o zásahoch a manipulácii s ňou, čo ilustrovala na tom, že komunikácia z roku 2013 bola podľa vyjadrenia Europolu vyextrahovaná z telefónu iPhone 7 Plus, ktorý v roku 2013 neexistoval. Vo vzťahu k prokurátorom poukazovanému šifrovaniu správ obžalovaná uviedla, že v ponímaní prokuratúry a splnomocnencov

poškodených by čokoľvek, o čom obžalovaní komunikovali, znamenalo tému vraždy. Poprela pritom, že by téma zuby, resp. sen o zuboch mala byť šifra, ktorá by signalizovala smrť. Obžalovaná je toho názoru, že aj prokuratúrou predložený nový dôkaz len preukazuje vypuklú snahu za každú cenu dosiahnuť zvrátenie oslobodzujúcej časti rozsudku. Obhajkyňa obžalovanej v tejto súvislosti uviedla, že s týmto návrhom nebola oboznámená.

Vo vzťahu k svedkovi N. Y.Ó. obžalovaná uviedla, že jeho tvrdenia boli vyvrátené rozsiahlym vykonaným dokazovaním, pričom jeho dôveryhodnosť bola spochybnená aj v iných konaniach.

Rovnako tak poukaz prokurátora na údajné rozpory vo vyjadreniach obžalovanej vo vzťahu k pôžičkám poskytnutých svedkovi N. Y. navodzuje podľa jej názoru dojem o neznalosti dôkaznej situácie zo strany prokuratúry. Obžalovaná totiž na hlavnom pojednávaní vysvetlila, kedy, akú sumu a v akej výške poskytla N. Y. ako pôžičku. Pôžičku mu pritom neposkytla len v jednom prípade, ale požičiavala mu opakovane.

Obžalovaná taktiež poukázala na to, že je zaujímavé, že prokuratúra i splnomocnenci poškodených predkladajú stále nové a nové dôkazy, predovšetkým komunikáciu vo forme SMS správ, ktoré sa doposiaľ nikde neobjavili, hoci bolo opakovane konštatované, že bola vyextrahovaná kompletná komunikácia zo všetkých dostupných telefónov. Takýto postup podľa obžalovanej navodzuje dojem, že prokuratúra zrejme disponuje informáciami a možno aj dôkazmi, o ktorých obhajoba nemá vedomosť.

V súlade s vykonaným dokazovaním je obžalovaná toho názoru, že Špecializovaný trestný súd nemal inú možnosť ako oslobodiť obžalovaných spod obžaloby, pretože iné rozhodnutie by bolo „fackou“ spravodlivosti. Napadnutý rozsudok preto považuje za zákonný a správny a navrhuje, aby odvolací súd podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie prokurátora ako nedôvodné a napadnutý rozsudok v oslobodzujúcej časti potvrdil ako vecne správny.

Na verejnom zasadnutí obhajkyňa obžalovanej JUDr. Júlia Vestenickej navrhla odvolania prokurátora a poškodených podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť, pretože nevina obžalovanej bola preukázaná v predchádzajúcom konaní, čím sa potvrdil oslobodzujúci výrok vo vzťahu k nej. Obhajca obžalovanej Y. N. JUDr. PhDr. Štefan Neszméry, LL.M., PhD. sa k návrhu obhajkyne JUDr. Júlie Vestenickej pripojil a navrhol odvolanie prokurátora i poškodených podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Obhajca obžalovaného P. O.A. Mgr. Marek Para na verejnom zasadnutí navrhol odvolania prokurátora i poškodených podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť, pokiaľ ide o prípadné uloženie súhrnného trestu, uviedol, že na to nie sú splnené podmienky a je namieste upustiť od jeho uloženia a rovnako podľa jeho názoru nie sú splnené podmienky na konanie po prípadnom vrátení veci na prejednanie v inom senáte podľa § 325 veta prvá Trestného poriadku. Obžalovaný P. O. sa k návrhu svojho obhajcu na verejnom zasadnutí pripojil.

Obžalovaný Ing. S. X. podal odvolanie prostredníctvom obhajkyne JUDr. Ivany Kochanskej písomným podaním zo 7. septembra 2020, a to proti výroku o vine, výroku o treste ako aj proti konaniu, ktoré mu predchádzalo. Podané odvolanie obžalovaný dodatočne písomne odôvodnil prostredníctvom obhajkyne písomným podaním z 19. októbra 2020, v ktorom uviedol, že podľa jeho názoru nebol náležite zistený skutkový stav pre kvalifikované uznanie jeho viny za skutky v bode 2) a 5), za súčasnej existencie dôvodných pochybností.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 2) rozsudku (poškodený F. P.) obžalovaný Ing. S. X. uviedol, že za usvedčujúci dôkaz o jeho prítomnosti na mieste skutku nemožno považovať usvedčovanie obžalovaným P. P., pretože už z vyhlásenia obžalovaného P. P. o uznaní viny za tento skutok je zrejmé, že tento usmrtil poškodeného F. P., čo však bez akýchkoľvek iných dôkazov nemožno spájať s obžalovaným Ing. S. X.. Podľa obžalovaného je absolútne nepreukázané, že na tomto skutku mal akýmkoľvek spôsobom participovať. Aj v rámci výpovede samotného obžalovaného P. P. absentuje konanie obžalovaného Ing. S. X., navyše jeho výpoveď je plná pochybností, ktoré boli namietané v rámci

konania pred súdom, ako aj v rámci záverečnej reči. Ani skutočnosť, že obžalovaný P. P. označil miesto, kde sa nachádzala zbraň, ktorou bol zastrelený poškodený F. P., podľa obžalovaného Ing. S. X. nepreukazuje, že skutok spáchal s ním, pretože išlo o miesto verejnosti prístupné a obžalovaný P. P. toto miesto mohol poznať ako miesto, kde jeho bratranec, obžalovaný Ing. S. X., chodil na ryby a je možné, že práve účelovo na tomto mieste mohol zahodiť zbraň.

Obžalovaný ďalej uviedol, že viacerí svedkovia vypočutí k tomuto skutku uvádzali, že po smrti F. P. počuli o tom, že nebohý F. P. mal mať niečo s obchodovaním s omamnými a psychotropnými látkami a počuli to od rôznych neustálených osôb v Kolárove, čo však neznamená, že o tom mal rozprávať len obžalovaný Ing. S. X., ako to vo svojej výpovedi uvádzal svedok Ing. F. O., pričom nie je zrejmé, prečo by sa táto skutočnosť mala viazať na snahu obžalovaného sťažiť objasnenie vraždy, keď v tom čase sa proti nemu nevedlo trestné stíhanie za tento skutok.

Obžalovaný Ing. S. X. poukázal aj na výpoveď Y. W., z ktorej vyplynulo, že obžalovaný mal poškodenému F. P. robiť osobného vodiča a zabezpečovať ochranu na cestách, keď si išiel vyzdvihnúť peniaze, z čoho vyplýva, že poškodený obžalovanému dôveroval. Je preto podľa obžalovaného nepochybné, že pokiaľ by sa chcel zmocniť nejakej finančnej hotovosti od poškodeného, mohol tak urobiť v čase, keď vedel, že poškodený má pri sebe väčšiu finančnú hotovosť. Aj z tohto sa podľa obžalovaného zdá byť výpoveď P. P. v tejto súvislosti pochybná a zavádzajúca.

V nadväznosti na uvedené obžalovaný Ing. S. X. poukázal na to, že samotný Špecializovaný trestný súd uviedol, že mal možnosť pozorovať správanie obžalovaného P. P. počas súdneho konania, majúc na zreteli, že ide o citovo chladnú osobnosť s nedostatočne rozvinutými vyššími citmi, čo možno vyhodnotiť aj vo vzťahu k obžalovanému Ing. S. X. tak, že svojim konaním, keď obžalovaného Ing. S. X. označil za spolupáchateľa, konal bez akéhokoľvek citu, alebo emócie, s cieľom pomsty. Navyše, aj svedeckými výpoveďami P. H. a S. D. bolo potvrdené, že obžalovaný P. P. a obžalovaný Ing. S. X. mali naštrbené vzťahy, na základe čoho možno zo strany obžalovaného P. P. hovoriť aj o pomste voči obžalovanému Ing. S. X..

Výpoveď svedka N. Y., ktorú Špecializovaný trestný súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k obžalovanému Ing. S. X. vyhodnotil ako vierohodnú, obžalovaný považuje za nanajvýš pochybnú a účelovú. Celá výpoveď svedka N. Y. je podľa obžalovaného postavená len na domnienkach bez riadnej opory vo vykonanom dokazovaní, pričom v predmetnej veci vo vzťahu k obžalovanému Ing. S. X. chýba motív, keďže F. P. mal mať v držbe hotovosť obžalovaného Ing. S. X. vo výške 20 000,- eur. V prípade smrti poškodeného by obžalovaný o túto finančnú hotovosť prišiel, hoci sám uviedol, že si ju šetril niekoľko mesiacov z práce v zahraničí. Aj na základe uvedeného tak možno vyjadrenia svedka N. Y. považovať za tendenčné, s cieľom usvedčiť iného len pre získanie vlastného prospechu, aj za cenu krivého obvinenia. Navyše, Špecializovaný trestný súd považoval svedka N. Y. vo vzťahu k ďalším obvineným pre ten istý skutok za nedôveryhodného, čo výrazne naštrbuje dôkaznú situáciu a vnáša pochybnosti o správnosti hodnotenia dôkazov zo strany súdu.

Obžalovaný ďalej poukázal na to, že Špecializovaný trestný súd ustálil jeho vinu výlučne na jednom svedkovi, ktorého výpovede z prípravného konania alebo z konania pred súdom vykazujú zásadné rozpory, s ktorými sa Špecializovaný trestný súd nevysporiadal. Výpoveď obžalovaného P. P. považoval Špecializovaný trestný súd za vierohodnú a potvrdenú i svedeckou výpoveďou N. Y., ktorý vypovedal, že sa mu obžalovaný Ing. S. X. o spáchaní tohto činu zmienil ako o predchádzajúcej skúsenosti, pričom na oboch obžalovaných, s ktorými udržiaval kamarátsky vzťah a s ktorými sa stretával, krátko po čine badal nervozitu. Vo vzťahu k vyjadreniam svedka N. Y. o skúsenostiach obžalovaného Ing. S. X. ide podľa jeho názoru o nepotvrdené a účelové vyjadrenia bez opory v akomkoľvek hodnovernom dôkaze.

Obžalovaný Ing. S. X. taktiež poukázal na to, že nie je zrejmé, na základe akého dôkazu dospel Špecializovaný trestný súd k záveru, že o skutočnosti, že poškodený má mať ukryté peniaze na záchode v montážnej diere, sa mohol obžalovaný P. P. dozvedieť výlučne od neho, keďže mal mať podľa názoru súdu dostatočnú vedomosť o finančných pomeroch poškodeného F. P. na základe toho, že

poškodeného sprevádzal pri jeho aktivitách v Maďarsku a poskytoval mu ochranu v dobe, keď poškodený prevádzal väčšie sumy peňazí, čo vyplynulo z výpovede svedkov H. Q. i Y. W.. Rovnako tak obžalovaný Ing. S. X. poukázal na to, že žiadny z vykonaných znaleckých posudkov, ako ani žiadna iná svedecká výpoveď nepreukazuje akúkoľvek participáciu obžalovaného Ing. S. X. na skutku pod bodom 2).

Obžalovaný Ing. S. X. poukázal aj na hodnotenie Špecializovaného trestného súdu týkajúce sa toho, že v čase činu úkladnej vraždy poškodeného F. P. mal konať v obave pred prezradením, že ho poškodený spozná, pričom obžalovaný P. P. pred súdom povedal, že v čase činu tváre nemali úplne zahalené, na hlave mal len čiapku a podľa jeho slov: „P. poznal obžalovaného Ing. X. a hrozilo, že ho identifikuje, ak ostane nažive; preto padlo rozhodnutie, že P. bude musieť umrieť.“ V prípravnom konaní pritom obžalovaný P. P. uviedol, že nakoľko poškodený F. P. mal poznať obžalovaného Ing. S. X., mali sa preto dohodnúť, že poškodeného F. P. zabijú, hoci následne vypovedal, že Ing. S. X. bol po celý čas ticho, aby ho neopoznal F. P. podľa hlasu, následne uviedol, že F. P. netušil, že tam bol Ing. S. X. a tiež uviedol, že F. P. bol zavraždený iba preto, aby nespoznal Ing. S. X., pričom obžalovaný P. uviedol, že obaja mali mať v čase spáchania skutku kukly, čo obžalovaný Ing. X. považuje za tvrdenie ad absurdum a odporujúce logike, pretože ak pripustí verziu obžalovaného P. P., že mali mať v čase spáchania na hlavách kukly a Ing. S. X. mal byť ticho, a podľa obžalovaného P. P. F. P. ani netušil, že je tam Ing. S. X., z akého dôvodu potom došlo k vražde F. P. za účelom, ktorý popísal obžalovaný P. P. a to aby F. P. neopoznal Ing. S. X.. Z tohto dôvodu považuje obžalovaný za potrebné poukázať na výpoveď obžalovaného P. P. vo vzťahu k obžalovanému Ing. S. X. ako nepravdivú s cieľom kriminalizovať obžalovaného Ing. S. X. aj za tento skutok, o ktorom obžalovaný bez zmeny tvrdí, že ho nespáchal. Existencia okolností podmieňujúcich použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 144 ods. 2 písm. e), písm. d) Trestného zákona sa podľa obžalovaného nemohla potvrdiť rozporom vo výpovedi obžalovaného P. P. a ani týmto dôkazom nemôže mať súd podľa jeho názoru preukázaný jednak úmysel obžalovaného získať majetkový prospech a osobitný motív v zmysle § 140 písm. c) Trestného zákona spočívajúci v jeho úmysle zakryť a uľahčiť iný trestný čin.

Obžalovaný je toho názoru, že v doterajšom konaní nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané miesto spáchania činu, čas útoku, konanie obžalovaného smerujúce k zabezpečeniu prostriedku na vykonanie činu, kúpu oblečenia určeného na použitie pri tomto čine obžalovaným, testovanie strelbyschopnosti zbrane, zisťovanie vhodného okamihu na vykonanie útoku, dohľadanie na bezproblémové dokonanie činu, prehľadanie priestoru domu za účelom naplnenia činu predchádzajúcej pohnutky, ktorou bolo získanie väčšej finančnej hotovosti a následné zničenie vecí určených na spáchanie činu a nájdených na mieste činu za účelom zničenia stôp a odhalenia páchatel'ov.

Obžalovaný Ing. S. X. taktiež poukázal na konštantnosť svojich vyjadrení v rámci celého trestného konania, v ktorých jednoznačne odmietol akýkoľvek cielený útok na život iných osôb, pričom má zato, že pokiaľ by nebola pravda to, čo od začiatku uvádza, nie je pravdepodobné, aby dokázal čeliť všetkým výsluchom, či už na hlavnom pojednávaní alebo v prípravnom konaní bez toho, aby sa pomýlil, nechal sa ovplyvniť alebo zlomiť mediálnym lynčom, výpoveďou obžalovaného P. P., výpoveďou N. Y., pričom považuje za potrebné dodať, že ani raz za celú dobu, teda v rámci prípravného konania ani konania pred súdom neoznačil obžalovaného P. P. za páchatel'a vraždy poškodeného F. P., ktorá sa im kladie za vinu.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 5) rozsudku (poškodený U. O.) obžalovaný zrekapituloval obsah svojej výpovede i výpovede obžalovaného P. P. a k tomu uviedol, že výpoveď obžalovaného P. P. je možné v kontexte s ďalšími dôkazmi hodnotiť ako pochybnú, nevierohodnú, keďže po zadržení a obmedzení osobnej slobody 27. septembra 2018 sa priznal len k držbe zbraní, ktoré mu boli nájdené v rámci domovej prehliadky. Až dňa 11. apríla 2019 sa priznal k spáchaniu skutkov, ktoré sa mu kladli za vinu, pričom komparáciou tejto výpovede s ďalšími jeho výpoveďami je podľa obžalovaného zrejmý významný rozpor týkajúci sa obhliadok domu U. O., ktorému sa v rámci prípravného konania, ani v konaní pred súdom nevenovala pozornosť. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný P. P. uvádzal dátumy, v ktorých malo dôjsť k obhliadkam domu U. O. a okolia pred spáchaním skutku tak, že časy sedeli s tým,

ako to bolo napísané, z čoho je podľa obžalovaného Ing. S. X. zrejme, že obžalovaný P. P. čerpal informácie zo spisu a nie z pamäťovej stopy, pretože obžalovaný pochybuje, že by si dokázal pamätať časy a dátumy, v ktorých bol vo Q. P., ale napríklad by si už nepamätal, či v prípade vraždy F. P. bol obžalovaný Ing. S. X. v dome, čo zakladá pochybnosť, či nebol na takúto výpoveď proti obžalovanému Ing. S. X. pripravovaný, inštruovaný alebo iným spôsobom navádzaný, ako je to podľa obžalovaného preukázateľné v prípade N. Y. Za nedôveryhodné označil obžalovaný aj tvrdenie obžalovaného P. P., že si mal s obžalovaným Ing. S. X. rozdeliť sumu vo výške 35 000,- eur, pričom mal dostať o 2 000,- alebo 2 500,- eur viac ako obžalovaný Ing. S. X. a 5 000,- eur si mal ponechať N. Y., pretože N. Y. vypovedal, že si mal nechať 10 000,- eur a navyše je ťažko uveriteľné, že pokiaľ išiel obžalovaný P. P. spáchať vraždu, že by nevedel, koľko finančných prostriedkov za tento skutok má dostať a koľko v skutočnosti obdržal. Obžalovaný poukázal aj na ďalší rozpor medzi výpoveďou obžalovaného P. P. a svedka N. Y. v tom, že obžalovaný P. P. uviedol, že od odovzdania kľúčových informácií zo strany N. Y. po vykonanie samotného skutku prešlo približne 17 dní, pričom podľa výpovede N. Y. to boli skoro dva mesiace. V prvotnej výpovedi z 11. apríla 2019 obžalovaný P. P. vo vzťahu k vražde U. O. uviedol, že sa mu zdá, že na tom mobile boli aj nejaké fotky, pričom na hlavnom pojednávaní uviedol počet fotiek a čo na nich bolo, čo podľa obžalovaného Ing. S. X. dokazuje, že obžalovaný P. P. pri svojej výpovedi vychádzal zo súdneho spisu a nie z pamäťovej stopy, čo zakladá pochybnosť, či nebol na svoju výpoveď voči obžalovanému Ing. S. X. pripravovaný, inštruovaný alebo iným spôsobom navádzaný, ako to preukázateľne vyplýva v prípade N. Y.. Zásadný rozpor vo výpovedi vidí obžalovaný Ing. S. X. aj v tom, že obžalovaný P. P. 11. apríla 2019 uviedol, že N. Y. spoznal niekedy v roku 2016, na hlavnom pojednávaní uviedol, že ho spoznal v polovici roku 2015, a N. Y. vo svojom výsluchu uviedol, že sa mali spoznať v decembri 2017.

Obžalovaný P. P. na hlavnom pojednávaní spochybnil výpoveď obžalovaného Ing. S. X. vo veci kúpy motoriky od neznámej osoby z obce Q. P. pre N. Y., hoci to, že N. Y. mal záujem o kúpu motocykla Pionier, potvrdil on sám na hlavnom pojednávaní. Výpoveď obžalovaného P. P. sa tak podľa obžalovaného Ing. S. X. v tomto kontexte javí ako špekulatívna, s jediným cieľom spochybniť výpoveď obžalovaného Ing. S. X. a vtiahnuť ho do skutku pod bodom 5), ktorý sa mu kladie za vinu. Obžalovaný P. P. uviedol, že pri príchode do I. za N. Y. mu v ruksaku odovzdal samopal, ktorý si N. Y. ponechal, pričom svedok N. Y. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že mu ho vrátil, pričom v rámci domovej prehliadky bol tento samopal nájdený práve u obžalovaného P. P., čo podľa obžalovaného Ing. S. X. možno opätovne považovať za špekulatívne konanie zo strany obžalovaného P. P.. Obžalovaný P. P. v rámci výpovede 11. apríla 2019 uviedol, že videl dopad projektilov u všetkých poškodených, teda u U. O. aj P. O.Š., pričom vo vzťahu k U. O. uviedol, že pri druhom výstrele videl, ako mu rozfúklo vlasy, zároveň uviedol, že kde mieril, tam aj trafil a mieril mu priamo na hlavu, hoci z patologickej správy vyplýva, že U. O. nemal žiadny priestrel ani vstrel v oblasti hlavy, čo v konečnom dôsledku predstavuje významný rozpor so skutkovým stavom veci. Podľa obžalovaného nie je možné akceptovať vysvetlenie obžalovaného P. P., že vyšli dva náboje naraz, keď jeden mohol zostať v hlavni, pretože ide o absolútnu špekuláciu zo strany.

Významnou pochybnosťou, ktorá vystáva, je podľa obžalovaného aj skutočnosť, na ktorú poukázal pri svojej výpovedi, a to že 21. februára 2018, keď sa obžalovaný P. P. vrátil do motorového vozidla, bol vystrašený a uviedol, že U. O. a P. O. už našiel mŕtvych. Počas znaleckého skúmania duševného stavu obžalovaného P. P. tento v rámci znaleckého posudku č. 119/2019 zo 17. júna 2019 uviedol: „Vyjadrenie sa k trestnému činu: on tam vlastne nebol. To že o tom vie je iná vec. Niečo vedel, niečo nevedel. Možno mohol niečo urobiť, aby sa čin nestal, i keď si tým nie je istý. V tom období pracoval u S. švagra, aj vozil ľudí. Po práci v parketárni ešte išiel na letisko.“

V ďalšej časti odôvodnenia odvolania obžalovaný Ing. S. X. poukázal na časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom Špecializovaný trestný súd uviedol, že obžalovaný nevytlúčil svoju účasť na priebehu skutkového deja. Vo vzťahu k tomuto tvrdeniu uviedol, že svoju účasť na priebehu skutkového deja síce nikdy nevytlúčil, avšak vzhľadom na vykonané dokazovanie nebolo hodnoverným dôkazom preukázané, že by vedel o úmysle spočívajúcom vo vražde U. O.. Napriek uvedenému Špecializovaný trestný súd v napadnutom rozsudku tvrdil, že obžalovaný vedel o tom, že obžalovaný P. P. vykoná skutok, a to

vraždu U. O., hoci táto skutočnosť nie je verifikovaná žiadnym priamym dôkazom.

Obžalovaný následne zrekapituloval obsah výpovede svedka N. Y. a vo vzťahu k nej uviedol, že ju hodnotí ako neverohodnú a plnú rozporov, ktoré sú preukázané už v rámci výsluchu ako obvineného, keď nevedel uviesť, ako bola konkrétne vykonaná vražda U. O. a P. O., hoci na hlavnom pojednávaní vypovedal, ako mal obžalovaný Ing. S. X. spolu s obžalovaným P. P. spáchať skutok, konkrétne: „zaklopali, povedali otvorte, polícia a zabili ich“, aj keď táto skutočnosť nemá žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní a ide o fabuláciu zo strany N. Y. a účelové tvrdenia s cieľom osobného prospechu na výške trestu.

Na hlavnom pojednávaní svedok uviedol, že raz išiel spoločne s obžalovanými Ing. S. X. a P. P. okolo domu U. O., ktorý spoznal podľa fotky, hoci v prípravnom konaní vo výsluchu z 28. septembra 2018 uviedol, že nevie, v ktorom dome U. O. býval, že dom videl len na fotke, čo obžalovaný považuje za výrazný rozpor vo výpovedi, ktorý taktiež výrazne znižuje vierohodnosť svedka. Za absurdné tvrdenie zo strany svedka N. Y., ako podnikateľa a obchodníka považuje obžalovaný Ing. S. X. i jeho tvrdenie, že za vykonanie vraždy U. O. dostal od obžalovanej Y. N. v servítke druhú časť finančnej hotovosti vo výške od 10 000,- eur do 20 000,- eur, pričom ich ani nezrátal, pretože ak si u neho niekto objednal vraždu a sľúbil mu za jej vykonanie finančnú hotovosť a doplatok, nie je možné predpokladať, aby si pri jeho prebratí neskontroloval výšku finančnej hotovosti.

Rovnako tak svedok N. Y. vo svojom výsluchu 13. marca 2019 uvádzal, že za tlmáč, ktorý mal byť použitý na vraždu U.A. O. a P. O., mal obžalovaný Ing. S. X. zaplatiť 1 000,- eur, čo vo svojej výpovedi poprel tak obžalovaný Ing. S. X., ako aj svedok P. X., ktorý predmetný tlmáč vyrábala. V tejto súvislosti dal obžalovaný opätovne do pozornosti, že zo strany N. Y. ide o fabulácie a vymýšľanie si skutkových okolností. Aj rozpory ohľadom odovzdanej finančnej hotovosti (keď svedok N.Á. Y. na hlavnom pojednávaní uvádzal finančnú hotovosť vo výške 40 000,- eur, ktorú odovzdal obžalovanému Ing. S. X., pričom obžalovaný P. P. uvádzal hotovosť vo výške 35 000,- eur) vnášajú podľa obžalovaného závažné pochybnosti do predmetnej trestnej veci. Svedok N. Y. počas svojich výpovedí uvádzal skutočnosti, ktoré mal počuť, pri ktorých nebol účastný a z tohto dôvodu tieto jeho tvrdenia podľa obžalovaného výrazne sponchybnujú dôveryhodnosť jeho výpovede. Aj napriek výrazným odchýlkam so skutočným stavom veci, napriek tomu, že veľa častí výsluchu bolo svedkom N. Y. opravovaných a doplňovaných až po oboznámení sa so spisovým materiálom, bol jeho výsluch vyhodnotený orgánmi činnými v trestnom konaní ako dôveryhodný, a to podľa obžalovaného Ing. S. X. len z dôvodu, že rovnako ako obžalovaný P. P. usvedčuje iných zo spáchania skutkov, ktoré sa im kladú za vinu s tým, že sám svedok N. Y. priznal, že existovala dohoda o treste medzi ním a príslušníkmi polície, ktorý tento skutok objasňovali. Svedok N. Y. začal na znížení svojho trestu pravdepodobne intenzívne pracovať od svojho zadržania, keď postupne pridával neuveriteľné kombinácie medializovaných faktov o O. zmenkovej kauze, prepojenia D., Š., Ž. ako O. nepriateľov, smrť novinárky a uvádzal ďalšie, naivne fabulované príbehy, ktorým vyšetrovatelia z nepochopiteľných príčin dávali punc reálnosti, hoci od začiatku klamal pri bežných veciach, ktoré bezprostredne po výpovedi bolo možné vyhodnotiť, že sa nezakladajú na pravde. Táto skutočnosť vyplýva podľa obžalovaného aj zo znaleckého posudku č. 120/2018 Ústavu pre znaleckú činnosť, psychológiu a psychiatriu, v ktorom je uvedené: „s policajtni je tam taká dohoda, že spolupracuje a má dostať 9 rokov, z toho 6 si musí odsediť. Ešte dúfa, že keď bude vypovedať o Ž., D., o novinárke, môžu mu to ešte znížiť.“ Špecializovaný trestný súd sa pritom k dôveryhodnosti svedka N. Y. vo vzťahu k obžalovaným P. O. a Y. N. vyjadril na strane 100 napadnutého rozsudku, pričom uviedol, že výsluch tohto svedka nemôže uznať ako rozhodujúci pre uznanie viny a odsúdenie obžalovaného P. O..

Obžalovaný poukázal taktiež na to, že podľa doterajších zistení svedok N. Y. nebol priamo na mieste v čase vraždy U. O. a P. O., ale informácie získal z počutia od inej osoby a aj napriek tomu bola jeho výpoveď označená za vierohodnú.

Obžalovaný ďalej poukázal na obsah zápisnice o rekonštrukcii z 28. mája 2019, zápisnice o vyšetrovacom pokuse z 29. mája 2019, na pitvu nebohého U.Á. O. a na obhliadku miesta činu z 26.

februára 2018, pričom komparáciou zápisnice o obhliadke miesta činu s výpoveďou obžalovaného P. P. opätovne poukázal na viacero podstatných rozporov, ktoré odporujú vyjadreniam obžalovaného P. P. a bez akýchkoľvek pochybností spochybňujú jeho dôveryhodnosť.

Obžalovaný P. P. v prvej verzii skutok prezentoval tak, že záver sa nevrátil do pôvodnej polohy po výstrele na P. O. a dva alebo trikrát obtiahol záver, v druhej verzii zbraň nefungovala a pred výstrelom na P. O. dvakrát obtiahol záver, a až po dvoch obtiahnutiach vystrelil na P. O., v tretej verzii uviedol, že zbraň sa zasekla po výstrele na P. O. a tam dvakrát obtiahol, a vo štvrtej verzii uviedol, že nezapadol na zbrani záver a pred výstrelom na P. O. dvakrát obtiahol záver a až po dvoch obtiahnutiach vystrelil na P. O..

Podľa zápisnice o obhliadke miesta činu bol pritom jeden nevystrelený náboj nájdený na prvom schode do pivnice, teda absolútne mimo priestoru kuchyne, druhý nevystrelený náboj bol nájdený asi 2 metre od miesta odkiaľ obžalovaný P. P. strieľal na P. O., a to na kuchynskej stoličke pri kuchynskom stole, jedna nábojnica bola nájdená v predsieni na koberci a druhá nábojnica bola nájdená na schodoch do pivnice v teniske na treťom schode zhora. Vo vzťahu k ďalšej prázdnej nábojnici obžalovaný P. P. uviedol, že zostala v zbrani, čo sa s poukazom na skutočnosť, že zbraň nebola nájdená, nedá preukázať. V nadväznosti na uvedené obžalovaný Ing. S. X. poukázal aj na to, že prvú verziu (obtiahnutie po výstrele) a druhú verziu (obtiahnutie pred výstrelom) obžalovaný P. P. uviedol v tom istom výsluchu z 11. apríla 2019.

Obžalovaný taktiež poukázal aj na záver znalcov pri určení možného postavenia strelca v čase strelby na U. O. s poukazom na polohu balistických stop zaistených pri obhliadke miesta činu, miesta nálezu a polohy tela U. O., z ktorých vyplýva, že najpravdepodobnejšia poloha poškodeného aj strelca je tá, že strelec stojí na prvom schode zhora, poškodený stojí na prvom schode zdola v miernom predklone s ohnutými kolenami. Znalci ďalej uviedli, že sa nedá jednoznačne vylúčiť ani poloha poškodeného v kľaku. Druhým záverom znalcov je, že zbraň sa pri strelbe nachádzala v priestore za zárubňou v priestore nad schodmi, pričom vzhľadom na zistenú vzdialenosť ústia hlavne od poškodeného musela byť zbraň za rámom dverí nad schodmi a nie je možné, aby zo zbrane nábojnica po výstrele samostatne vyletela do priestoru, kde bola zaistená stopa č. 2 (v predsieni na koberčeku). Pri určení možného postavenia strelca v čase strelby na P. O. znalci súhlasne uviedli, že najpravdepodobnejšia poloha poškodeného voči strelcovi bola tá, že strelec sa nachádzal v preddverí, zbraň je v zárubni, pričom zo záveru znalca z odboru balistika vyplýva, že v prípade, ak páchatel' odchádzal z miesta činu s prázdnu nábojnica v zbrani, tak by najprv zaútočil na poškodenú a potom na poškodeného. Poloha poškodeného a strelca tak, ako ju prezentoval obžalovaný P. P. pri rekonštrukcii, je podľa záverov znalca MUDr. H. O. nepravdepodobná až nemožná. Obžalovaný preto zdôraznil, že postavenie strelca a následné polohy obetí sú podľa záverov znalcov v absolútnom rozpore s tvrdením obžalovaného P. P..

Rovnako tak obžalovaný Ing. S. X. poukázal na znalecké posudky z odboru antropológia, ktoré obsahujú skúmanie osôb z predložených záznamov a ich komparáciu s porovnávacím materiálom a vo svojich záveroch síce konštatujú druhovú zhodu, avšak výlučne v rovine pravdepodobnosti. Ani tieto dôkazy ho podľa jeho názoru bez akýchkoľvek pochybností neoznačujú za osobu, ktorá sa na predmetných predložených záznamoch nachádza, čo znamená, že nie je možné prijať nevyvrátiteľný záver o tom, že osoba na predloženej zázname je obžalovaný Ing. S. X..

Na základe uvedeného je obžalovaný toho názoru, že nebolo preukázané, že by sa dopustil skutkov v bodoch 1) a 5) obžaloby a z tohto dôvodu v súlade so zásadou in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) navrhol svojmu odvolaniu v celom rozsahu vyhovieť.

Obhajkyňa obžalovaného JUDr. Ivana Kochanská na verejnom zasadnutí navrhla napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku zrušiť, podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku navrhla, aby najvyšší súd rozhodol sám, že po zrušení o výrokov o vine obžalovaného Ing. S. X. vo vzťahu ku skutkom v bodoch 2) a 5) napadnutého rozsudku tohto spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodil. Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora a poškodených, tieto navrhla

podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť. Obhajca obžalovaného Mgr. Matúš Beresecký sa k návrhu obhajkyne na verejnom zasadnutí pripojil. Obžalovaný Ing. S. X. sa na verejnom zasadnutí pripojil k návrhom svojich obhajcov.

Poškodení U. O. a U. O. ústne zahlásené odvolanie dodatočne písomne odôvodnili prostredníctvom svojho splnomocnenca JUDr. Daniela Lipšica písomným podaním zo 7. októbra 2020, v ktorom poukázali na § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého výšku náhrady nemajetkovej ujmy určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva prišlo. Závažnosť vzniku ujmy spočíva podľa poškodených v strate najcennejšej hodnoty - v smrti vlastného dieťaťa. Pri takomto závažnom následku je praxou všeobecných súdov priznávať pri nedbanlivostnom zavinení náhradu nemajetkovej ujmy v desiatkach tisíc eur, k čomu dochádza najmä v prípadoch týkajúcich sa smrteľných dopravných nehôd či smrteľných úrazov. Poškodení nemajú ambíciu rekapitulovať skutkové okolnosti úkladnej vraždy ich syna, ktoré sú súdu známe, poukázali však na to, že z vykonaného dokazovania na hlavných pojednávaniach vyplynulo, aký výnimočný vzťah so synom a poškodený U. O. s bratom mali. Pre svojho mladšieho brata U. bol U. O. vzorom a mentorom, na ktorého sa mohol vždy obrátiť. So svojimi rodičmi U. a U. sa dokázal hodiny rozprávať a ako uviedol jeho brat, „vždy keď prišiel domov, vždy mamu objal, dokonca aj v tom veku čo mal, vedel dať pusu na líco“. Je ťažké predstaviť si brutálnejšie okolnosti smrti vlastného syna, ako v predmetnom prípade, pričom jeho smrť bola opakovane predmetom pochopiteľnej mediálnej pozornosti na Slovensku aj vo svete, čo malo a v súčasnosti stále má nezanedbateľný vplyv na psychický stav poškodených, ktorí navždy prišli o najvýnimočnejší vzťah v živote - vzťah rodičov k vlastnému dieťaťu. Zároveň utrpeli značnú citovú ujmu spočívajúcu v pocitoch úzkosti, smútku, zúfalstva a šoku zo smrti vlastného syna. Citová ujma zo straty syna bola zvýraznená mimoriadnymi okolnosťami jeho úmrtia, nakoľko bol brutálne a chladnokrvne zavraždený spolu so svojou snúbenicou P. O.Í..

Poškodení v tejto súvislosti poukázali na to, že obžalovaný Ing. S. X. konal z pohľadu trestného práva v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, pričom trestný čin úkladnej vraždy podľa § 144 Trestného zákona sa nachádza na prvom mieste osobitnej časti Trestného zákona ako jeden z najzávažnejších deliktov nášho trestného práva. Miera zavinenia je teda jedným z kľúčových faktorov, ktoré dotvárajú okolnosti prípadu, a má nezanedbateľný vplyv na výšku náhrady nemajetkovej ujmy. Nemajetková ujma, ktorej sa poškodení domáhajú, vyjadruje najmä náhradu za utrpené pocity frustrácie, šoku, stresu, smútku, straty zo spoločensťva s milovanou osobou, ich vlastným synom. Odôvodnenosť peňaznej satisfakcie je podľa poškodených daná s ohľadom na intenzitu zásahu a celkové okolnosti prípadu, ktoré nespočívali v nedbanlivostnom usmrtení, ale v naplánovanej a dopredu detailne zorganizovanej úkladnej vražde ich syna. Poškodení majú za to, že priznaná nemajetková ujma vo výške 70 000,- eur pre poškodenú U. O., a 70 000,- eur pre poškodeného U. O., ktorú bol obžalovaný Ing. S. X. napadnutým rozsudkom zaviazaný nahradiť, zodpovedá skôr náhradám nemajetkovej ujmy, ktoré súdy priznávajú pri nedbanlivostnom usmrtení.

Z uvedených dôvodov navrhli, aby súd obžalovanému Ing. S. X. uložil povinnosť nahradiť poškodenej U. O. nemajetkovú ujmu vo výške 500 000,- eur a poškodenému U. O. nemajetkovú ujmu vo výške 500 000,- eur.

Na verejnom zasadnutí splnomocnenec poškodených JUDr. Peter Kubina narhol vo vzťahu k odvolaniu proti výroku o náhrade škody, aby poškodeným U. a U. O.Ý. bola priznaná náhrada škody vo výške 500 000,- eur každému z nich, vo vzťahu k obžalovanému Ing. S. X. a pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, k tomuto sa pripojil s tým, že navrhol, aby napadnutý rozsudok bol postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušený, podľa § 322 ods. 1 vec vrátená Špecializovanému trestnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie v oslobodzujúcej časti, a podľa § 325 veta prvá Trestného poriadku, aby vec bola prikázaná na prejednanie a rozhodnutie inému senátu. Poškodení U. O. a U. O. sa na verejnom zasadnutí k návrhu svojho splnomocnenca pripojili.

Poškodená N. O. zahlásené odvolanie dodatočne písomne odôvodnila prostredníctvom svojho splnomocnenca JUDr. Romana Kvasnicu písomným podaním zo 16. septembra 2020, v ktorom

odvolanie proti výroku o náhrade škody odôvodnila nesprávnosťou výroku odvolaním napadnutého rozsudku o náhrade škody (nemajetkovej ujmy) pre porušenie zákonných predpisov, ktoré odôvodňujú nárok poškodenej vo vzťahu k obžalovanému P. O. a k obžalovanej Y. N., nesprávnosťou výroku o jej odkázaní s jej nárokom na náhradu škody voči obžalovanému P. O. a voči obžalovanej Y. N. na civilný proces napriek § 288 ods. 3 Trestného poriadku, porušením ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo výroku o odkázaní poškodenej s jej nárokom voči obžalovanému P. O. a voči obžalovanej Y. N. na civilný proces, pretože toto porušenie spôsobilo, že výrok o náhrade škody je nesprávny, resp. chýba, (ne)rozhodnutím o včasnom a riadnom uplatnenom nároku poškodenej na náhradu škody, ktoré je v rozpore so zákonom, absenciou výroku o povinnosti nahradiť nemajetkovú ujmu poškodenej obžalovaným Ing. S. X., pretože ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona a škoda nebola dosiaľ uhradená a absenciou výroku o odkázaní so zvyškom jej nároku na náhradu škody voči obžalovanému Ing. S.E. X. na civilný proces.

Zahlásené odvolanie poškodená doplnila prostredníctvom svojho splnomocnenca aj písomným podaním z 27. októbra 2020, v ktorom poukázala na podstatné chyby, ktoré Špecializovaný trestný súd urobil v konaní, ktoré rozsudku predchádzalo, následkom čoho nebola vec dostatočne objasnená. Poukázala pritom na to, že Špecializovaný trestný súd jej neumožnil plné uplatnenie si práv poškodenej, čím porušil zásadu rovnosti strán v konaní. Konkrétne v rozpore s § 271 ods. 1 Trestného poriadku neumožnil jej splnomocnencovi plynulo sa vyjadriť k vykonaným dôkazom po ich vykonaní na hlavnom pojednávaní 19. mája 2020 celkovo 3x a 17. júna 2020 1x, čím porušil jej právo s odôvodnením, že nemá hodnotiť dôkaz, resp. že sa má vyjadrovať v kontexte ostatných dôkazov a nepredostierať súdu vyhodnocovania a svoje dohady. Rovnako tak Špecializovaný trestný súd v rozpore s § 274 ods. 4 Trestného poriadku prerušil záverečnú reč splnomocnenca poškodenej a neumožnil mu plynulo predniesť celú záverečnú reč s tvrdením, že náš právny poriadok nepozná súkromnú žalobu, pričom k prerušeniu záverečnej reči došlo v časti týkajúcej sa hodnotenia vierohodnosti výpovede svedka N. Y. a obžalovanej Y. N..

Poškodená ďalej poukázala na to, že písomným podaním z 26. mája 2020 navrhla doplniť dokazovanie o vykonanie časti stopy č. 35, zaistenej pri domovej prehliadke 17. októbra 2018 na adrese I.E. XX, W., konkrétne v trezore, ako vecný dôkaz postupom podľa § 270 Trestného poriadku na technickom zariadení, a to oboznámením rozmnoženiny dát USB kľúča Datatraveler 100G3 č. S., kapacity 16 GB, označený ako USB 1, konkrétne dátovej kópie, ktorá sa nachádza v prílohe č. 4 znaleckého posudku KEÚ PZ, ČVS: PPZ-KEÚ-BA-EXP-2018/14154, v priečinku analýza/183/usb1/súbory, ktorý tvorí prílohu č. 22 vyšetrovacieho spisu, časť B. X O..

Tento dôkaz Špecializovaný trestný súd odmietol vykonať s odôvodnením, že ide o dôkaz, ktorý sa týka okolnosti, ktorá nie je podstatná pre rozhodnutie, alebo takých okolností, ktoré súd zistil už inými navrhnutými a vykonanými dôkazmi. Obsah tohto USB kľúča pritom podľa poškodenej jednoznačne preukazuje pravdivosť výpovedí svedka F. S., N.Á. Y. a obžalovaného P. P. a zároveň ide o dôkaz, ktorého obsah dokazuje totožnosť informácií o pohybe neskôr zavraždeného U. O. u osôb, ktoré vykonali jeho sledovanie a u vykonávateľov jeho vraždy. Podľa názoru poškodenej ide o jediný dôkaz zabezpečený v prípravnom konaní, ktorý objektívne objasnil orgánom činným v trestnom konaní a mohol by aj súdu, aké informácie boli získané sledovaním U. O. a svojím obsahom preukazuje, že zdrojom informácií, ktoré dostali vykonávatelia vraždy, boli osoby z prostredia svedka F. S.. Tým, že Špecializovaný trestný súd odmietol vykonať tento dôkaz svedčiaci v neprospech obžalovaných z iných dôvodov ako z dôvodov uvedených v § 272 ods. 3 Trestného poriadku, porušil podľa poškodenej jej právo podávať návrhy na vykonanie dôkazov, ako aj rovnosť strán v konaní.

Rovnako tak poškodená navrhla doplniť dokazovanie oboznámením časti záznamu telefonického rozhovoru medzi obžalovaným P. O. a osobou, ktorá s ním telefonicky komunikovala z telefónneho čísla XXXX XXX XXX (F. S.) dňa 27. septembra 2018, 28. septembra 2018, 29. septembra 2018, 30. septembra 2018, pričom aj tento dôkaz Špecializovaný trestný súd odmietol vykonať, hoci jeho obsah má podľa poškodenej zásadný význam pri preukazovaní protiprávneho konania obžalovaného P. O., keď preukazuje pravdivosť výpovede svedka F. S. a zároveň prípravu obrany obžalovaného v prípade preukázania jeho prepojenia s obžalovanou Y. N..

Písomným podaním zo 17. júla 2020 poškodená navrhla doplniť dokazovanie prečítaním časti komunikácie zo 7. septembra 2017 z aplikácie WhatsApp, ktorá bola zaistená na mobilnom telefóne obžalovaného P. O. medzi obžalovaným P. O. a osobou označenou ako O. P., keďže obsah správy podľa jej názoru jednoznačne preukazuje, že obžalovaný P. O.Č. pripravoval proti U. O. protiprávne konanie, ďalej prečítaním časti komunikácie z aplikácie WhatsApp, ktorá bola zaistená na mobilnom telefóne obžalovaného P. O. medzi obžalovaným P. O. a osobou označenou ako X., a to zo 17. januára 2018, pretože obsah tejto správy sa podľa poškodenej taktiež mohol týkať prípravy protiprávneho konania obžalovaným P. O.A. proti U. O., prečítaním časti komunikácie z aplikácie Viber z 22. februára 2018, ktorá bola zaistená na mobilnom telefóne obžalovanej Y. N., medzi obžalovanou Y. N. a osobou označenou ako prof. T. a prečítaním časti komunikácie z aplikácie Viber z 22. februára 2018, ktorá bola zaistená na mobilnom telefóne obžalovanej Y. N. medzi obžalovanou Y. N. a osobou označenou ako D. D., pretože obsah SMS správ podľa poškodenej umožňuje preukázať reakciu, resp. správanie obžalovanej Y. N. bezprostredne po tom, ako sa dozvedela o vražde U. O. a P. O.Š., konkrétne že svojím správaním reagovala na ňou objednanú vraždu U. O..

Všetky uvedené dôkazy odmietol Špecializovaný trestný súd vykonať s odôvodnením, že sa týkajú okolností, ktoré nie sú podstatné pre rozhodnutie, alebo takých okolností, ktoré zistil už inými navrhnutými a vykonanými dôkazmi, pričom tento postup súdu považuje poškodená za porušenie jej práva podávať návrhy na vykonanie dôkazov, ako aj za porušenie rovnosti strán v konaní.

V ďalšej časti odôvodnenia odvolania poškodená poukázala na nesprávnosť, neúplnosť a nejasnosť skutkových záverov urobených Špecializovaným trestným súdom a na nevysporiadanie sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Konkrétne poukázala na to, že Špecializovaný trestný súd v napadnutom rozsudku neuviedol všetky, pre posudzovanie viny obžalovaných, podstatné okolnosti vyplývajúce z dokazovania, resp. uviedol aj okolnosti nevyplyvajúce z vykonaného dokazovania a niektoré okolnosti uviedol izolovane od ostatných súvisiacich okolností.

Vo vzťahu k posúdeniu výpovede svedka N. Y. Špecializovaným trestným súdom poškodená poukázala na to, že svedok vypovedal v čase výkonu trestu odňatia slobody, po zákonom poučení o trestných následkoch prípadnej krivej výpovede, resp. krivého obvinenia a po zložení prísahy. V prípade jeho odsúdenia v súvislosti s touto výpoveďou by takmer s istotou neprichádzalo do úvahy jeho predčasné podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, čo si veľmi dobre uvedomoval a táto okolnosť musí mať podľa poškodenej zásadný význam pri hodnotení vierohodnosti jeho výpovedí, predovšetkým pri ich komparácii s výpoveďami obžalovaných, ktorí majú v trestnom konaní inú procesnú pozíciu a aj úmyselné uvádzanie nepravdivých skutočností je iba realizáciou ich procesných práv a nehrozí im za takýto postup žiadna sankcia okrem krivého obvinenia. Samotná skutočnosť, že svedok N. Y. získal o protiprávnom konaní obžalovaného P. O. informácie iba od inej osoby, podľa poškodenej žiadnym spôsobom neznehodnocuje obsah a význam jeho výpovede, o to viac, že táto ďalšia osoba - obžalovaná Y. N. sa podľa výpovede svedka svojím protiprávnym konaním sama dopustila trestnej činnosti, a nemá tak právny záujem na potvrdení jeho výpovede.

Poškodená ďalej poukázala na to, že samotná okolnosť, že svedok pri vlastnej trestnej činnosti získal „benefit“ spočívajúci v miernejšom trestnom postihu za priznanie sa a výpoveď o trestnej činnosti iných osôb, nemôže mať, bez ďalšieho, zásadný vplyv na hodnotenie vierohodnosti jeho výpovede. Špecializovaný trestný súd pritom podľa poškodenej úplne ignoroval skutočnosť, že svedok N. Y. vypovedal na hlavnom pojednávaní až po tom, ako bola jeho trestná vec právoplatne ukončená, teda až po svojom odsúdení, čo ešte viac zvierohodňuje jeho výpoveď. Poškodená taktiež poukázala na to, že nie je pravdou, že neexistujú iné spoľahlivé a nevyvrátené dôkazy, ktorými by bolo možné tvrdenia svedka N. Y. overiť, pretože výsledky dôkazov vykonaných Špecializovaným trestným súdom po častiach potvrdzujú výpoveď tohto svedka. Rovnako tak poškodená zdôraznila, že svedok N. Y. nenadiktoval svoju výpoveď z vopred napísaných poznámok, ako to tvrdí Špecializovaný trestný súd, ale iba na úvod, pred tým, ako sa začal vyjadrovať k veci, z poznámok nadiktoval prvých 13 riadkov a následne vypovedal bez poznámok. Taktiež podľa poškodenej nemôže mať vplyv na hodnotenie

vierohodnosti výpovedí svedka N. Y. týkajúcej sa odovzdania sumy 50 000,- eur okolnosť, že nie je známy obsah dohody o celkovej výške odmeny za usmrtenie U. O. medzi obžalovanou Y. N. a obžalovaným P. O.. Takýto vplyv na hodnotenie výpovedí svedka nemôže mať ani okolnosť, že podľa výpovede svedka mu bolo obžalovanou Y. N. 22. februára 2018 oznámené, že pôjde pre peniaze za obžalovaným P. O. do obce W., pričom je preukázateľne zistené, že v Báci nebola. V danom prípade svedok iba reprodukoval informácie, ktoré mu 22. februára 2018 poskytla obžalovaná a v prípade, ak klamala o tejto ceste, táto okolnosť nemôže mať vplyv na hodnotenie jeho vierohodnosti. Podľa názoru poškodenej je dôvodné predpokladať, že pokiaľ by mal svedok úmysel klamať, svoju situáciu by si nekomplikoval uvedením konkrétneho, a teda vyvrátiteľného údaju o ceste obžalovanej do Báču a už určite nie priznaním svojej participácie na sume 50 000,- eur, keďže mu nič nebránilo priznať prevzatie sumy iba 40 000,- eur a nie aj ponechanie si sumy 10 000,- eur.

Podľa poškodenej je nezistiteľné, aké okolnosti mali za následok rozdielnosť v prístupe Špecializovaného trestného súdu k vierohodnosti svedka N. Y. pri rozhodovaní o vine obžalovaného P. O. v porovnaní s prístupom k vierohodnosti obžalovaného P. P. pri rozhodovaní o vine obžalovaného Ing. S. X., keď u oboch by malo ísť, vzhľadom na súdom naznačené kritéria, o tzv. zvýhodnených kajúcnikov. Rovnako tak je nezistiteľné, aké okolnosti mali za následok rozdielnosť v prístupe Špecializovaného trestného súdu k vierohodnosti svedka N. Y. pri rozhodovaní o vine obžalovaného P. O. a obžalovanej Y. N. v porovnaní s prístupom k vierohodnosti toho istého svedka pri rozhodovaní o vine obžalovaného P. P. a obžalovaného Ing. S. X., pri ktorých súd nemal žiadne pochybnosti. Poškodená taktiež poukázala na to, že nie je zrejmé, ktorá časť výpovede svedka N. Y. pred súdom alebo ešte ako obvineného v prípravnom konaní, obsahuje tvrdenie svedka, na ktoré poukazuje Špecializovaný trestný súd v napadnutom rozsudku, že pripúšťa svoj omyl pri označovaní obžalovanej Y. N. ako sprostredkovateľky objednávky vraždy a obžalovaného P. O. ako hlavného objednávateľa vraždy U. O., pričom podľa jej názoru svedok takéto tvrdenie nikdy neurobil, iba ak by išlo o obsah dôkazu, ktorý nebol pred súdom vykonaný. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd považoval okolnosť, že svedok N. Y. opísal fotografie, ktoré videl v notebooku obžalovanej Y. N., po tom, ako tieto mal možnosť vidieť v inom procesnom postavení, za skutočnosť procesne znehodnocujúcu túto časť jeho výpovede. Poškodená v tejto súvislosti poukázala na to, že opätovne ponechal úplne bez povšimnutia fakt, že svedok N. Y. vypovedal pred súdom prvého stupňa po zákonomnom poučení svedka a podporne smerom k vierohodnosti jeho výpovede pôsobia výpovede svedkov F. S. a JUDr. P. O., resp. obžalovaných P. P. a Ing. S. X., ktorí zhodne opoznali niektoré z tých istých fotografií.

Vo vzťahu k poukazu Špecializovaného trestného súdu na to, že svedok N. Y. uviedol, že nemal nikdy voči nikomu dlhy, avšak napokon priznal existenciu dlhu voči F. P., poškodená poukázala na to, že svedok predsa vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní 14. januára 2020 jasne a zrozumiteľne vysvetlil, že on za dlh nepovažuje sumu, ktorú v rámci obchodu riadne spláca, pričom tu uviedol splátky za pneuservis, čím tak uviedol ďalší svoj záväzok. Je zrejmé, že svedok za dlh vo vlastnom ponímaní považuje iba záväzok, s ktorého platbou je v omeškaní a nie záväzok, s plnením ktorého nie je v omeškaní. Vo vzťahu k tvrdeniu súdu, že svedok N. Y. nevedel spoľahlivo vysvetliť opakovanú komunikáciu s obžalovanou Y. N. ohľadom splácania pôžičky, pričom u obžalovanej Y. N. sa našli bankovky so stopami DNA od svedka N. Y., poškodená uviedla, že svedok podľa vlastných vyjadrení dlhoval obžalovanej Y. N. 20 000,- eur za objednanú, ale neuskutočnenú vraždu JUDr. P. Ž., pričom obžalovaná odôvodňuje existenciu tohto dlhu poskytnutím pôžičky v tej istej peňažnej sume. Svedok N. Y. pritom podľa obžalovanej vo svojich výpovediach jasne a zrozumiteľne vysvetlil účel tejto komunikácie zo strany obžalovanej a DNA uveriteľne vysvetlil tým, že pred zadržaním, pri ceste do Viedne, platil pri čerpaní pohonných hmôt peniazmi obžalovanej a odovzdal jej výdavok po zaplatení. Úvahu súdu o tom, že nie je nelogické, že by sa krivým obvinením mohol svedok N. Y. snažiť zbaviť svojej veriteľky, považuje poškodená za zmatečnú, nemajúcu žiadnu oporu vo vykonaných dôkazoch a za právne nelogickú, pretože pohľadávka nezaniká oznámením trestnej činnosti svojho veriteľa. Rovnako tak podľa poškodenej nemá žiadny vplyv na hodnotenie vierohodnosti výpovedí svedka skutočnosť, že svedok bol nielen sprostredkovateľom objednávky vraždy, ale aj osobou, ktorá urobila pomoc pri príprave vraždy U. O., pričom je zrejmé, že bez účasti svedka N. Y. na skutku, následkom ktorého prišli o život dvaja mladí ľudia, by k tejto trestnej činnosti pravdepodobne nedošlo.

Vo vzťahu k posúdeniu výpovede svedka F. S. Špecializovaným trestným súdom poškodená poukázala na to, že súd uviedol nepravdivú a zavádzajúcu okolnosť o vydaní 3 čiernych veľkých USB kľúčov značky Kingston DataTraveler 100QR 16 GB svedkom vyšetrovateľovi, pretože takáto okolnosť nenastala, naopak, svedok F. S. vydal vyšetrovateľovi vecný dôkaz - USB kľúč obsahujúci iba fotografie U. O. zo sledovania, bez popisných informácií zo sledovania a pri domovej prehliadke v bydlisku obžalovaného P. O. boli zaistené USB kľúče, ktoré podľa výpovede svedka mal obžalovaný P. O. u seba ako sumár z vykonaných sledovaní, pričom jeden z nich obsahoval fotografie zo sledovania U. O., popisné informácie z tohto sledovania a tiež obrazovo-zvukové záznamy súvisiace so sledovaním. Nerozlišovanie rozdielnych vecných dôkazov Špecializovaným trestným súdom vnieslo podľa poškodenej do dokazovania chaos, ktorý súd využil v prospech obžalovaných, pričom práve USB kľúč zaistený pri domovej prehliadke je vecným dôkazom preukazujúcim, že informácie použité vykonávateľmi vraždy U. O. a P. O. pochádzajú od osôb, ktoré pre ich zabezpečenie najal svedok F. S.. Rovnako tak konštatovanie Špecializovaného trestného súdu o existencii údajnej pohnútky svedka F. S. svedčiť v neprospech obžalovaných P. O. a Y. N., s úmyslom vyhnúť sa spravodlivému trestu za svoje činy, je nepreukázaným tvrdením, pričom podľa poškodenej je nepochybné, že súd takéto konštatovanie urobil iba na základe vlastnej dedukcie, ignorujúc verejne známu informáciu o vedení trestného stíhania súvisiaceho so sledovaním novinárov. Podľa poškodenej neexistuje zákonná prekážka pre trestné stíhanie svedka za súdom naznačenú trestnú činnosť, avšak rozhodnutie o takomto postupe je právomocou orgánov činných v trestnom konaní a nie Špecializovaného trestného súdu, ktorý zjavne konal mimo rozsah svojej právomoci, pretože v zmysle § 278 ods. 1 Trestného poriadku môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu a neprináleží mu právomoc rozhodovať o tom, či sa niektorý zo svedkov dopustil trestnej činnosti a aký trest mu za to hrozí.

K úvahám Špecializovaného trestného súdu o obžalovanom P. O. poškodená uviedla, že pri tomto obžalovanom súd podľa jej názoru dostatočne neaplikoval § 2 ods. 12 Trestného poriadku a ponechal úplne bez povšimnutia viacero významných okolností. Výpovede obžalovaného a jeho vyjadrenia, aj s ich protirečieniami a logickými nezmyslami, bol súd povinný s poukazom na § 2 ods. 12 Trestného poriadku brať do úvahy pri svojom rozhodovaní ako riadne vykonaný dôkaz a následne sa s ním aj vysporiadať. Neobstojí podľa poškodenej iba konštatovanie, že obžalovaný nie je povinný vypovedať pravdu a prípadne zároveň použiť z tvrdení obžalovaného P. O. iba tie časti, ktoré sa javia súdu prospešné pre odôvodnenie oslobodzujúceho rozhodnutia. Poškodená je toho názoru, že Špecializovaný trestný súd pri svojom rozhodovaní hodnotil jednotlivé okolnosti svedčiace v neprospech obžalovaného P. O. úmyselne izolovane a odmietal tak pri dôkazoch svedčiacich v neprospech obžalovaných aplikovať svoju zákonnú povinnosť starostlivého uváženia všetkých okolností i v súhrne. Špecializovaný trestný súd podľa poškodenej ponechal úplne bez povšimnutia aj agresívne vyjadrenia obžalovaného P. O. k U. O. v ich telefonickom rozhovore a napriek tomu, že tento dôkaz bol na hlavnom pojednávaní vykonaný, Špecializovaný trestný súd ho v napadnutom rozsudku žiadnym spôsobom nekomentoval. Rovnako tak konštatovanie súdu, že obžalovaný P. O. zjavne vedený pomstyčtivosťou riešil tento stav pranierom novinára a jeho rodiny nemá žiadnu oporu vo vykonaných dôkazoch, pretože z vykonaných dôkazov vyplýva iba zlostný vzťah obžalovaného P. O. k U. O. pred jeho smrťou, čo je potvrdené výpoveďami svedkov N. Y., F. S., nepriamo aj obžalovaných P. P., Ing. S. X., resp. obsahom telefonického rozhovoru obžalovaného P. O. s poškodeným U. O.. O U. O. neboli zhromaždené žiadne kompromitujúce materiály a jeho sledovanie bolo zastavené, pričom o jeho rodine nikto žiadne kompromitujúce materiály ani nezabezpečoval. Poškodená je na rozdiel od Špecializovaného trestného súdu toho názoru, že vážne mienený úmysel obžalovaného P. O. niekoho usmrtiť, konkrétne U. O., existoval, pričom podľa jej názoru bol vykonaným dokazovaním aj preukázaný.

Vo vzťahu k súdom hodnotenej komunikácii medzi obžalovanými v aplikácii Threema poškodená uviedla, že podľa jej názoru je dôvodné tvrdenie, že súd urobil selekciu a za dôležité považoval iba tie správy, ktoré mohol použiť pri odôvodňovaní oslobodzujúceho rozsudku a pri ostatných správach urobil iba všeobecné úvahy, bez ohľadu na skutkové a časové súvislosti správ, ktoré obžalovaných usvedčujú zo spáchania trestnej činnosti. Neštandardný je podľa poškodenej aj prístup súdu k obsahu správ medzi obžalovanými z 15. februára 2018, teda 6 dní pred vraždami, ktoré jednoznačne obsahujú komunikáciu o

obave obžalovanej Y. N., či po vražde U. O. nenapadne osobám, ktoré robili sledovanie U. O., súvis vraždy so sledovaním, avšak súd obsah týchto správ zaujímal iba do okamihu ich možného využitia v prospech obžalovaných, pričom odmietol vyhodnocovať obsah týchto správ v časových a skutkových súvislostiach, resp. s poukazom na obsah vyjadrenia obžalovaného P. O. k nim. Obžalovaný P. O. pritom 19. mája 2020 pred Špecializovaným trestným súdom uviedol, že číslica 37 sa nevzťahovala na sledovaných novinárov, ale na informovanie o počte pohľadávok proti F. H., hoci pred ním žiadna zo strán takúto úvahu súdu nepredniesla. Účelovosť jeho vyjadrenia vyplýva podľa poškodenej aj z toho, že pred touto správou a ani po nej nebol problém spomínať F. H.. Z obsahu napadnutého rozsudku je podľa poškodenej nezistiteľné, prečo súd považoval za potrebné pri rozhodovaní sústrediť pozornosť na priblíženie charakteru vzťahu medzi obžalovaným P. O. a obžalovanou Y. N. a za týmto účelom výslovne vytrhol z kontextu tých najpodstatnejších správ preukazujúcich vinu obžalovaných iba správy údajne podstatné pre „priblíženie charakteru“ ich vzťahu a i pri nich odignoroval vyjadrenia obžalovaných k týmto jednotlivým správam a nepovažoval za potrebné vyhodnotiť ich v súhrne s tou ktorou oboznámenou správou. Poškodená je toho názoru, že pri správach medzi obžalovanými najmä z 5. februára, 9. februára, 21. februára a 22. februára 2018, Špecializovaný trestný súd uprednostnil všeobecné úvahy o možnostiach výkladu obsahu správ pred zrozumiteľnou argumentáciou, či všetky tieto správy vôbec považoval za okolnosti dôležité pri svojom rozhodovaní a ak áno, ako ich vyhodnotil v kontexte skutkových a časových súvislostí. Za neadekvátne pritom možno podľa poškodenej považovať tvrdenie súdu uvedené v napadnutom rozsudku, v zmysle ktorého komunikáciu, ktorá nemá doslovný gramatický význam, nemožno účelovo vykladať v neprospech obvineného. Špecializovaný trestný súd z neznámych dôvodov neberie podľa poškodenej na zreteľ fakt, že pri väčšine oboznámených správ to boli práve obžalovaní, ktorí pred súdom urobili vyjadrenia o inom význame obsahu správ, než aký vyplýva z jeho gramatického významu. Boli to pritom samotní obžalovaní, ktorí svojimi vyjadreniami určili, že pri ich správach vždy neplatí doslovný gramatický význam zachytenej správy. Podľa poškodenej je nevysvetliteľné, že súd na jednej strane odmieta hodnotiť správy svedčiace v neprospech obžalovaných v kontexte preukázaných skutkových a časových súvislostí, no na strane druhej sa snaží vysvetľovať významnú časť ich komunikácie v kontexte listinných dôkazov, ktoré ani neboli vykonané pred súdom a ktoré majú úplne iný obsah, než aký pri vysvetľovaní komunikácie v prospech obžalovaných konštatuje súd. V motorovom vozidle zn. KIA boli totiž iba fotokópie petičných hárkov a tieto podľa poškodenej nepotvrdzujú zber podpisov po odmietnutí registrácie politickej strany obžalovaného P. O., teda po 8. februári 2018. Podľa poškodenej je zjavné, že uvedeným postupom Špecializovaný trestný súd nielenže prekročil zákonný rámec Trestného poriadku, ale dostal sa do rozporu aj s ustanoveniami zákona o sudcoch a prísediacich.

Poškodená je toho názoru, že z obsahu napadnutého rozsudku len okrajovo vyplývajú dôvody, pre ktoré súd dospel k záveru o potrebe oslobodenia obžalovanej Y. N. spod obžaloby a namiesto toho odvinul riešenie otázky viny obžalovanej Y. N. iba od skutočností, pre ktoré sa rozhodol oslobodiť obžalovaného P. O. spod časti obžaloby. Poškodená taktiež poukázala na to, že nie je známa existencia akéhokoľvek vonkajšieho tlaku na súd pri jeho rozhodovaní alebo „volania“ po rýchlom odsúdení a potrestaní osôb, ktoré sú v médiách prezentované ako páchatelia, pričom ani Špecializovaný trestný súd neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti o údajnom vonkajšom tlaku, resp. jeho prejavoch. Poškodená v tejto súvislosti konštatovala, že sa javí, že súd venoval až príliš významnú pozornosť mediálnym informáciám o priebehu konania pred súdom, resp. zverejňovaným informáciám o obžalovaných, s tendenciou preceňovania jej významu na zákonnosť konania.

Podľa názoru poškodenej nemôže obstať ani tvrdenie Špecializovaného trestného súdu o tom, že voči obžalovanej Y. N. existuje jediný priamy svedok, a to svedok N. Y. a okrem výpovede tohto svedka niet iného dôkazu, ktorý by ju usvedčoval, pretože v prípade starostlivého zvažovania všetkých okolností prípadu aj v ich súhrne by súd zistil, že ním uvedený priamy dôkaz nie je jediným dôkazom preukazujúcim vinu obžalovanej Y. N..

Poškodená je toho názoru, že vykonaným dokazovaním bolo dostatočne preukázané objednanie si vraždy U. O. obžalovaným P. O., a to cez sprostredkovateľa tejto objednávky obžalovanej Y. N.. Poškodená je presvedčená, že výpovede svedka N. Y. a P. P. na seba nadväzujú a predovšetkým

výpoveď obžalovaného P. P. potvrdzuje výpoveď svedka N. Y., pričom obaja zhodne popisali priebeh objednania si vraždy U. O. a ich výpovede v časti potvrdzuje aj výpoveď obžalovaného Ing. S. X., ktorý svoju účasť na trestnej činnosti zľahčuje tým, že mal napomáhať iba pri zbití U. O.. Obaja zhodne popisujú naliehanie na skoré vybavenie vraždy a popisujú spôsob jej prevedenia, teda že U. O. mal byť unesený a zavraždený, aby sa nenašlo telo. Špecializovaný trestný súd na hlavnom pojednávaní oboznámil ako dôkaz viacero SMS správ, ktoré si vymenili obžalovaný P. O. s obžalovanou Y. N. v kritickom čase pred vraždou U. O. a P. O. v aplikácii Threema, pričom tieto správy sú podľa poškodenej priamym dôkazom o ich účasti na vražde, pretože obsahujú informácie o aktívnej činnosti predovšetkým obžalovanej Y. N. smerom ku sprostredkovateľovi svedkovi N. Y., ktorý preniesol objednávku vraždy z obžalovanej na jej bezprostredných vykonávateľov. Tvrdenie svedka, že obžalovaná ho súrila k vykonaniu vraždy, potvrdzuje výpoveď vykonávateľa vraždy obžalovaného P. P., ktorý uvádza jeho súrenie zo strany svedka N. Y.. Vo vzťahu ku komunikácii obžalovaných v aplikácii Threema poškodená poukázala na to, že obaja obžalovaní mali k tomuto komunikačnému systému dôveru, no vždy iba do okamihu, kým začali komunikovať, po alebo popri iných témach, o priebehu vybavovania objednávky vraždy U. O., pričom aj túto komunikáciu zo svojich mobilných telefónov vymazali (ich komunikácia sa našla zachovaná iba v telefóne obžalovaného P. O. bez jeho úmyslu zachovať ju po vymazaní obsahu správ), pričom z viacerých správ je zrejmé, že obžalovaný P. O. viackrát upozornil obžalovanú Y. N., aby nepokračovala v téme, pričom uviedol rôzne dôvody, vždy podľa názoru poškodenej v úmysle znemožnenia jeho usvedčenia z trestnej činnosti i v prípade priznania sa k trestnej činnosti obžalovanou Y. N.. Komunikácia obžalovaných v aplikácii Threema bola pritom iba časťou ich komunikácie, pretože obžalovaní nepochybne komunikovali v kritickom období aj osobne alebo prostredníctvom telefonických rozhovorov, takže jednotlivé SMS správy medzi nimi sú iba časťou výmeny informácií medzi obžalovanými ku jednotlivým skutočnostiam a môžu tak pôsobiť nelogicky, resp. nedokončene. Skutočnosť, že obsah týchto správ nebol zmenený, vyplýva podľa poškodenej z výpovede svedka Ing. T. P. na hlavnom pojednávaní 29. júna 2020, v ktorej vysvetlil kontrolné mechanizmy, ktoré by prípadné zmeny ukázali, čo sa ale nestalo. Výpovednú hodnotu má podľa poškodenej aj prehľad o počte SMS správ, ktoré si obžalovaný P. O. s obžalovanou Y. N. vymenili v mesiacoch, ktoré sú z hľadiska preukazovanej trestnej činnosti rozhodujúce, a to 9/2017 - 77 správ, 10/2017 - 783 správ, 11/2017 - 1444 správ, 12/2017 - 1904 správ, 1/2018 - 1909 správ, 2/2018 - 3336 správ, 3/2018 - 3863 správ, 4/2018 - 1798 správ a 5/2018 - 1161 správ. Následne poškodená vybrala niekoľko správ medzi obžalovanými, týkajúcich sa svrabu, zubov, USB, Valentína, ktoré v odôvodnení odvolania podrobne analyzovala, pričom v závere poukázala na to, že oboznámené správy medzi obžalovanou Y. N. a obžalovaným P. O., ktoré si vymenili do 21. februára 2018, sú priamym dôkazom toho, že obaja obžalovaní si objednali vraždu U. O. a do dňa jej vykonania intenzívne vykonávali aktivitu k vykonaniu vraždy U. O., ako o tom vypovedal svedok N. Y..

Svedok N. Y. navyše vo svojej výpovedi popísal, ako ho obžalovaná Y. N. informovala, akým smerom vyšetrovanie smeruje, pričom od nej vedel, že P. O. je informovaný z prvej ruky. Informácie o stave vyšetrovania priznal aj svedok F. S., pričom uviedol rovnaký zdroj informácií k tejto téme ako svedok N. Y., a to obžalovaného P. O.. Prístup k informáciám z vyšetrovania priznal vo svojej výpovedi aj svedok A. W., ktorý uviedol, že vedel, že polícia vie kto vykonal vraždu, tieto informácie sa dozvedel v kaviarňach a reštauráciách, pričom taktiež priznal, že sa pozná a že sa stretával s obžalovaným P. O.. Podľa poškodenej ide o mimoriadne významnú časť dôkazov svedčiacich o účasti obžalovaných na vražde U. O. a P. O., pretože preukázaním postupného odovzdávania informácií o U. O. od jeho sledovateľov, až po vykonávateľa vraždy obžalovaného P. P., sa podľa nej podarilo preukázať prepojenie obžalovaného P. O. a obžalovanej Y. N. až na vykonávateľa vraždy.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti je podľa poškodenej namieste aj skúmanie majetkových pomerov obžalovanej Y. N., ktorá bola preukázateľne finančne závislá od obžalovaného P. O., pričom predovšetkým po 21. februári 2018 urobila viacero, z hľadiska výšky jej príjmov, neprimeraných platieb, resp. nadobudla od obžalovaného do užívania luxusné motorové vozidlo. Dôkazný význam má aj skutočnosť o vyplatení väčšieho finančného obnosu v čase, keď bol obžalovaný P. O. už vo väzbe pre inú trestnú činnosť. Poškodená je pritom toho názoru, že finančné plnenia, ktoré robil obžalovaný P. O. v prospech obžalovanej Y. N., neboli darom jej dcére alebo obžalovanej, ale boli platbou za činnosti

smerujúce k presadzovaniu finančných a politicko-mocenských ambícií obžalovaného P. O.. Vykonané dokazovanie podľa nej preukázalo, že obžalovaná Y. N. bola svojimi príjmami vyslovene odkázaná, spolu s jej rodinou, na obžalovaného P. O. a pôvod všetkých finančných prostriedkov, ktorými v poslednom období disponovala, bol od tohto obžalovaného. Zvýšené výdavky obžalovaného P. O. v prospech obžalovanej v čase po 21. februári 2018 boli podľa poškodenej súčasťou odmeny obžalovaného P. O. obžalovanej Y. N. za vybavenie vraždy U. O..

Napokon poškodená poukázala na to, že Špecializovaný trestný súd neurobil výrok o náhrade škody, ktorú si uplatnila voči všetkým obžalovaným, a teda aj proti obžalovanému Ing. S. X., pričom tak postupoval napriek tomu, že obžalovaného uznal za vinného z protiprávneho konania, od ktorého poškodená odvodzovala svoj nárok, s poukazom na § 415 Občianskeho zákonníka. Z dôvodu právnej istoty poškodená uviedla, že jej odvolanie smerovalo aj pre neurobenie výroku vo vzťahu k uplatnenej náhrade škody voči obžalovanému Ing. S. X..

Na základe uvedeného odvolaciemu súdu navrhla, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal, rozhodol a tiež rozhodol o tomto chýbajúcom výroku. Zároveň dala podnet na to, aby z dôležitého dôvodu bola vec prejednaná a rozhodnutá v inom zložení senátu, pretože Špecializovaný trestný súd sa pri realizácii práv poškodenej dostatočne neriadil Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012 a ani ustanoveniami Trestného poriadku, keď neumožnil poškodenej plnú realizáciu jej práv, neumožnil splnomocnencovi poškodenej plynulo sa vyjadriť k vykonaným dôkazom, v rozpore s § 274 ods. 4 Trestného poriadku prerušil záverečnú reč splnomocnenca poškodenej, neumožnil splnomocnencovi poškodenej plynulo predniesť celú záverečnú reč a nevykonal ňou navrhnuté dôkazy, pričom nešlo o dôkazy preukazujúce okolnosti nepodstatné pre rozhodnutie ani o dôkazy, ktoré preukazujú okolnosti zistené už vykonanými dôkazmi a svoje rozhodnutie neodôvodnil ani len vo svojom rozsudku, odôvodnil svoje rozhodnutie v prospech obžalovaných aj neexistujúcimi dôkazmi a s vysokou mierou pravdepodobnosti, v rozpore s viacerými ustanoveniami zákona o sudcoch a prísediach, prostredníctvom niektorých alebo niektorého z členov senátu 2T Špecializovaného trestného súdu poskytol po vynesení rozsudku predstaviteľom médií informáciu o tom, ktorý z členov ako hlasoval pri rozhodovaní o vine obžalovanej Y. N..

Na verejnom zasadnutí sa splnomocnenec poškodenej N. O. JUDr. Roman Kvasnica v oslobodzujúcej časti rozsudku pripojil k návrhu prokurátora, navrhol túto časť rozsudku zrušiť postupom, ktorý navrhol prokurátor a vec vrátiť Špecializovanému trestnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Pokiaľ ide o chýbajúci výrok o náhrade škody poškodenej N. O. vo vzťahu k obžalovanému Ing. S. X., ktorý sa nenachádza v napadnutom rozsudku, ponechal na rozhodnutie odvolacieho súdu, aký postup zvolí a na záver sa pripojil k návrhu prokurátora, aby vec po prípadnom vrátení veci prerokoval iný senát Špecializovaného trestného súdu. Poškodená N. O. sa na verejnom zasadnutí pripojila k návrhu svojho splnomocnenca s tým, že toto právo uplatňuje preto, aby sa mohla zúčastniť ďalšieho konania.

III.

Konanie pred odvolacím súdom

Najvyšší súd ako súd odvolací preskúmal na podklade podaných odvolaní v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie prokurátora odôvodňuje zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci Špecializovanému trestnému súdu vo výroku v oslobodzujúcej časti týkajúcej sa obžalovaných P. O. a Y. N. na nové prejednanie a rozhodnutie. Odvolanie obžalovaného Ing. S. X. odôvodňovalo zrušenie napadnutého rozsudku v bode 2) a jeho nové vyhlásenie po odstránení chýb, ktorých sa dopustil Špecializovaný trestný súd. Odvolanie poškodenej N. O. bolo podkladom pre príkaz odvolacieho súdu Špecializovanému trestnému súdu, aby chýbajúci výrok o náhrade škody poškodenej N. O.H. doplnil podľa § 322 ods. 2 Trestného poriadku bez zrušenia tejto časti. Odvolania poškodených U. O. a U. O.

odvolací súd zamietol ako nedôvodné.

Podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhlí. Strany majú právo nimi navrhnutý dôkaz zabezpečiť.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 322 ods. 2 Trestného poriadku ak napadnutý rozsudok je chybný len v tom, že niektorý výrok v ňom chýba alebo je neúplný, môže odvolací súd bez zrušenia napadnutého rozsudku vec súdu prvého stupňa vrátiť s nariadením, aby o chýbajúcom výroku rozhodol alebo neúplný výrok doplnil.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Špecializovaný trestný súd v bode 1) napadnutého rozsudku uznal obžalovaného P. O. za vinného z prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona na základe jeho vyhlásenia o vine a uložil mu peňažný trest vo výmere 5 000,- eur spolu s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený. Vzhľadom na uznanie viny obžalovaného P. O. v tomto bode nebolo možné proti tejto časti výroku o vine podať odvolanie.

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 27. februára 2020, sp. zn. PK-1T/9/2019, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. januára 2021, sp. zn. 4 To 7/2020, bol obžalovaný P. O. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu falšovania, pozmeňovania a

neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2, ods. 4 písm. b) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a zo zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 19 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa odseku 2 tohto ustanovenia spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

So zreteľom na tieto ustanovenia je po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o treste potrebné uložiť obžalovanému P. O. súhrnný trest v zmysle citovaných ustanovení bez ohľadu na to, ako Špecializovaný trestný súd po vrátení vecí na nové konanie rozhodne o skutku, ktorý bol uvedený v oslobodzujúcej časti napadnutého rozsudku. K tomu je nutné doplniť, že k tejto situácii a nevyhnutnosti uložiť súhrnný trest nedošlo zavinením Špecializovaného trestného súdu, ale objektívnym stavom vecí, ku ktorému došlo po rozhodnutí iného senátu v inej trestnej veci.

Odvolací súd preskúmaním skutkov týkajúcich sa bodov 2) a 5) napadnutého rozsudku [skutky 3) a 4) - nedovolené ozbrojovanie - so zreteľom na obsah odvolania obžalovaného Ing. S. X. nikto nenapádal - odvolací súd preskúmaním nezistil ani dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku] dospel k záveru, že skutkové zistenia sa správne opierajú o zákonne vykonané dôkazy, tieto boli vykonané v dostatočnom rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o vine obžalovaného a dôkazy boli správne v súlade so zákonom vyhodnotené jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, avšak pri skutku v bode 2) došlo k pochybeniu pri vyhlasovaní rozsudku i v jeho písomnom vyhotovení, keď prvostupňový súd na dvoch miestach tohto skutku namiesto dátumu 16. decembra 2016 uviedol raz dátum 16. decembra 2020 a raz dátum 16. decembra 2018. Toto pochybenie preto odvolací súd napravil vyhlásením tohto skutku nanovo so správnymi časovými údajmi.

Keďže najvyšší súd hoci i len sčasti na základe odvolania obžalovaného Ing. S. X. zrušil výrok o vine v bode 2) napadnutého rozsudku u tohto obžalovaného, musel so zreteľom na ustanovenie § 321 ods. 2 Trestného poriadku zrušiť vo vzťahu k tomuto obžalovanému i celý výrok o treste a výroky o ochranných opatreniach a náhrade škody, ktoré mali v zrušenom výroku o vine svoj podklad. Z tohto dôvodu odvolací súd (so zreteľom na zrušený výrok o vine) zrušil i výrok o treste. Odvolací súd nezistil pochybenie vo výrokoch o treste prepadnutia vecí, o ochrannom dohľade a o náhrade škody poškodenej X. P.. Z tohto dôvodu tieto, po formálnom zrušení, nanovo vyhlásil v rovnakom znení ako ich vyhlásil Špecializovaný trestný súd. Odôvodnenie týchto výrokov si osvojil z napadnutého rozsudku. Odvolací súd ale nezrušil výrok o náhrade škody voči poškodeným manželom O., pretože tento výrok nemal podklad v zrušenej časti o vine v bode 2) napadnutého rozsudku.

Ku skutku v bode 2), rovnako ako ku skutku v bode 5) napadnutého rozsudku a tým i k odvolacím námietkam obžalovaného Ing. S. X. je žiaduce zopakovať z napadnutého rozsudku nasledujúce:

Dôkazy na preukázanie týchto skutkov boli vykonané v dostatočnom rozsahu na preukázanie viny obžalovaného Ing. S. X.. Nejde pritom, ako na to správne poukázal i súd prvého stupňa, len o dôkazy výpoveďami obžalovaného P. P. (pozn.: v čase rozhodovania najvyššieho súdu odsúdený, pojem „obžalovaný“ bude v ďalšom texte použitý za účelom jednotného procesného označenia v celom

rozsudku) a svedka N. Y.Y., ktorí obžalovaného Ing. S. X. usvedčujú zo spáchania trestných činov vraždy F. P. a U. O.. K týmto dôkazom, o ktorých Špecializovaný trestný súd konštatoval, že napriek určitým nevýznamným rozporom v ich výpovediach ohľadne spôsobu vykonania činov, ktoré však boli verifikované objektívnymi dôkazmi, najmä znaleckými posudkami o príčine smrti oboch poškodených, pristupuje celý rad nepriamych objektívnych a ničím nevyvrátiteľných dôkazov, či už z miest spáchaných činov alebo i z vykonaných domových prehliadok a z ďalších dôkazov, ktoré preukazujú jednak pravdivosť výpovedí P. P. a N. Y., ale aj nevyvrátiteľne dokazujú podiel obžalovaného Ing. S. X. na spáchaných skutkoch.

K bodu 2):

Vo vzťahu k tomuto bodu ide najmä o dôkazy vymenované už súdom prvého stupňa, a to: „...závery znalca z odvetvia kriminalistickej balistiky, ktorí určili,“ (správne má byť „ktorý určil“, pozn.), „že 2 ks zdeformovaných striel nájdených na mieste činu pochádzali z nábojov kalibru 9 mm Luger, pričom tento záver znalca osvedčuje priznanie obžalovaného P. o tom, že na spáchanie činu použil zbraň, ktorú obžalovaný Ing. X. získal kúpou v dobe pred spáchaním činu, na ktorú on vyrobil tlmáč a ktorú obžalovaný Ing. S. X. odhodil spolu s ďalšími vecami do rieky za Kolárovom. Zbraň, ktorá bola vo vode na tomto mieste nájdená je pištoľ zn. Luger P08, kalibru 9 mm Luger, čo nespochybniteľne dokazuje, že do tejto zbrane patrili vystrelené náboje a práve táto zbraň bola obžalovaným P. P. použitá pri strelbe na telo nebohého F. P.“.

Účasť obžalovaného Ing. S. X. na tomto skutku potvrdzujú i výpovede svedkov, ktorí boli v blízkom pracovnom vzťahu (Ing. W. L., N. P.), či osobnom vzťahu (F. M., Ing. F. O., H. Q., Y. W., X. P., Q. D.) k nebohému F. P. a z ktorých prvostupňový súd a v zhode s ním i súd odvolací zistil, že nebohý F. P. mal prosperujúcu podnikateľskú činnosť, zarábala a mal finančné prostriedky, ktoré v hotovosti uschovával aj vo svojom rodinnom dome. Svedok Ing. F. O. potvrdil, že videl, ako si poškodený berie z trezoru v dome sumu peňazí, svedkyňa F. M. potvrdila, že nebohý schovával peniaze doma na toalete, čo zodpovedá vyjadreniu obžalovaného P. P. o tom, že do domu išli s vedomím, že peniaze má mať poškodený ukryté na záchode v montážnej diere. Najvyšší súd v zhode so Špecializovaným trestným súdom dospel k záveru, že o tejto skutočnosti sa mohol obžalovaný P. P. dozvedieť výlučne od obžalovaného Ing. S. X., ktorý mal o finančných pomeroch poškodeného F. P. dostatočnú vedomosť na základe toho, že poškodeného sprevádzal pri jeho aktivitách v Maďarsku a poskytoval mu ochranu v dobe, keď poškodený prevážal väčšie sumy peňazí, čo vyplynulo z výpovedí svedkov H. Q. i Y. W., pričom túto skutočnosť sa svedok Y. W. mal dozvedieť priamo od poškodeného F. P.. Na základe takto zistených skutočností dospel najvyšší súd v zhode so Špecializovaným trestným súdom k záveru, že výpoveď obžalovaného P. P., ktorou usvedčuje obžalovaného Ing. S. X., nie je jediným osamoteným dôkazom, ale zapadá do sústavy mnohých ďalších, čo aj nepriamych dôkazov, ktoré tvoria ucelenú reťaz dôkazov usvedčujúcich obžalovaného Ing. S. X. zo spáchania tohto skutku. K tomu je potrebné pripomenúť, že práve obžalovaný Ing. S. X. bol zdrojom informácie o kontakte poškodeného F. P. s drogovou trestnou činnosťou, ktorá sa ukázala ako nepravdivá a ktorej šírenie malo nepochybne za cieľ odvrátiť pozornosť verejnosti a orgánov činných v trestnom konaní od skutočných páchatel'ov činu, ktorými boli práve obžalovaný Ing. S. X. a obžalovaný P. P.. O tomto príbehu a zdroji tejto informácie vypovedali svedkovia Ing. F. O., H. Q., Y. W., pričom takú informáciu sa mali dozvedieť od blízkych príbuzných obžalovaného Ing. S. X., jeho sestry a švagra, ktorí následne využili svoje právo nevyzvedieť zrejme preto, aby takým údajom a inými skutočnosťami obžalovanému Ing. S. X. neprit'azili.

Toto správne vykonanie a vyhodnotenie dôkazov v zmysle zásad trestného konania si odvolací súd v plnom rozsahu osvojil.

To sa týka i právnej kvalifikácie a posúdenia konania obžalovaného za skutok v bode 2) napadnutého rozsudku, ktorý odvolací súd po zrušení, pre jeho chyby, opakovane vyhlásil v opravenej podobe uvedenej vo výroku tohto rozsudku.

K bodu 5):

Vina obžalovaného Ing. S. X. je preukazovaná nielen už uvedenými výpoveďami obžalovaného P. P. a svedka N. Y., ale taktiež celým radom nepriamych dôkazov týkajúcich sa nielen zaobstarávania použitej zbrane, váh, na ktorých obžalovaný P. P. vyvažoval a upravoval obsah prachovej náplne jednotlivých nábojov, ktoré mali byť použité na zavraždenie poškodeného U. O., klieští, ktoré boli nájdené pri domových prehliadkach, telefónov použitých na dorozumievanie obžalovaného Ing. S. X. a obžalovaného P. P. počas skutku, potvrdenie telekomunikačnej spoločnosti, že k takému dorozumievaniu v čase činu došlo a že obe stanice sa nachádzali v blízkosti miesta činu pri obci Q. P. a že sa tak stalo v čase činu, pričom podľa kamerových záznamov o pohybe páchatel'ov a pohybe vozidla použitého na dopravenie páchatel'ov na miesto činu, resp. do jeho blízkosti, niet pochybností, že priznanie obžalovaného P. P. k činu je v celom rozsahu pravdivé prihliadajúc pritom i na odchýlky jeho výpovede od objektívne preukázateľne zistených skutočností o množstve a spôsobe strel'by na poškodeného U. O. (vyšetrovací pokus) a počte nábojov a nábojníc nájdených na mieste činu. Uvedené odchýlky mohli byť spôsobené citovým rozrušením alebo iným psychickým rozpoložením obžalovaného P. P. počas vniknutia do domu poškodených U. O. a P. O. a strel'by na nich. Je však nepochybné, že v čase činu, ktorý bol objektívne zistený, sa v dome č. XXX v obci Q. P. okrem obžalovaného P. P. a poškodených U. O. a P. O. nenachádzala žiadna iná osoba.

Z dôkazov vyplynulo, že k vraždám U. O. a P. O.Š. malo dôjsť v rozpätí medzi 20:21 hod. až 20:24 hod. 21. februára 2018, čomu zodpovedajú kamerové záznamy z miest blízkych miestu činu, zo znaleckých posudkov o čase a príčine smrti poškodených, zo záznamov o ukončení prác poškodených na ich počítačoch v rodinnom dome vo Q. P. XXX, ako aj záznamov telekomunikačnej prevádzky oboch spolupáchatel'ov vraždy U. O. - obžalovaného Ing. S. X. a obžalovaného P. P., ktorý neplánovane a nad rámec dohody s obžalovaným Ing. S. X. a objednávateľom odsúdeným N. Y. sa priamo po zavraždení U. O. rozhodol odstrániť aj svedka tejto vraždy poškodenú P. O., ktorá zavraždenie svojho snúbenca s najväčšou pravdepodobnosťou videla.

Z týchto dôkazov vyplynulo, že obhajoba predostieraná obžalovaným Ing. S. X., že viezol obžalovaného P. P. na miesto činu, aby tam zbil U. O., že tam chodil kvôli kúpe motorky a nie preto, aby ohliadal dom poškodeného U. O., že náboje, ktoré sa u neho našli pri domovej prehliadke a sú druhovo zhodné s tými, ktoré boli použité na zavraždenie U. O. a P. O. sa tam našli len zhodou náhod a podobne nie je uveriteľná a je vyvrátená nielen objektivizovanými usvedčujúcimi výpoveďami už spomínaných P. P. a N. Y., ale aj celým radom už spomenutých dôkazov, ktoré sú síce nepriame, avšak nepochybniteľné, pretože ide objektívne a nevyvrátené dôkazy nepodliehajúce na rozdiel od výpovede svedka celému radu subjektívnych faktorov (vnímanie, zapamätanie si, uchovávanie v pamäti, vybavovanie a popisovanie), ktoré môžu objektívnu skutočnosť významne skresliť.

Obhajoba obžalovaného Ing. S. X., že 21. februára 2018 ako i pred tým sa opakovane nachádzal v obci Q. P., pričom robil šoféra obžalovanému P. P. na vozidle Citroën Berlingo, v ktorom boli na mieste vodiča na volante a v okolí nájdené povýstrelové splodiny, pričom tvrdil, že obžalovaný P. P. tam údajne prišiel U. O. zbiť, je vo svojom základe nelogická a vyvrátená už uvedenými dôkazmi. Navyše, prípadná fyzická inzultácia U. O. P. P. by pre svoju realizáciu rozhodne nepotrebovala niekoľkonásobné sledovanie miesta, kde sa mal skutok udiať, a to 5., 7., 10., 15., 16., 19. februára 2018 a 21. februára 2018 sa mal skutok stať.

Odvolací súd preto konštatuje, že ak by Špecializovaný trestný súd vzal za podklad svojich zistení o vine obžalovaného Ing. S. X. len výpovede obžalovaného P. P. a svedka N. Y., bez uvedených nepriamych dôkazov, zrejme by to odvolaciemu súdu na vyslovenie viny tohto obžalovaného za skutok v bode 5) napadnutého rozsudku nestačilo, práve pre pochybnosti, ktoré sčasti navodzovali výpovede obžalovaného P. P. a svedka N. Y., avšak po vykonaní už spomenutých nepriamych dôkazov a ich vyhodnotení jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach tieto nepripúšťajú iný záver o vine tohto obžalovaného, než k akému dospel Špecializovaný trestný súd.

Z týchto dôvodov si závery o vine obžalovaného Ing. S. X. aj odvolací súd v plnom rozsahu osvojuje a pripája sa k nim.

Prokurátor v odôvodnení odvolania namietal aj nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku v bode 5) rozsudku, pričom sa domáhal toho, aby bol obžalovaný Ing. S. X. uznaný za vinného aj podľa § 144 ods. 2 písm. e) Trestného zákona argumentujúc tým, že § 144 ods. 1 Trestného zákona nepokrýva aj osobitný motív spáchania skutku na objednávku. K tomu možno uviesť, že najvyšší súd nevidí dôvod na to, aby sa odchyľil od záverov stanoviska trestnoprávneho kolégia, prijatého 6. decembra 2016, sp. zn. Tpj 57/2016, uverejneného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 1, roč. 2017, v zmysle ktorého: „Ak páchatel iného úmyselne usmrtil (o taký čin sa pokúsi alebo ho pripravuje) „na objednávku“, ide nevyhnutne o konanie s vopred uváženou pohnútkou, ktoré je potrebné kvalifikovať ako obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona. Prijatie objednávky na vraždu je totiž samo osebe okolnosťou, ktorá znamená naplnenie znaku „vopred uvážená pohnútka“ pri ďalšom konaní páchatela, smerujúcom k usmrteniu iného, ktorý je aplikačným rozlišovacím momentom medzi ustanoveniami § 144 a § 145 Trestného zákona a z hľadiska § 144 Trestného zákona je zákonným znakom trestného činu (znakom základnej skutkovej podstaty uvedenej v § 144 ods. 1 Trestného zákona). Neprichádza potom v dôsledku zákazu kvalifikačnej a ďalšej súvisiacej duplicity v zmysle § 38 ods. 1 Trestného zákona použiť znak spáchania činu „na objednávku“ aj ako okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 144 ods. 2 písm. e) v spojení s § 140 písm. a) Trestného zákona. Prijatie objednávky na vraždu by tak bolo v rozpore s ustanovením § 38 ods. 1 Trestného zákona hmotnoprávne zohľadnené (použitie) dvakrát, a to bez akéhokoľvek iného, resp. ďalšieho obsahového prvku tejto okolnosti pri druhom (zdvojenom) použití podľa predchádzajúcej vety.“ Ani samotný prokurátor v odôvodnení odvolania neuvádza žiadne konkrétne skutočnosti, pre ktoré by závery vyššie citovaného stanoviska mali byť prekonané, a to najmä vo vzťahu k zásade *ne bis in idem* (teda duplicita zákonného znaku „na objednávku“). Podstatou citovaného stanoviska trestnoprávneho kolégia je pritom práve to, že prijatie objednávky na vraždu je samo o sebe okolnosťou, ktorá znamená naplnenie znaku „vopred uvážená pohnútka“, preto už tento znak nie je možné duplikovať aj v kvalifikovanej skutkovej podstate tohto trestného činu.

Z vyššie uvedených dôvodov túto odvoláciu námietku prokurátora vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú a preto právnu kvalifikáciu tohto skutku nezmenil.

V rámci svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil aj nesprávnosť vo výroku o treste obžalovaného Ing. S. X. spočívajúcu v uložení trestu s použitím § 37 písm. h) Trestného poriadku i § 41 ods. 2 Trestného poriadku. Uvedené duplicitné použitie oboch týchto ustanovení je však v rozpore so stanoviskom trestnoprávneho kolégia prijatým 14. júna 2010, sp. zn. Tpj 104/2009, uverejneným v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 1, roč. 2011, v zmysle ktorého: „Pojmy „viac“ v slovnom spojení „viac trestných činov“ v § 37 písm. h) Trestného zákona a „dva a viac“ v slovnom spojení „dva a viac trestných činov“ v § 41 ods. 1 Trestného zákona sú synonymom a ustanovenie § 37 písm. h) Trestného zákona je v tomto rozsahu potrebné vykladať tak, že Trestný zákon považuje za prirážajúcu okolnosť spáchanie viac ako jedného trestného činu. Spáchanie zbiehajúceho sa trestného činu sa však v súlade so zásadou „*ne bis in idem*“, vyjadrenou v § 38 ods. 1 Trestného zákona nepoužije ako prirážajúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, ak by išlo zároveň o okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, pričom môže ísť aj o okolnosť podľa ustanovenia všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 ods. 2 Trestného zákona).“

Z tohto dôvodu najvyšší súd v súlade so závermi vyššie uvedeného stanoviska vypustil obžalovanému prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, čím uňho došlo k zmene pomeru poľahčujúcich a prirážajúcich okolností z 1:1 na 1:0. V predmetnej veci však nebolo možné pri prevahe poľahčujúcich okolností postupovať podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona (zníženie hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu), a to s poukazom na druhú vetu § 38 ods. 8 Trestného zákona, v zmysle ktorého „Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo

doživotie.“ Nakoľko obžalovanému Ing. S. X. bol trest ukladaný podľa najprísnejšie trestného činu, a to obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 2 Trestného zákona, za ktorý zákon stanovuje trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie, najvyšší súd postupujúc v zmysle § 38 ods. 8 Trestného zákona zníženie hornej hranice trestnej sadzby pri ukladaní trestu nepoužil.

Po preskúmaní výroku o treste uloženého obžalovanému Ing. S. X.E. odvolací súd po zistení, že tento súd prvého stupňa uložil v súlade so zákonom [až na drobné pochybenia pri zistení príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona a použitie ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona] vyhlásil ho tak, ako to urobil súd prvého stupňa. Trest odňatia slobody uložený v tejto výmere považoval i odvolací súd za primeraný, zodpovedajúci kritériám na ukládanie trestu odňatia slobody uvedeným v § 34 Trestného zákona, pričom uloženie trestu odňatia slobody na doživotie v súlade s návrhom prokurátora neprichádzalo do úvahy pre nesplnenie podmienky uvedenej v § 47 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, ktorý ustanovuje, že trest odňatia slobody na doživotie môže súd uložiť iba za trestný čin, za ktorý to tento zákon v osobitnej časti dovoľuje, a len za podmienok, že nie je nádej, že by páchatelia bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do dvadsaťpäť rokov. Pri posudzovaní osobnosti obžalovaného Ing. S. X., pokiaľ ide o možnosti jeho resocializácie, súd prvého stupňa vychádzal najmä zo znaleckých posudkov z odboru Zdravotníctva, odvetvie Psychiatria a z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých. Postup súdu prvého stupňa a jeho závery v tomto smere si i odvolací súd osvojil a na ne odkazuje. Trest bol uložený podľa § 144 ods. 2 Trestného zákona ako trest úhrnný za skutky v bodoch 2), 3), 4) a 5) napadnutého rozsudku vo výmere 25 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona a takýto postup zodpovedá stavu vecí a zákonu.

Vo výroku o náhrade škody poškodeným U. a U. O. odvolací súd nezistil pochybenie a preto si odôvodnenie prvostupňového súdu vo vzťahu k tomuto výroku v plnom rozsahu osvojil a odkazuje naň (str. 89 - 90, 92 - 95 napadnutého rozsudku). Z týchto dôvodov odvolací súd zamietol odvolania poškodených O. považujúc sumu 70 000,- eur každému z poškodených ako nemajetkovú ujmu za smrť ich prvorodeného syna za primeranú. Toto rozhodnutie nebráni poškodeným uplatňovať si zvyšok ich nároku na náhradu škody v civilnom procese, tak ako o tom rozhodol prvostupňový súd. Takýto výrok vo vzťahu k obžalovanému Ing. S. X., ktorý nie je jediným, ktorého súd zaviazal k náhrade škody spôsobenej usmrtením syna manželov O. - poškodeného U. O., považoval odvolací súd za primeraný nielen spôsobenému následku, ale aj možnostiam povinného tak, ako boli v adhéznom konaní preukázané.

Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody poškodenej N. O., prvostupňový súd pochybil v tom, že po tom čo vec obžalovaného P. P. bola 3. februára 2020 vylúčená na samostatné konanie, bolo povinnosťou prvostupňového súdu poučiť splnomocnenca poškodenej N. O. a poškodenú samotnú, že ju do ďalšieho konania neprípúšťa a ak tak prvostupňový súd nepostupoval, ale priznal N. O.Í. a jej splnomocnencovi oprávnenia, ktoré prislúchajú poškodenému, mal tak umožniť uplatnenie práv poškodeného v celom rozsahu, nezasahovať do ich uplatnenia a rozhodnúť o uplatnenom nároku na náhradu škody touto poškodenou. Napriek tomu, že tak Špecializovaný trestný súd neurobil a tento výrok v napadnutom rozsudku chýba, odvolací súd bez vyhodnotenia dôkazov k takémuto rozhodnutiu, ktoré by zrejme presahovalo potreby odvolacieho konania, tento nedostatok napraviť nemohol. Navyše by prípadným svojím rozhodnutím obral poškodenú o právo podať opravný prostriedok.

Za zákonu zodpovedajúci a primeraný považoval odvolací súd o tejto otázke postup podľa § 322 ods. 2 Trestného poriadku tým, že Špecializovanému trestnému súdu prikázal, aby rozhodol o chýbajúcom výroku o nároku na náhradu škody poškodenej N. O. vo vzťahu k obžalovanému Ing. S. X..

Napokon, vo vzťahu k oslobodzujúcemu výroku rozsudku najvyšší súd ako súd odvolací preskúmaním na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu zistil, že súd prvého stupňa rozhodol predčasne, keď:

- nezistil náležité skutkový stav týkajúci sa oslobodzujúcej časti napadnutého rozsudku a nevysporiadal sa v tejto časti so všetkými okolnosťami prípadu významnými pre rozhodnutie,
- zároveň náležite s prehľadom a zrozumiteľne v tejto časti rozhodnutie neodôvodnil,

- nevykonan vo veci všetky potrebné a pre rozhodnutie dôležité dôkazy (§ 2 ods. 10 Trestného poriadku),
- dôkazy, ktoré vykonal, hodnotil v rozpore s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku, t. j. izolovane a bez ich hodnotenia v súvislosti s inými dôkazmi, z čoho vyplynul nesprávny právny záver rezultujúci do oslobodzujúceho rozsudku,
- navyše, hodnotil i dôkazy, ktoré v priebehu pojednávania nevykonan, v rozpore s § 2 ods. 19 Trestného poriadku.

Na tomto mieste odvolací súd ako príklad uvádza, že v spise sú obsiahnuté dôkazy, na ktoré poukázal vo svojom odvolaní prokurátor i vo vyjadreniach splnomocnenci poškodených, napr. niektoré správy, ktoré mali obsahovať vyjadrenia a vyhrážky zo strany obžalovaného P. O. na adresu U. O., na ktoré súd prvého stupňa vôbec neprihliadol. Ide o správu medzi P. O. a P. O. zo 7. septembra 2017, komunikácia medzi P. O. a U. M.Š. zo 17. januára 2018 a iné.

Nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku spôsobilo nielen to, že po jeho prečítaní nemá čitateľ prehľad o tom, ktorú skutočnosť vzal prvostupňový súd za preukázanú a ktorú nie, až na výnimky, a namiesto odôvodňovania jednotlivých dôkazov a ich konfrontácie s inými dôkazmi nahradil vysvetlenie svojich postupov pri oslobodzovaní obžalovaných všeobecnými formuláciami týkajúcimi sa prezumpcie neviny, práva súdu v prípade nepreukázania viny obžalovaných oslobodiť obžalovaných a pod. Ak by bol Špecializovaný trestný súd dôkazy tak ako ich v úvodnej časti rozsudku popísal, chronologicky vyhodnotil v ďalšej časti odôvodnenia oslobodzujúceho výroku, zrejme by nedospel k zhodnému záveru s výrokom. Tu treba poukázať na to, že prvostupňový súd nielen hodnotil niektoré dôkazy v rozpore s elementárnou logikou, ale dokonca, ako na to bude poukázané v ďalšej časti odôvodnenia, do odôvodnenia oslobodzujúcej časti zahrnul aj dôkazy súdom prvého stupňa nevykonané.

V súvislosti s udalosťami, ku ktorým malo dôjsť podľa obžaloby 22. februára 2018, sa súd náležite nevysporiadal napríklad s tými okolnosťami, ktoré sa týkajú zaregistrovania strany Ciel' ako politickej strany na Ministerstve vnútra Slovenskej republiky a zbierania podpisov na petičných hárkoch medzi 8. - 22. februárom 2018 (či vôbec v tom čase mohlo prebiehať zbieranie podpisov), ako aj s tvrdeniami obžalovanej Y. N. o tom, že 22. februára 2018 sa nemala stretnúť s obžalovaným P. O., pričom v ďalšej výpovedi, v ktorej vyvracia tvrdenia svedka N. Y., popísala, že v deň, kedy mal obžalovaný P. O. jedno z pojednávaní vo veci zmenky a na súde pred pojednávaním bolo oznámené, že sa tam nachádza bomba (22. februára 2018), sa stretla s obžalovaným P. O. v Y. v Bratislave. Tvrdila tiež, že v ten deň chcela ísť s dcérou ukázať jej poslednýkrát billboard na F. P., kde bola dcéra vyfotená a asistovať pri jeho demontáži. Súd pritom opomenul vykonať ako dôkaz listinu na č. l. 15 111 spisu, hoci mu v tom ustanovenie § 2 ods. 11 Trestného poriadku vôbec nebránilo.

Na hlavnom pojednávaní 23. júla 2020 Špecializovaný trestný súd podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol vykonať všetky dosiaľ navrhnuté a nevykonané dôkazy so všeobecným odôvodnením, že zistil skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je potrebný a nevyhnutný na rozhodnutie, ostatné dôkazné návrhy sa buď týkali okolnosti, ktorá nie je podstatná pre rozhodnutie alebo takých okolností, ktoré súd zistil už navrhnutými a vykonanými dôkazmi (č. l. 30 083 spisu). Z týchto všeobecných záverov je veľmi ťažké zistiť, ktoré dôkazy, a z akých dôvodov, boli odmietnuté a navyše o návrhu na vykonanie dôkazov, predloženého prokurátorom 31. augusta 2020, vôbec nerozhodol. Na margo dôkazov odvolací súd dopĺňa, že prvostupňový súd ustanovenia § 1, § 2 ods. 10 - 12, § 234 ods. 4, § 276 Trestného poriadku nerešpektoval a podľa názoru odvolacieho súdu bol povinný vykonať všetky dôkazy, ktoré pre objasnenie skutku uvedeného v oslobodzujúcej časti napadnutého rozsudku boli nevyhnutné, o ktorých vedel, resp. mu boli na vykonanie navrhnuté, najmä so zreteľom na súdnu praxou ustálenú zásadu, že súd môže obžalovaného spod obžaloby oslobodiť len vtedy (napr. V 29/1971), ak ani po vykonaní všetkých navrhnutých dôkazov (pokiaľ majú vzťah k žalovanému skutku a skutočnosti, ktoré sa nimi majú preukazovať, neboli preukázané už vykonanými dôkazmi) viažucich sa k žalovanému skutku a vo vzťahu k osobám obžalovaných pretrváva u sudcu (sudcov) neistota v otázke viny. Napriek tomu, že zákon č. 301/2005 Z. z. zaviedol do slovenského trestného práva prvky kontradiktórnosti, nebol v jej uplatňovaní natoľko dôsledný, ako v angloamerickom systéme práva,

pretože v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami umožňuje predkladanie návrhov na vykonanie dôkazov aj po podaní obžaloby, aj po záverečnej reči, ba dokonca umožňuje súdu v záujme zistenia objektívnej pravdy vykonanie dôkazu samotným súdom aj bez návrhu strán.

Pokiaľ ide o nevykonané dôkazy, odvolací súd ako príklad nevykonaného dôkazu, na ktorý sa prvostupňový súd odvoláva, uvádza petičné hárky, ktoré boli nájdené vo vozidle Kia Rio, odovzdané svedkom F. S. orgánom činným v trestnom konaní. Napriek tomu, že na hlavnom pojednávaní bolo konštatované, že takéto petičné hárky sa vo vozidle nachádzali a boli zaistené, nebolo pre potvrdenie alebo vyvrátenie obhajoby obžalovaných preukázané, z ktorého obdobia tieto petičné hárky pochádzali, pretože neboli na hlavnom pojednávaní oboznámené.

Odvolací súd v zhode s názorom prvostupňového súdu považuje komunikáciu cez aplikáciu Threema, jej dešifrovanie a predloženie orgánmi činnými v trestnom konaní ako zákonne získaný dôkaz zo zákonných prostriedkov a zákonným postupom (zo zaistených telefónov obžalovaných z ich vzájomnej komunikácie prostredníctvom uvedenej aplikácie). Obsah tohto dôkazu bol však hodnotený spôsobom, ktorý nezodpovedá požiadavkám Trestného poriadku, § 2 ods. 12 Trestného poriadku, pretože jednotlivé časti komunikácie z tejto komunikácie medzi obžalovanými boli prvostupňovým súdom povytvárané a neboli porovnané a vyhodnotené spoločne s ďalšími dôkazmi, ktoré sa na tieto komunikácie viazali alebo s nimi súviseli. Konkrétnym príkladom je komunikácia prostredníctvom tejto aplikácie medzi obžalovanými 22. februára 2018, keď obžalovaný P. O. oznamuje obžalovanej Y. N., že „Som tu“ a ona jemu „Ja tiež“, pričom Špecializovaný trestný súd nechal do úvahy ďalšiu komunikáciu v tejto aplikácii, v ktorej P. O. o 10:11:32 hod. oznámil, že na súde je bomba a obžalovaná mu na to odpísala „Tak sa pohnem“, načo dostala odpoveď „Pohni“. Úlohou prvostupňového súdu bude vyhodnotiť dôkaz z prvej komunikácie spoločne a vo vzájomnej súvislosti s dôkazom z druhej komunikácie a s ďalšími vykonanými dôkazmi a vyvodiť z toho príslušné závery. Rovnako tak je potrebné, aby Špecializovaný trestný súd nehodnotil izolovane výpoveď obžalovanej Y. N., ale túto vyhodnotil aj v súvislosti s jej výpoveďou z 12. decembra 2018, v rámci ktorej uviedla: „a keď mi koncom februára tohto roku asi 2 týždne na tento zážitok tiež takto volal, tak som sa robila, že spím a keď sa hneď ráno dorútil, že si potrebuje požičať moje auto červený Mercedes, lebo musí ísť súrne niečo vybaviť a nemôže a ani nechce ísť so svojím lebo X. ho sleduje, už som sa bála, že zase pôjde pre nejakú hovadinu a povedala som mu, že nemôžem lebo aj ja hneď musím ísť do Bratislavy za krstným teda za O. zobrať podpísané hárky a že to nemôžem zrušiť. Čo bola našťastie aj pravda, lebo on by bol schopný sa chodiť pozeráť či som doma a či mám auto pred domom a povedala som mu, že ešte neviem kedy sa vrátim. Nevie, ktorý deň to bolo, ale dá sa to zistiť podľa toho, že v ten deň mal O. nejaký súd, kde bola aj kopa novinárov, takže z toho bude veľa článkov na internete a ja som ho musela kvôli tomu čakať na parkovisku pri Y., keďže dopredu nevedel kedy skončí a bol to buď utorok alebo štvrtok lebo vtedy som mu nosila hárky.“

Pokiaľ ide o jednotlivé dôkazy:

Prokurátor v odvolaní poukázal na to, že Špecializovaný trestný súd na strane 83 rozsudku konštatoval, že nezistil žiadne okolnosti a ani nemal indície nasvedčujúce tomu, že by dôvodom objednávky na vraždu U. O. bola iná okolnosť než tá, ktorá sa spájala s jeho prácou novinára. Práve touto svojou činnosťou vstupoval do integrity mnohých osôb, a to i osôb podozrivých z protizákonnej činnosti, ktorou sa mohli obohatiť na úkor spoločnosti i štátu. V nadväznosti na toto konštatovanie potom poukázal na komunikáciu obžalovaného P. O. prostredníctvom aplikácie Viber a WhatsApp s tretími osobami, v ktorej priamo spomína U. O. v negatívnom slova zmysle bez akéhokoľvek použitia zastierania významu tejto komunikácie. Splnomocnenec poškodenej N. O. podal 17. júla 2020 návrh na vykonanie dôkazov viažucích sa na túto komunikáciu, s ktorým sa stotožnil aj prokurátor v rámci hlavného pojednávania 23. júla 2020 a ktorým navrhoval zahrnúť do rozsahu dokazovania aj časti komunikácie z aplikácie WhatsApp, nachádzajúcej sa na prílohe č. 36 zo stopy označenej K1, ktorá bola zaistená na mobilnom telefóne obžalovaného P. O., medzi obžalovaným P. O. a osobou označenou ako O. P., a to zo 7. septembra 2017. Tento dôkaz Špecializovaný trestný súd odmietol vykonať s konštatovaním, že ide o dôkaz, ktorý sa týka okolnosti, ktorá nie je podstatná pre rozhodnutie, alebo takých okolností, ktoré súd zistil už inými navrhnutými a vykonanými dôkazmi.

Úlohou Špecializovaného trestného súdu bude tento dôkaz vykonať, aby sa preukázalo, aký mal obžalovaný P. O. vzťah k poškodenému U. O.. Súd bez vykonania aj tohto dôkazu v napadnutom rozsudku konštatoval, že nebolo preukázané, že by P. O. mal záujem riešiť konflikt s U. O. násilným spôsobom, hoci vykonanie a vyhodnotenie tohto dôkazu môže (ale nemusí) nasvedčovať i opaku.

Podobným dôkazom je aj komunikácia z aplikácie WhatsApp (v návrhu splnomocnenca poškodenej N. O. nesprávne označená ako komunikácia z aplikácie Threema) nachádzajúca sa v prílohe č. 36 zo stopy označenej K1, ktorá bola zaistená na mobilnom telefóne obžalovaného P. O.. Komunikácia medzi obžalovaným P. O. taktiež môže ozrejmiť jeho vzťah k poškodenému U. O.. Tento dôkaz, ktorý bol Špecializovaným trestným súdom taktiež zamietnutý, môže doplniť svedeckú výpoveď svedka Mgr. U. M., ktorá bola vykonaná na hlavnom pojednávaní.

Až po vykonaní uvedených dôkazov ich prvostupňový súd náležite vyhodnotí a vyvodí z nich kvalitu vzťahu obžalovaného a poškodeného v kontexte všetkých dôkazov, ktoré už vykonal a majú sa vzťahovať na pomer obžalovaného P. O. a poškodeného U. O.. V odôvodnení rozsudku prvostupňový súd uvedie, ako a ktorými dôkazmi mal svoj záver o vzťahu týchto osôb za preukázaný.

V súvislosti s hodnotením výpovede svedka N. Y. nebola Špecializovaným trestným súdom ako dôkaz vykonaná ani komunikácia medzi obžalovanou Y. N. a triednou profesorkou jej dcéry 22. februára 2018 a komunikácia medzi obžalovanou a jej dcérou z toho istého dňa. Uvedené dôkazy by podľa prokurátora mali mať vzťah k výpovedi svedka N.Á. Y. a jeho tvrdeniam o oznámení vykonania vraždy N. Y. obžalovanej Y. N., v ranných hodinách 22. februára 2018. K tomu by mohla mať vzťah i už spomenutá výpoveď obžalovanej z 12. decembra 2018, v rámci ktorej uviedla: „a keď mi koncom februára tohto roku asi 2 týždne na tento zážitok tiež takto volal, tak som sa robila, že spím a keď sa hneď ráno dorútil, že si potrebuje požičať moje auto červený Mercedes, lebo musí ísť súrne niečo vybaviť a nemôže a ani nechce ísť so svojím lebo X. ho sleduje, už som sa bála, že zase pôjde pre nejakú hovadinu a povedala som mu, že nemôžem lebo aj ja hneď musím ísť do Bratislavy za krstným teda za O. zobrať podpísané hárký a že to nemôžem zrušiť. Čo bola našťastie aj pravda, lebo on by bol schopný sa chodiť pozeráť či som doma a či mám auto pred domom a povedala som mu, že ešte neviem kedy sa vrátim. Nevie, ktorý deň to bolo, ale dá sa to zistiť podľa toho, že v ten deň mal O. nejaký súd, kde bola aj kopa novinárov, takže z toho bude veľa článkov na internete a ja som ho musela kvôli tomu čakať na parkovisku pri Y., keďže dopredu nevedel kedy skončí a bol to buď utorok alebo štvrtok lebo vtedy som mu nosila hárký.“ Tieto dôkazy bude treba po ich vykonaní vyhodnotiť nielen jednotlivo, ale v súlade s § 2 ods. 12 Trestného poriadku aj v súvislosti so všetkými dôkazmi, ktoré túto skutočnosť preukazujú, či vyvracajú, medzi ktoré je treba priradiť i komunikáciu obžalovaných P. O. a Y. N. z 22. februára 2018 prostredníctvom aplikácie Threema.

Pri výpovedi svedka N. Y. bude Špecializovaný trestný súd povinný ju nanovo vyhodnotiť v kontexte vykonaných dôkazov a ak zotrvá na svojom tvrdení v napadnutom rozsudku, že procesne použiteľná je len výpoveď tohto svedka zo septembra 2019, resp. z hlavného pojednávania (na strane druhej však svoj záver o rozporných tvrdeniach svedka opiera práve o niektoré tvrdenia, ktoré tento uviedol vo svojich predchádzajúcich výpovediach v procesnom postavení obvineného), bude povinný prehľadne vyhodnotiť, o čo oprel tieto svoje zistenia a závery a uviesť, či skutočne ide o také rozpory, ktoré majú zásadný charakter pre posúdenie veci, a ako teda hodnotí, čo i len v tejto časti výpovede svedka.

Špecializovaný trestný súd pri hodnotení výpovede tohto svedka prihliadne i na prokurátorom uvedené: „...že N. Y. vypovedal pred súdom v procesnom postavení svedka v čase výkonu trestu odňatia slobody, po zákonom poučení o trestných následkoch prípadnej krivej výpovede, resp. krivého obvinenia. V prípade jeho odsúdenia pre krivú výpoveď alebo krivé obvinenie v súvislosti s touto výpoveďou by takmer isto neprichádzalo do úvahy jeho predčasné podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a tejto skutočnosti si je svedok nepochybné vedomý“. Uvedené okolnosti je prvostupňový súd povinný náležite vyhodnotiť a svoje závery i spôsob, ako k nim dospel, uviesť v odôvodnení rozhodnutia.

Prvostupňový súd bez ďalšieho náležitého detailnejšieho dokazovania ohľadne údajného tvrdenia svedka N. Y., podľa ktorého mal pripustiť, že sa mohol zmýliť, keď tvrdil, že objednávku vraždy U. O. mu sprostredkovala obžalovaná Y. N. s tým, že hlavným objednávateľom mal byť obžalovaný P. O., zahrnul toto tvrdenie do odôvodnenia oslobodzujúcej časti napadnutého rozsudku. Ak by takéto vyjadrenie zaznelo, súd mal zisťovať, v čom sa mal svedok Y. zmýliť, či to malo byť ohľadom osoby objednávateľa vraždy alebo malo dôjsť k omylu ohľadom iných skutočností, ktoré tento svedok prezentoval na hlavnom pojednávaní ohľadom objednávky. Tiež mal zisťovať, čím bol takýto omyl podmienený a prečo zrazu svedok zmenil názor vo vzťahu k svojim predchádzajúcim výpovediam. Súd sa však viac touto otázkou nezaoberal, len použil uvedené konštatovanie v odôvodnení oslobodzujúceho rozsudku. Z tohto pohľadu bude v ďalšom konaní nevyhnutné preukázať, v ktorej časti výpovede svedok uvedené konštatovanie pripustil a ak bude možné poukázať na konkrétnu časť výpovede svedka N. Y., v ktorej toto tvrdil, podrobnejšie ho k tomu vypočuť a následne túto časť výpovede vyhodnotiť s ohľadom na vykonané dôkazy.

Špecializovaný trestný súd na str. 100 rozsudku konštatoval: „Súdu bolo umožnené pozorovať svedka Y. počas jeho opakovaného výsluchu na hlavnom pojednávaní a súd si tak priamym pozorovaním svedka vytvoril vlastný názor na jeho spoľahlivosť i vierohodnosť vo vzťahu k obž. O. i obž. N.“ Odvolaciemu súdu však nie je zrejmé, o čo prvostupňový súd opiera tento svoj názor, pretože ho bližšie nevysvetlil a navyše má najvyšší súd pochybnosti, či by podklad pre zodpovedanie otázok spoľahlivosti a vierohodnosti svedka predsa len neprináležal skôr znalcom z odboru psychológie. Hodnotenie spoľahlivosti a dôveryhodnosti svedka by sa totiž nemalo opierať o priame pozorovanie pri jeho výpovedi, ale skôr, podľa názoru odvolacieho súdu, o konfrontáciu obsahu tohto dôkazu (výpovede svedka) s ďalšími dôkazmi, ktoré sa viažu k skutočnostiam a okolnostiam preukazovaným svedeckou výpoveďou.

Odvolací súd sa taktiež stotožnil s námietkou prokurátora o tom, že Špecializovaný trestný súd oprel svoje konštatovanie o nevierohodnosti svedka N. Y. tiež o skutočnosť, že tomuto bol za účasť na vražde U. O. (prokurátor mylne, zrejme zo zotrvačnosti, uvádza, že aj za účasť na vražde P. O.) samostatným rozsudkom Špecializovaného trestného súdu uložený trest pod dolnou hranicou trestnej sadzby, v dôsledku čoho tento získal nadštandardnú výhodu a svojou výpoveďou sa snažil o získanie tejto výhody bez ohľadu na objektívnu pravdu. Prokurátor v tejto súvislosti konštatoval, že samotná okolnosť, že svedok pri vlastnej trestnej činnosti získa benefit spočívajúci v miernejšom trestnom postihu za priznanie a za výpoveď o trestnej činnosti iných osôb, nemôže mať bez ďalšieho zásadný vplyv na hodnotenie vierohodnosti jeho výpovede. Súd v tejto súvislosti urobil iba mechanické konštatovanie, bez hlbšieho poznania okolností trestnej veci svedka, teda bez poznania, či na výmeru trestu svedka mala väčší vplyv skutočnosť jeho priznania alebo skutočnosť, že vypovedal o trestnej činnosti iných osôb, resp. či niektorá z uvedených skutočností vôbec nejaký vplyv na výmeru trestu mala. Súd tiež podľa prokurátora úplne ignoroval okolnosť, že svedok N. Y. vypovedal v trestnej veci proti obžalovanému P. O. a spol. pred súdom prvého stupňa až potom, ako bola jeho trestná vec právoplatne ukončená. Odvolací súd je nútený po preskúmaní spisu prisvedčiť tvrdeniu prokurátora, že svedok súdom uvádzaný „benefit“ za výpoveď o trestnej činnosti iných osôb získal ešte pred tým, ako vypovedal pred súdom prvého stupňa o trestnej činnosti obžalovaného P. O. a obžalovanej Y. N., pričom z jeho vyjadrení je tiež zrejmé, že on sám rozsudok voči svojej osobe nepovažuje za spravodlivý, považuje ho za neprímerane prísny, ale napriek tejto skutočnosti na svojich usvedčujúcich výpovediach zotrval. Táto skutočnosť podľa prokurátora ešte viac zvierohodňuje jeho výpoveď. Tieto prokurátorove tvrdenia sa budú musieť nanovo stať súčasťou hodnotenia výpovede svedka N. Y. v kontexte s tým súvisiacich a naznačených dôkazov.

Odvolací súd prisvedčil i námietke prokurátora proti tomu, že ak v napadnutom rozsudku súd prvého stupňa tvrdil, že N. Y. vypovedal, že vražda U. O. a P. O. prebehla inak, než sa napokon preukázalo, keď uvádzal, že do domu mal vstúpiť aj obžalovaný Ing. S. X. a že pri vražde bol použitý aj nôž, pretože N. Y. mal len také informácie o spôsobe vykonania vraždy U. O. a P. O., aké mu povedal obžalovaný Ing. S. X.. V prípade, že obžalovaný Ing. S. X. pred N. Y. zveličoval svoj podiel na dokonaní vraždy

oboch poškodených (z akýchkoľvek dôvodov), N. Y. si nemal ako túto skutočnosť overiť. Prvostupňový súd nevyhodnotil túto výpoveď v kontexte ďalších dôkazov, ale taktiež ju hodnotil len samostatne, pričom toto pochybenie bude nevyhnutné v ďalšom konaní napraviť a prvostupňový súd bude povinný uviesť, ako sa mu po vyhodnotení najmä objektívnych dôkazov táto časť výpovede svedka javí v súvislosti s ďalšími dôkazmi [na tomto mieste odvolací súd poukazuje i na to, že vo výpovedi už odsúdeného P. P., pokiaľ ide o priebeh vykonania vraždy U. O. a P. O.Š., hoci i v jeho výpovedi sa vyskytlo niekoľko rozporov s objektívne zistenými dôkazmi získanými pitvou, obhliadkou miesta činu, či vyšetrovacím pokusom a napriek tomu súd prvého stupňa nemal pochybnosti o hodnovernosti tohto dôkazu a považoval ho za usvedčujúci dôkaz voči obžalovanému Ing. S. X. a nemal ani problém s prijatím jeho vyhlásenia o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku].

Rovnako v súvislosti s inými dôkazmi je potrebné hodnotiť výpoveď svedka N. Y., ktorý uviedol, že ráno po vražde 22. februára 2018 prišiel za obžalovanou Y. N. a ona mu sľúbila priniesť peniaze za vraždu s tým, že pôjde pre tieto peniaze za P. O. do obce W., pričom podľa lustrácií BTS a podľa iných dôkazov sa však obžalovaný P. O. s obžalovanou Y. N. v Báci v ten deň nestretli. Na tomto mieste odvolací súd opätovne poukazuje na výpoveď obžalovanej Y. N. z 12. decembra 2018, ktorej obsah už bol spomenutý v texte tohto odôvodnenia. Tvrdenie svedka N. Y. vyplynulo iba z vyjadrenia obžalovanej Y. N. o tom, kam pôjde pre peniaze, pričom prvostupňový súd mal v rámci dokazovania skúmať, či si svedok N. Y. mal možnosť a záujem overovať, či mu obžalovaná povedala pravdu. To sa týka aj vyjadrenia obžalovanej o tom, že pre peniaze pôjde do Báciu. Na základe toho mal Špecializovaný trestný súd zhodnotiť kvalitu a hĺbku vzťahu medzi obžalovanou Y. N. a svedkom N. Y. a vyhodnotiť, aký vplyv mal na kvalitu tohto vzťahu moment, než svedok začal usvedčovať obžalovanú, čo ani jeden z nich v priebehu konania nepopieral a nemali dôvod si následne preverovať svoje vzájomné tvrdenia. Tu je podľa názoru odvolacieho súdu namieste taktiež vyhodnotiť vykonané dôkazy vo vzájomných súvislostiach (komunikácie obžalovaných v aplikáciách Threema, WhatsApp, Viber, vykonanie dôkazov o pohybe obžalovaných podľa prokurátorom predložených BTS buniek, prípadne ďalšie, ak pre verifikáciu pohybu v uvedený deň budú ešte potrebné) a následne urobiť záver o hodnotení tejto časti výpovede svedka N. Y. so záverom, z akých dôvodov mu súd uveril alebo neuveril, tak ako to spravil v súvislosti s výpoveďou svedka P. P. u obžalovaného Ing. S. X. pre skutok v bode 5) (str. 78 - 81) napadnutého rozsudku.

Svedok N. Y. vypovedal, že peniaze po ich prevzatí od obžalovanej Y. N. toho istého dňa poobede odovzdal obžalovanému Ing. S. X. v O., pričom prípadný pohyb svedka do O. je možné verifikovať prostredníctvom záznamov z BTS buniek predložených prokurátorom, ktoré súd oboznámi v rámci doplnenia dokazovania. Z výpovede P. P. vyplýva, že peniaze dostal 23. februára 2018. Túto skutočnosť je nevyhnutné overiť a vyhodnotiť spoločne so záznamami o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke, resp. lokalizačnými údajmi dotknutých osôb.

Prvostupňový súd spochybnil opísanie fotografií svedkom N. Y., ktoré údajne videl v notebooku obžalovanej Y. N.. Súd tvrdil, že ešte predtým v inom procesnom postavení mal možnosť tieto fotografie vidieť a aj mu boli reálne predložené, z toho dôvodu z jeho strany nešlo o spontánny opis podľa uchovaných spomienok. V zhode s odvolacou námietkou prokurátora však nie je takýto postup celkom pochopiteľný, pretože je na jednej strane zrejmé, že svedok N. Y. už predtým než opísal fotky poškodeného U. O. ich už predtým videl, ale na druhej strane svedok N. Y. vždy a v každom procesnom postavení, v každom štádiu trestného konania, potvrdil autenticitu predložených fotografií a nikdy netvrdil, že by malo ísť o iné fotografie než o tie, ktoré mu obžalovaná Y. N. reálne ukázala. Túto skutočnosť treba vyhodnotiť v kontexte s ďalšími na vec sa vzťahujúcimi dôkazmi (výpovede svedkov F. S., JUDr. P. O., Š.S. P. a PaedDr. U. Š.).

V súvislosti s tým je žiaduce poukázať na to, že podaním z 26. mája 2020 navrhol splnomocnenec poškodenej N. O. v mene svojej klientky okrem iného do rozsahu dokazovania na hlavnom pojednávaní zahrnúť a následne postupom v zmysle ustanovení § 270 Trestného poriadku ako vecný dôkaz na technickom zariadení vykonať, časť zo stopy č. 35, zaistenej pri domovej prehliadke 16. októbra 2018, na adrese W., I. XX, v trezore, a to oboznámením rozmnoženiny dát USB kľúča Datatraveler 100G3 č.

S., kapacity 16 GB, označený ako USB 1, konkrétne oboznámením identickej dátovej kópie, ktorá sa nachádza na prílohe č. 4 ku znaleckému posudku KEÚ PZ, sp. zn. ČVS: PPZ-KEÚBA-EXP-2018/14154, v priečinku analýza/183/usb1/súbory, čo tvorí prílohu č. 22 k vyšetrovaciemu spisu, časť B. X O., ako aj niektoré ďalšie dôkazy. K tomuto návrhu sa vo svojom vyjadrení pripojil aj prokurátor. Špecializovaný trestný súd však odmietol vykonať tento dôkaz, pričom podľa jeho rozhodnutia zo dňa 23. júla 2020 ide o dôkaz, ktorý sa týka okolnosti, ktorá nie je podstatná pre rozhodnutie, alebo takých okolností, ktoré súd zistil už inými navrhnutými a vykonanými dôkazmi. Obsah navrhnutého vecného dôkazu má pritom podľa prokurátora korešpondovať s obsahom výpovedí svedka F. S., svedka N. Y. a obžalovaného P. P. a napokon, v tejto časti, i s výpoveďou obžalovaného Ing. S. X.. Uvedený dôkaz podľa prokurátora preukazuje totožnosť informácií získaných o pohybe poškodeného U. O. osobami, ktoré vykonali jeho sledovanie, s informáciami o poškodenom U. O., ktoré boli poskytnuté vykonávateľom jeho vraždy. Podľa prokurátora ide nepochybne o dôkaz v neprospech obžalovaného P. O. a obžalovanej Y. N. a zároveň ide o jediný dôkaz zabezpečený v prípravnom konaní, ktorý objektívne objasnil orgánom činným v trestnom konaní (a mohol aj súdu), aké informácie boli získané sledovaním U. O., resp. svojím obsahom preukazuje, že zdrojom informácií, ktoré dostali vykonávatelia vraždy, boli osoby z prostredia svedka F. S.. Tento dôkaz je nevyhnutné vykonať a vyhodnotiť jednotlivo i v spojení s už uvedenými dôkazmi v predchádzajúcom odseku a vysloviť, či preukazuje skutočnosť, na ktorú poukazuje prokurátor alebo naopak túto skutočnosť vyvracia.

Odvolací súd sa stotožnil aj s ďalšou odvolacou námietkou prokurátora, podľa ktorej, ak by svedok N. Y. vedel o prebiehajúcom trestnom konaní a teda mal čas sa pripraviť na zadržanie a na prvý výsluch, pretože mal mať určité informácie o priebehu vyšetrovania a mal údajne vedieť o tom, že je podozrivý, podľa prokurátora je isté, že by Ing. S. X. o tejto skutočnosti informoval a obžalovaný, ako bývalý vyšetrovateľ Policajného zboru Slovenskej republiky, spolu s vykonávateľom vražd P. P., by urobili opatrenia smerujúce k zničeniu vecných dôkazov nachádzajúcich sa u nich doma. Tomuto tvrdeniu súdu prvého stupňa chýba elementárna logika výkladu jeho obsahu v jeho konfrontácii so skutočnosťami, ktoré sú z priebehu konania známe. Svedok N. Y. priznal, že prostredníctvom obžalovanej Y. N., resp. obžalovaného P. O. mal určitý prístup k informáciám o priebehu vyšetrovania. V tejto súvislosti by mal Špecializovaný trestný súd dať do súladu hodnotenie tohto dôkazu, resp. jeho časti, s ostatnými doposiaľ objektívne zistenými skutočnosťami - najmä s tým, ako sa správali svedok N. Y. O., resp. obžalovaný Ing. S. X. a obžalovaný P. P. tesne po ich zadržaní a čo bolo napríklad zaistené v ich obydlíach pri vykonaných domových prehliadkach.

Výpoveď svedka N. Y. sa postupne vyvíjala a obsahovala postupne čoraz viac informácií, ktoré priamo ani nesúviseli s predmetnou trestnou vecou a viedli napr. k trestnému stíhaniu za prípravu vražd prokurátorov a pod., avšak tento svedok obsiahol vo svojej výpovedi i také spomienky - informácie, ktoré sa odkiaľsi (nevedel uviesť zdroj) dozvedel a považoval ich za podstatné oznámiť v rámci vyšetrovania. K takým sa priraduje i oznámenie tohto svedka o tom, „...že by niekto našiel dobrovoľníka z Maďarska alebo z inej krajiny, ktorý by vraždu U. O. a P. O. vzal na seba“. Prvostupňový súd by mal v ďalšom konaní znova, v kontexte doplnených dôkazov vyhodnotiť, či je reálne uskutočniteľné a za akých podmienok, aby sa našiel dobrovoľník, ktorý by bol ochotný priznať sa k dvojnásobnej vražde s vedomím, že mu hrozí trest odňatia slobody na 25 rokov alebo na doživotie. Podobné úvahy o „falošnej“ verzii, podľa ktorej mal byť príčinou vraždy zásadový postoj P. O. v konaní Pamiatkového úradu v inej veci svedok N. Á. Y. prezentoval len ako alternatívu, ktorú mu údajne hovoril T. O.. Podľa prokurátora svedok N. Y. stále, opakovane a nepochybne tvrdil, že objednávku obžalovaného P. O. sprostredkovala obžalovaná Y. N. a v tomto smere nepripustil žiadnu pochybnosť. Odvolací súd v zhode s odvolacou námietkou prokurátora v spise nenašiel odôvodnené vysvetlenie prvostupňového súdu o spochybnení tvrdenia, že by objednávateľkou vraždy U. O. bola Y. N., samotným svedkom N. Y..

Odvolací súd akceptoval odvolacie námietky prokurátora aj k tomu tvrdeniu prvostupňového súdu, že treba považovať za znižujúce dôveryhodnosť výpovede svedka vo všeobecnosti, ak svedok pri výsluchu použije svoje vlastné písomné poznámky. Možnosť použitia písomných poznámok pri výsluchu obvineného je výslovne umožnená v § 123 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého obvinenému možno dovoliť, aby skôr, než odpovie, nazrel do svojich poznámok. Táto okolnosť sa musí v zápisnici

poznamenať. Podľa ustanovenia § 138 Trestného poriadku ustanovenia § 123 až 126 o výsluchu obvineného sa primerane použijú aj na výsluch svedka, na konfrontáciu medzi svedkami, ktorí už boli vypočutí, a na rekogníciu.

Špecializovaný trestný súd bude teda povinný nanovo posúdiť túto otázku so zreteľom na rozsah použitých poznámok pri výpovedi svedka N. Y. a vysloviť záver o dôveryhodnosti, resp. nedôveryhodnosti tohto svedka so zreteľom na túto okolnosť.

Navyše so zreteľom na tvrdenia splnomocnenca poškodenej N. O. odvolací súd preskúmaním spisu zistil, že výpoveď svedka N. Y. z 11. septembra 2019 (ktorá nebola na hlavnom pojednávaní v celosti prečítaná, ale pre odstraňovanie čiastkových rozporov vo výpovedi svedka N. Y. boli v tej súvislosti čítané len časti tejto výpovede z č. l. 2378, 2381 a 2382), po konštatovaní vyšetrovateľa o tom, že svedok má pred sebou 8 listov rukou písaných poznámok o formáte A5 (č. l. 2377, ktorý na hlavnom pojednávaní prečítaný nebol) nadiktoval úvodných 12 (nie 13) riadkov a potom spontánne sám vypovedal (hoci to nie je zjavné priamo z protokolácie, ale z obsahu samotnej výpovede). Z písomných poznámok prečítal len svoje námietky proti doterajšiemu vedeniu vyšetrovania, zverejňovaniu jeho výpovedí a vyslovil obavy o svoj život. Až po úvodných 12 riadkoch začal vypovedať priamo ku skutkom 2) a 5) napadnutého rozsudku, pričom súd prvého stupňa vyvodzuje nedôveryhodnosť svedka z úvodu tohto výsluchu. Tieto skutočnosti by mal v novom konaní Špecializovaný trestný súd overiť a spoločne s doposiaľ vykonanými dôkazmi ich nanovo vyhodnotiť.

Špecializovaný trestný súd v rámci doplneného dokazovania bude povinný vypočuť ako svedka T. O. ku skutočnostiam, ktoré uviedol svedok N. Y. a prípadne, ak z dokazovania vyplynie taká súvislosť, vypočuť ako svedka opätovne aj Ing. A. W.. Na overenie výpovede N. Y. bude nevyhnutné vypočuť aj svedka G. K., ktorý v trestnom konaní vedenom pre prípravu vražd prokurátorov Mgr. F. Š. a JUDr. P. Ž. mal potvrdiť skutočnosti, ktoré vo svojej výpovedi odprezentoval svedok N. Y.. Výsluchom týchto svedkov možno overiť dôveryhodnosť, resp. nedôveryhodnosť svedka N. Y..

Pri výsluchu svedka F. S. Špecializovaný trestný súd skonštatoval, že ide o tzv. kajúcnika (a ex riaditeľa kontrarozvedky Slovenskej informačnej služby), „ktorý svedčil v neprospech O. a N. i s pohnútkou vyhnúť sa spravodlivému postihu za svoje činy. Tieto zistené skutočnosti mali podstatný dosah na pravdivosť a spoľahlivosť jeho svedeckej výpovede a vierohodnosť tohto dôkazu v podstatnej miere znižovali.“ Špecializovaný trestný súd však postupoval rovnako, ako na iných miestach hodnotenia dokazovania týkajúceho sa tohto skutku, keď hodnotil samostatný dôkaz vytrhnutý zo súvislostí s inými dôkazmi, najmä neprihliadal, či ostatné dôkazy preukazujú alebo naopak vyvracajú tvrdenie svedka F. S..

Inštitút spolupracujúceho obvineného bol do Trestného poriadku prijatý spoločne s ďalšími inštitútmi - tzv. odklonmi, ktorými sa umožňovalo spolupracujúcemu obvinenému poskytnúť určité úľavy v súvislosti s tým, že umožnil objasniť najmä najzávažnejšie formy trestnej činnosti. Pokiaľ by sa rovnakým spôsobom pristupovalo k výpovediam osoby, ktorá popisuje najzávažnejšiu trestnú činnosť iných osôb, ktorá by inak ostala neodhalená, resp. by sa objasňovala iba s veľkými ťažkosťami, je zjavné, že by sa prakticky všetky takéto výpovede považovali za nepravdivé či nevierohodné. Úlohou súdu nie je skúmanie dôvodov, pre ktoré sa tá-ktorá osoba rozhodla vypovedať, ale to, či jej tvrdenia sú pravdivé, najmä či sú v súlade s inými vykonanými dôkazmi.

Výpoveď svedka F. S. preto Špecializovaný trestný súd vyhodnotil nesprávne, pričom z odôvodnenia rozsudku možno usudzovať, že k tomuto svedkovi senát nepristupoval objektívne, ale s vopred ustáleným predsudkom s ohľadom na jeho predchádzajúce pôsobenie v tajnej službe. Špecializovaný trestný súd pritom ponechal úplne bez povšimnutia okolnosť, že svedok je bývalý vedúci funkcionár Slovenskej informačnej služby, takže je úplne opodstatnené očakávať u neho schopnosť analytického a objektívneho hodnotenia udalostí, resp. informácií (v trestnej veci obžalovaných P. O. a spol. o to viac, že bol priamym svedkom niektorých udalostí). Prvostupňový súd pritom v odôvodnení rozsudku neuviedol jediný dôkaz, ktorý by zásadným spôsobom spochybňoval vierohodnosť jeho výpovede. Všetky pochybnosti, ktoré boli voči jeho výpovedi vznesené, vyplynuli iba z výpovede a z vyjadrení

obžalovaného P. O. a obžalovanej Y. N., pričom nielen podľa prokurátora, ale aj podľa odvolacieho súdu je prirodzené, že obvinený má právo brániť sa akýmkoľvek spôsobom a náležité využitie tohto práva mu nikto nemôže zazlievať a pričítať mu v jeho neprospech. Je však úlohou súdu posúdiť, či obhajoba obžalovaných výpoveď svedka po jej vyhodnotení s inými dôkazmi vo vzájomných súvislostiach natoľko spochybňuje, že nie je možné ju považovať za vierohodnú a založiť na nej akýkoľvek záver o vine, či nevine obžalovaných.

Prvostupňový súd v napadnutom rozsudku taktiež dostatočným spôsobom neuviedol, z akého dôvodu podľa jeho názoru svedok F. S. dostatočne dôveryhodne a presvedčivo nevysvetlil, čo bolo dôvodom na začatie sledovania novinárov a akým spôsobom došlo aj k sledovaniu U. O., kto sa na ňom zúčastnil, akým spôsobom boli výsledky sledovania spracovávané, kto ho riadil, financoval a mal k dispozícii jeho výsledky. Na tento dôkaz totiž nadväzujú ďalšie výpovede svedkov, vo vzťahu ku ktorým však už súd prvého stupňa výpoveď svedka F. S. nehodnotil, resp. hodnotil rozporuplne.

V odôvodnení napadnutého rozsudku Špecializovaný trestný súd poukázal aj na SMS komunikáciu medzi obžalovaným P. O. a svedkom F. S. v súvislosti s osobou poškodeného U. O., pričom uvedená komunikácia nasvedčuje nielen záujmu obžalovaného P. O. na tom, aby sa sledovacie komando venovalo poškodenému U. O., ale aj skutočnosti, že činnosť tejto sledovacej skupiny mohol riadiť v súlade s výpoveďou svedka F. S. v prvom rade obžalovaný P. O.. Nie je zrejmé, že by v rámci prípravného konania a v rámci súdneho konania okrem obžalovaného P. O. ktokoľvek spochybnil, že činnosť tohto sledovacieho komanda podnietil svojim rozhodnutím práve obžalovaný a tento ho aj financoval.

Bude povinnosťou prvostupňového súdu vyhodnotiť v súvislosti s ďalšími dôkazmi aj komunikáciu z Threemy zo dňa 3. októbra 2017, podľa ktorej mal obžalovaný P. O. žiadať príjemcu (Ing. A. W.), aby mu dal vylustrovať dve konkrétne osoby. Tento dôkaz bude potom Špecializovaný trestný súd povinný vyhodnotiť v kontexte všetkých dôkazov, ktoré sa viažu k preukazovaniu sledovania novinárov, najmä poškodeného U. O..

Obžalovaný P. O. túto komunikáciu poprel, tak ako poprel aj niektoré ďalšie správy, ktoré mu podľa názoru prokurátora priťažovali a usvedčovali ho z aktivít, ktoré popieral. Špecializovaný trestný súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že popieranie autenticity niektorých správ z komunikácie Threema zo strany obžalovaného P. O. sa nejaví byť až tak nelogické, pretože priznaním sa k účasti na neoprávnenom sledovaní a lustrovaní tretích osôb by si obžalovaný mohol privodiť aj ďalšie trestné stíhanie. Odvolací súd nepopiera už uvedené právo obvineného podľa § 34 Trestného poriadku, avšak súd má povinnosť, ktorej sa nemôže vyhnúť, vyhodnotiť túto výpoveď so zreteľom na už uvedené tvrdenia a dôkazy.

Špecializovaný trestný súd v odôvodnení rozsudku nevysvetlil, z akého dôvodu neuveril výpovedi svedka F. S., v ktorej popísal, akým spôsobom sa dostal k veciam, ktoré predložil vyšetrovateľovi a prečo sa tak rozhodol urobiť. Popísal aj spôsob financovania činnosti sledovacieho komanda. V konfrontácii s jeho výpoveďou sa v spise nenachádza ďalší iný dôkaz, ktorý by spochybňoval jej obsah týkajúci sa vzniku sledovacieho komanda a financovania jeho činnosti. Prvostupňový súd bude povinný vykonať a vyhodnotiť SMS správy z 21. februára 2018 o 01:18:16 hod. a o 07:49:07 hod., ktorými mala byť dočasne pozastavená „činnosť tímu“ k 28. februáru 2018 a mal byť daný pokyn, aby členovia sledovacieho komanda pripravili komplexné vyúčtovanie nákladov a všetko, čo bolo doteraz urobené a odovzdané na čiastkových nosičoch natiahli na jeden USB (alebo viac) a odovzdali to dvojmo, v súvislosti s prokurátorom naznačovanými skutočnosťami, že činnosť sledovacieho komanda financoval obžalovaný P. O. buď sám alebo v spolupráci s Ing. A. W., že výsledky sledovania mu boli priebežne odovzdávané na čiastkových nosičoch a že tieto výsledky boli na jeho pokyn následne natiahnuté na USB kľúče a dvojmo odovzdané iba jemu, pričom boli následne nájdené pri domovej prehliadke 16. októbra 2018 u neho doma.

V tejto súvislosti akceptujúc i tú námietku prokurátora, Špecializovaný trestný súd prehliadol skutočnosť, že F. S. neodovzdal P. O. len USB kľúč so súhrnnými záznamami zo sledovania, ktoré mu

odovzdal v mesiaci február 2018, čomu zodpovedá aj správa z 9. februára 2018, na ktorú poukázal vo svojom odôvodnení. Svedok F. S. mu mal odovzdávať aj priebežné záznamy zo sledovania jednotlivých osôb, podľa toho ako malo byť sledovanie vykonávané. Čas sledovania mal teda reálne zodpovedať aj času, v ktorom mali byť výsledky sledovania poškodeného U. O. odovzdané P. O., čiže napríklad ak boli vykonané v mesiaci október 2017, tak následne záznamy zo sledovania mohol odovzdať svedok F. S. obžalovanému P. O. v presne nezistenom období roku 2017. V nadväznosti na to je potrebné hodnotiť výpoveď svedka F. S. v spojitosti s výpoveďami svedkov N. Y., P. P. a obžalovaného Ing. S. X., ako a z akého zdroja a približne v ktorom čase mali k dispozícii fotografie poškodeného U. O. a jeho každodenných aktivít. Toto tvrdenie svedka S. bude povinný prvostupňový súd vyhodnotiť aj v spojitosti s výpoveďami obžalovaných P. O. a Y. N. a zistením, že práve táto obžalovaná mala podľa spoluobžalovaného P. O. na starosti web stránku A. kde podobné materiály boli používané.

Z výpovede svedka F. S. vyplynulo, že výsledky sledovania boli obžalovanému P. O. priebežne odovzdávané na 20 až 30-tich USB kľúčoch. Svedok síce uviedol, že obžalovaný pred ním nejavil o informácie obsiahnuté na USB kľúčoch žiadny mimoriadny záujem, avšak s odstupom času nie je možné zistiť, do akej miery si obžalovaný P. O. tieto výsledky následne prezeral a v akom rozsahu sa im venoval. V každom prípade však s poukazom na výpoveď svedka F. S. a aj samotného obžalovaného P. O., že ním založenú stránku A. spravovala a prístup k nej mala obžalovaná Y. N., je potrebné najmä výpoveďou svedkov, ak takí existujú, ktorí s touto stránkou mali čokoľvek spoločné, overiť, z akého zdroja - od koho - sa k nim dostávali informácie na tejto stránke publikované, a tým zistiť, či USB kľúče s čiastkovými informáciami dostala k dispozícii práve ona na to, aby z nich mohla vyťahovať a na uvedenú internetovú stránku umiestňovať tie výsledky zo sledovania, ktoré boli podľa jej názoru spôsobilé kompromitovať sledované osoby.

Takýmto postupom, najmä overením činnosti oboch obžalovaných v súvislosti so stránkou A., je nutné potvrdiť či vyvrátiť reťazec postupnosti odovzdávania výsledkov sledovania novinárov a výsledkov sledovania U. O., tak ako to vo svojej výpovedi tvrdí svedok F. S., od pôvodcu vzniku týchto fotografií (JUDr. P. O., Š. P., PaedDr. U. Š.), cez ich spracovateľa (F. S.), adresáta (obžalovaný P. O.), a tak ako to tvrdí svedok N. Y., od sprostredkovateľky (obžalovaná Y. N.) po ich prezentáciu vykonávatelom vraždy (N. Y., Ing. S. X., P. P.Č.). Bude potrebné preukázať, či uvedené USB kľúče, konkrétne tie, na ktorých boli fotografie a záznamy o osobe poškodeného U. O., mohla mať k dispozícii aj iná osoba alebo nie. Vzhľadom na to, že podľa výpovede svedka F. S. mal byť poškodený U. O. sledovacím komandom vyhodnotený ako bezúhonná osoba, na ktorú nie je možné získať žiadne kompromitujúce materiály, mal prvostupňový súd zisťovať, či bol dôvod, aby niekto z uvedeného reťazca fotografie zo sledovania U. O. poskytol iným osobám, pretože prvostupňový súd si bez ďalšieho osvojil prezentovanú obhajobu obžalovaných, že tomu tak nebolo. Po doplnení dokazovania v naznačenom smere bude žiaduce uvedené dôkazy vyhodnotiť v súlade s § 2 ods. 10 a 12 Trestného poriadku a následne zistenia plynúce z takto doplneného dokazovania odôvodniť.

Preskúmaním spisu sa odvolací súd stotožnil aj s ďalšou prokurátorovou námietkou, že pokiaľ Špecializovaný trestný súd poukázal na skutočnosť, že tak svedkovia F. S., JUDr. P. O. a spol., ako aj svedkovia N. Y.Ó. spolu s P. P. opakovane „opoznali“ fotografie zo sledovania ako tie, ktoré boli získané a poskytnuté im pred vykonaním vraždy U. O., je nielen podľa prokurátora, ale aj podľa odvolacieho súdu v rozpore s elementárnou logikou tvrdiť, že nie sú zákonné podklady na vyvodenie záveru, že tieto fotografie mali k dispozícii. Vo vzťahu k tomu splnomocnenec poškodenej N. O. navrhol 26. mája 2020 a 17. júla 2020 vykonať viacero dôkazov, vrátane znaleckého posudku na č. l. 4 003 až 4 082 k predmetu č. 183, kde sú okrem iných vecí znalecky vyhodnotené aj 2 USB kľúče zaistené pri domovej prehliadke u obžalovaného P. O. dňa 16. októbra 2018. Ide o USB kľúče zn. Data Traveler 16GB Kingston. Obsah je vyhodnotený v úradnom zázname na č. l. 12 431 - 12 445 a ide o fotografie a 3 videosekvencie zo sledovania U. O., ktoré malo podľa prokurátora vyhotoviť sledovacie komando riadené svedkom F. S.Ó.. Predmetné fotografie neboli na hlavnom pojednávaní vykonané ako dôkaz. Ide pritom o dôkaz, ktorý je potrebné zahrnúť do rozsahu dokazovania na hlavnom pojednávaní, vykonať ho a následne predložiť svedkom Š. P., JUDr. P. O., F. S., N. Y. a P. P. na vyjadrenie. Po vykonaní týchto dôkazov sa žiada ich zákonné vyhodnotenie a náležité odôvodnenie zistení súdu.

Rovnako preskúmaním spisu odvolací súd zistil oprávnenosť námietky prokurátora, ktorou poukázal na nepravdivú a zavádzajúcu okolnosť uvedenú Špecializovaným trestným súdom o vydaní troch veľkých USB kľúčov zn. Kingston a DataTraveler 100QR 16GB svedkom vyšetrovateľmi, keďže je zrejmé, že Špecializovaný trestný súd v rámci dokazovania nerozlišoval existenciu rozdielnych vecných dôkazov, resp. priebeh ich odovzdávania medzi svedkami a obžalovaným P. O. v rokoch 2017 a 2018. Svedok F. S. skutočne vydal vyšetrovateľovi vecný dôkaz - USB kľúč obsahujúci iba fotografie poškodeného U. O. zo sledovania, bez popisných informácií zo sledovania. Pri domovej prehliadke u obžalovaného P. O. boli zaistené úplne iné vecné dôkazy, a to USB kľúče, ktoré podľa výpovede svedka F. S. mal obžalovaný P. O. u seba ako sumár z vykonaných sledovaní. Jeden z týchto USB kľúčov obsahoval fotografie zo sledovania poškodeného U. O., popisné informácie z tohto sledovania a tiež obrazovo-zvukové záznamy súvisiace so sledovaním. V ďalšom konaní bude nevyhnutné tieto dôkazy od seba odlíšiť, vykonať oboznámenie obsahu USB kľúča zaisteného pri domovej prehliadke, ktorý je vecným dôkazom, ktorým sa dá preukázať, či vyvrátiť, že informácie použité vykonávateľmi vraždy U. O. a P. O. pochádzajú od osôb, ktoré na ich získanie najal svedok F. S.Ó..

Špecializovaný trestný súd bude taktiež povinný vykonať dokazovanie zvukovým záznamom na technickom zariadení, a to oboznámením časti záznamu telefonického rozhovoru medzi obžalovaným P. O. a osobou, ktorá s ním telefonicky komunikovala z telefónneho čísla XXXX XXX XXX (F. S.) dňa 27. septembra, 28. septembra, 29. septembra, 30. septembra 2018. Vykonaním tohto dôkazu súd získa prehľad o komunikácii obžalovaného P. O. so svedkom po vzatí obžalovaného do väzby v inej trestnej veci a o rozsahu požiadaviek obžalovaného na uvedeného svedka. V konfrontácii s takto vykonaným dôkazom si súd bude môcť vytvoriť komplexnejší obraz vnímania tohto svedka nielen ako „kajúcnika“, či exriaditeľa kontrarozviedky SIS (ako to Špecializovaný trestný súd uvádza v napadnutom rozsudku), ale aj v súvislosti s jeho reakciami na priame podnety a požiadavky obžalovaného P. O..

Pokiaľ odvolací súd preskúmal tie časti dokazovania, ktoré mali súvislosť so správami posielanými si medzi obžalovaným P. O. a Y. N., stotožnil sa s odvolacími námietkami prokurátora, že tieto jednak nepotvrdzujú zľahčovanie publikačnej činnosti poškodeného U. O. s tým, že obžalovaný P. O. na hlavnom pojednávaní tvrdil, že jeho články mu nemohli poškodiť. Samotný obžalovaný v SMS komunikácii mal totiž priznať, že je to pre neho problém. V súlade s odvolacou námietkou prokurátora by mal prvostupňový súd vyhodnotiť súvislosti medzi článkom U. O. publikovaným 9. februára 2018 o 00:00 hod. na webovej stránke www.aktuality.sk; Domáce správy pod titulom: Ďalšie zvláštne prevody okolo O.. Súd chce zmazať firmu s dlhom 10 miliónov a reakciou obžalovaného P. O. a reakciou obidvoch obžalovaných na tento článok, keď 9. februára 2018 hneď ráno o 05:01:56 hod. napísal obžalovaný P. O. obžalovanej Y. N., že sa škrabe, hoci predtým v ich vzájomnej korešpondencii nikdy žiadne svoje kožné problémy nespomínal. Následne dodal, že nad plánom B. O 05:10:16 hod. sa obžalovaná N. spýtala, či ide o plán B na stranu, čím myslela politickú stranu, ktorú chcel obžalovaný založiť. On jej odpovedal, že plán B má dávno, a následne dodal „Na SVRAB“ (05:11:39 hod.). Obžalovaná mu odpovedala, že to bude mať, na čo on odpovedal o 05:12:39 hod. správou: „SkurveneVeľkýRozjebanýAkneovitýBolák“ a hneď v následnej správe dodal: „SVRAB“. O 05:21:26 hod. obžalovaná Y. N. poslala obžalovanému správu: „Jaj teraz vidím ten SVRAB“ a následne dodala: „Ty si jaaaakyy kreatívny“ a doložila emotikon usmiatej tváre. Súd prvého stupňa tvrdil, že ich komunikácia vyjadrovala presne to, čo chceli povedať a nie je možné v nej hľadať inotaje a skryté odkazy. Odvolací súd sa domnieva, že hodnotenie týchto dôkazov súdom prvého stupňa je veľmi nedostatočné, ako aj jeho odôvodnenie, so zreteľom na súvislosti správ, ktoré sú obsiahnuté v komunikácii obžalovaných s ďalšími dôkazmi, pretože výkladov sa ponúka viac a súd by mal zvažovať vždy tú z alternatív, ktorá sa najviac približuje objektívnej realite.

Za súčasného dôkazného stavu, ktorý zistil Špecializovaný trestný súd, nie je možné vylúčiť ani iné alternatívy prezentované prokurátorom v podanom odvolaní, ktoré sú podľa jeho názoru podporené predloženým znaleckým posudkom. Úlohou prvostupňového súdu bude vykonať tento znalecký posudok a so zreteľom na výsledky tohto dokazovania posúdiť i obsah elektronickej korešpondencie medzi obžalovanými.

Výklady správ medzi obžalovanými ponúkané prokurátorom v odvolaní je nevyhnutné buď jednoznačne vyvrátiť alebo prijať, a to najmä s ohľadom na ďalšie dôkazy ako aj obhajobu predostieranú obžalovanými. Týka sa to jednak správ o snežení z obdobia do 21. februára 2018, komunikácie ohľadom sumy 50Soon s emotikonom lebky a následnej s emotikonom záchodovej misy, pri ktorej súd vysvetľoval, že sa týkala peňazí použitých na zber hlasov na založenie politickej strany z 27. februára 2018, z ktorých nie všetky boli, napriek návrhom prokurátora, vykonané na hlavnom pojednávaní.

Súd prvého stupňa nesprávne a nelogicky napriek vykonaným i nevykonaným dôkazom vyslovil záver, že „obžalovaný O. zjavne vedený pomstychtivosťou, riešil tento stav pranierom novinára a jeho rodiny“, čo nemá žiadnu oporu vo vykonaných dôkazoch. Špecializovaným trestným súdom uvádzané údajné pranierovanie novinára a jeho rodiny vyplýva len z výpovede obžalovaného P. O. v rámci jeho obhajobných prednesov, ktoré súd neverifikoval vykonaním ďalších dôkazov. Je zrejme, že súd namiesto riadneho vyhodnotenia výpovede obžalovaného P. O. ako celku, v spojitosti s ďalšími už spomenutými dôkazmi, z jeho prednesov vyberal iba fragmenty. Ak by postupoval v súlade s § 2 ods. 12 Trestného poriadku, zrejme by nedospel k rovnakému záveru, aký vyplynul z napadnutého rozsudku.

Špecializovaný trestný súd napadnutý rozsudok ďalej odôvodnil konštatovaním, že vyhodnotením SMS komunikácie obžalovaného P. O. a obžalovanej Y. N. nezistil žiadnu utajenú výmenu informácií. V období pred vraždou a po nej sa podľa názoru súdu obaja obžalovaní v SMS komunikácii spolu bavili o ďalších krokoch, ktoré treba podniknúť, aby sa dal napraviť nedostatok, ktorý spôsobil, že strana Cieľ obžalovaného P. O. nebola zaregistrovaná, lebo jej chýbalo 307 podpisov sympatizantov do celkového množstva 10 000 podpisov potrebných na zaregistrovanie politickej strany ministerstvom vnútra. Špecializovaný trestný súd v tejto súvislosti opomenul vykonať iný s tým súvisiaci dôkaz. Ministerstvo vnútra 8. februára 2018 rozhodlo o tom, že politickú stranu Cieľ nezaregistruje pre nedostatok podpisov. Rozhodnutie o tom bolo doručené splnomocnenkyňou prípravného výboru Y. U. 8. februára 2018. Ak ale už v ten istý deň 8. februára 2018 iný prípravný výbor politickej strany Cieľ oznámil, že 6. februára 2018 začal s novým zberom podpisov sympatizantov (to korešponduje s výpoveďou svedka F. S., že už pred 8. februárom 2018 mali vedieť o tom, že registrácia strany bude pre nedostatok podpisov zamietnutá), bolo potrebné na hlavnom pojednávaní vykonať ako vecný alebo ako listinný dôkaz tzv. petičné hárky nájdené v aute zn. Kia Rio, ktoré dobrovoľne vydal orgánom činným v trestnom konaní svedok F. S.. Ak tak prvostupňový súd neurobil, nemohol tvrdiť, že je mu známy ich obsah a že tento je známy stranám konania a že sa mohli k takému dôkazu vyjadriť. Nemožno preto ani tvrdiť, že je preukázané, že komunikácia o tzv. petičných hárkach medzi obžalovanými po 8. februári 2018 sa týkala zberu podpisov. Uvedené bude musieť súd prvého stupňa napraviť vykonaním uvedeného dôkazu a jeho náležitým vyhodnotením jednotlivo i v súvislosti s ďalšími dôkazmi a taktiež svoje zistenia patrične odôvodniť.

Prokurátor po záverečných rečiach, krátko pred vyhlásením rozsudku, dňa 31. augusta 2020 predložil súdu návrh na doplnenie dokazovania postupom podľa § 276 Trestného poriadku, avšak Špecializovaný trestný súd na tento návrh nereagoval a vyhlásil rozsudok. Obsahom predloženého návrhu formou odborného vyjadrenia s následným výsluchom jeho spracovateľa bolo podľa prokurátora vyhodnotenie pohybu a komunikácie obžalovaných a svedka N. Y. 22. februára 2018 a biometrických funkcií obžalovanej Y. N., ktoré boli získané a analyzované z jej mobilu, ktorý zaznamenával jej kroky a rytmus srdca aj v daný deň. Na hlavnom pojednávaní v priebehu súdneho konania bola prečítaná korešpondencia obžalovaných aj z uvedeného dňa, ale len v skrátenej podobe, pričom novozískané údaje podľa prokurátora odôvodňujú potrebu ich prezentácie na hlavnom pojednávaní a ich následné vyhodnotenie pred vydaním meritórneho rozhodnutia. Bude preto úlohou Špecializovaného trestného súdu, aby prokurátorom navrhnutý dôkaz vykonal a vyhodnotil v súlade so zákonom a patrične zrozumiteľne odôvodnil.

Napriek tomu, že Špecializovaný trestný súd nevykonával dôkazy, na ktoré už bolo v predchádzajúcom texte odôvodnenia poukazované (pohyb obžalovanej Y. N. podľa BTS buniek 22. februára 2018 a rovnako pohyb obžalovaného P. O. ako aj svedka N. Y., ako aj rozhovory obžalovanej Y. N. s triednou

učiteľkou jej dcéry a dcérou samotnou v ten istý deň), vyhodnocoval ostatné dôkazy v súvislosti s tvrdením obžalovanej Y. N. predneseným len v záverečnej reči a neopierajúcim sa o vykonané dôkazy. Aj na tomto prípade je, nielen podľa prokurátora, ale aj odvolacieho súdu, možné pozorovať porušovanie zásady voľného hodnotenia dôkazov Špecializovaným trestným súdom, nakoľko tento dôkaz, ktorý síce nebol vykonaný, ale bol prezentovaný súdu vo forme vyjadrenia obžalovanej v záverečnej reči 31. júla 2020, na strane 54 zápisnice z hlavného pojednávania, teda bol zaznamenaný na súdnom pojednávaní, bez možnosti vyjadrenia sa k nemu ďalšími stranami, do značnej miery mohol ovplyvniť úsudok súdu pri rozhodovaní vo veci a nemožnosťou vyjadrenia sa k nemu zo strany prokurátora, resp. poškodených, čím došlo k porušeniu zásady rovnosti strán.

Špecializovaný trestný súd nedostatočne presvedčivo a v rozpore s § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil i výpovede obžalovaných P. O. a Y. N. napriek tomu, že svoje výpovede ohľadne najpodstatnejších skutočností viackrát menili a prispôbovali predneseným dôkazom (rešpektujúc ich už konštatované práva); a to najmä v kontexte ostatných dôkazov. Išlo najmä o hodnotenie dôkazov o skutočnostiach, kde obidvaja boli a čo robili 22. februára 2018 až 27. februára 2018.

Pri obžalovanom P. O. Špecializovaný trestný súd ponechal úplne bez povšimnutia viacero významných okolností, nehodnotil jeho výpoveď ako celok a so zreteľom na ostatné vykonané dôkazy, ale uvažoval izolovane, ignorujúc ich skutkovú a personálnu previazanosť s obžalovanými, teda určite nie starostlivo.

Odvolací súd po preskúmaní kompletného spisového materiálu i napadnutého rozhodnutia v jeho oslobodzujúcej časti dospel k záveru, že záver o oslobodení obžalovanej Y. N. bol veľmi nedostatočne odôvodnený a neopieral sa o kompletne vykonané dôkazy, a aj to nie v dostatočnom rozsahu. Otázku viny obžalovanej odvodil iba od skutočností, pre ktoré sa rozhodol oslobodiť obžalovaného P. O. spod časti obžaloby. Tvrdenie Špecializovaného trestného súdu, že voči obžalovanej Y. N. existuje jediný priamy svedok, a to N. Y. a okrem výpovede tohto svedka niet iného dôkazu, ktorý by ju usvedčoval, nie je v napadnutom rozsudku dostatočne vysvetlené. V prípade starostlivého zvažovania všetkých okolností aj v ich súhrne by Špecializovaný trestný súd mohol podrobnejšie rozviesť, o ktoré ďalšie dôkazy sa pri tomto závere opieral. Prvostupňový súd sa mal pri hodnotení výpovede obžalovanej Y. N. vysporiadať so všetkými tvrdeniami obžalovanej, obsahom jej jednotlivých vyjadrení a výpovedí, tieto vyhodnotiť nielen jednotlivo, ale aj v ich súhrne, vykonať ďalšie navrhnuté dôkazy a až potom v súhrne s týmito dôkazmi vo veci vydať definitívne stanovisko vo forme rozsudku.

Pokiaľ by prvostupňový súd dôsledne aplikoval zákonnú povinnosť uvedenú v § 2 ods. 12 Trestného poriadku a starostlivo by zvažoval všetky okolnosti prípadu aj v ich súhrne, musel by prinajmenšom dospieť k záveru, že sú tu ešte ďalšie dôkazy, či už navrhované alebo súdu známe, ktoré môžu ozrejmiť otázku viny, či neviny obžalovaných a že ich oslobodenie spod obžaloby na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní je predčasné a preto v rozpore so zákonom. Týmto podrobnejším odôvodnením odvolací súd vysvetľuje, z akého dôvodu vyslovil pri ústnom odôvodňovaní tohto rozsudku, že ak by bol prvostupňový súd postupoval chronologicky a v súlade so všetkými zásadami týkajúcimi sa vykonávania a hodnotenia dôkazov, nebol by dospel predčasne k rozhodnutiu o oslobodení obžalovaných spod obžaloby.

Vzhľadom na už konštatovanú súdmi uznávanú zásadu, možno obžalovaného (obžalovaných) oslobodiť spod obžaloby až vtedy, ak všetky dôkazy, ktoré boli stranami navrhnuté a vykonané, resp. súdom vykonané, pokiaľ sa viažu k predmetu konania, neposkytujú iný záver, než je rozhodnutie o oslobodení.

Špecializovaný trestný súd si so zreteľom na túto zásadu v napadnutom rozsudku odporoval, ak na jednej strane konštatoval, že nemal dostatok dôkazov na uznanie viny obžalovaných, avšak na druhej strane zamietol vykonanie celého radu dôkazov, ktoré strany navrhovali, resp. nevykonali dôkazy, ktoré boli i súdu zo spisu známe.

Odvolací súd je taktiež tohto názoru, že ktorýkoľvek súd pokiaľ je orgánom garantujúcim v zmysle Ústavy Slovenskej republiky a príslušných zákonov zákonnosť, spravodlivosť a teda i nestrannosť a

nezaujatost' voči všetkým stranám konania rešpektujúc ich rovnosť, nemôže podliehať akýmkoľvek tlakom, a to ani mediálnym a dokonca viesť o tom úvahy vo svojom rozhodnutí.

Z uvedeného vyplýva, že úlohou Špecializovaného trestného súdu po vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie, ktoré zároveň odvolací súd nariadil, bude náležite zistiť skutkový stav a vysporiadať sa so všetkými okolnosťami prípadu významnými pre rozhodnutie.

Dôkazy, ktoré Špecializovaný trestný súd vykoná, bude povinný náležite, prehľadne a zrozumiteľne odôvodniť. V súlade s pokynmi odvolacieho súdu uvedenými v tomto písomnom vyhotovení rozsudku bude potrebné po vrátení veci vykonať konštatované dôkazy, ktoré bude Špecializovaný trestný súd povinný vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti. Samozrejme, ak vyvstane potreba vykonania ďalších dôkazov z už vykonaných, bude Špecializovaný trestný súd povinný vykonať aj tie.

Podľa § 327 ods. 1 Trestného poriadku súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Z týchto dôvodov najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.